

ปัจจัยด้านนโยบาย สมรรถนะองค์กร และภาวะผู้นำ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา

**The Effect of Policy, Organizational Capability, and Leadership on the Successful
Implementation of the Computer Crime Act B.E. 2550
in Higher Education Institutions**

วรรณมา หวันมาแซะ

Wanna Wanmaseah

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Public Administration
Prince of Songkla University**

2555

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยด้านนโยบาย สมรรถนะองค์การ และภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อความสำเร็จ
ของการนำพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
พ.ศ. 2550 ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา

ผู้เขียน นางสาววรรณ หวันมาชะ

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ดร.อนุ เจริญวงศ์ระยับ)

คณะกรรมการสอบ

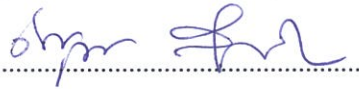

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ปรีดา เบ็ญการ)

.....กรรมการ
(ดร.อนุ เจริญวงศ์ระยับ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ดร.ณัฐฉิลา สุวรรณโณ)

.....กรรมการ
(ดร.ณัฐฉิลา สุวรรณโณ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ จันทร์เพชร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย ปรีชาวรกุล)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ พงศ์ดารา)

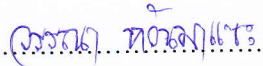
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้เป็นผลมาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และขอขอบคุณผู้ที่มีส่วน
เกี่ยวข้องทุกท่านไว้ ณ ที่นี้

ลงชื่อ.....

(ดร.อนุ เจริญวงศ์ระชัย)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(วรรณ หวันมาแซะ)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ... (วรรณ หวันมาแซะ)

(วรรณ หวันมาแซะ)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยด้านนโยบาย สมรรถนะองค์กร และภาวะผู้นำ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ
 ของการนำพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
 พ.ศ. 2550 ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา

ผู้เขียน นางสาววรรณ หวันมาแชะ

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

ปีการศึกษา 2555

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ
 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) ไปปฏิบัติ
 ในสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องในการดูแลระบบเครือข่าย
 คอมพิวเตอร์ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์คอมพิวเตอร์ของแต่ละสถาบัน จำนวน 5-10 คน ในสถาบัน
 อุดมศึกษาจำนวน 100 แห่ง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ วิเคราะห์
 เส้นทางแบบมีตัวแปรแฝง ด้วยวิธีการประมาณค่าแบบ Maximum Likelihood

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไป
 ปฏิบัติ ในระดับบุคคล และสมรรถนะองค์กร มีอิทธิพลทางตรงและสามารถร่วมกันอธิบาย
 ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติใน ระดับองค์กร ได้ร้อยละ 91 2) พ.ร.บ.
 คอมพิวเตอร์ฯ ภาวะผู้นำ และ สมรรถนะองค์กร มีอิทธิพล ทางตรงและสามารถร่วมกันอธิบาย
 ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคลได้ร้อยละ 56 3) ตัวแปรที่มี
 อิทธิพลรวมต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กรมากที่สุดคือ
 ภาวะผู้นำ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.61

Thesis Title	The Effect of Policy, Organizational Capability, and Leadership on the Successful Implementation of the Computer Crime Act B.E. 2550 in Higher Education Institutions
Author	Miss Wanna Wanmaseah
Major Program	Public Administration
Academic Year	2012

Abstract

The objective of this research was to study the effect of policy, organizational capability, and leadership on the successful implementation of the computer crime act B.E. 2550 in higher education institutions. The samples were staffs of computer network system in Computer Center of each Institution for 5-10 persons in 100 higher education institutions. The data were collected by using the questionnaires. The data were analyzed by using path analysis with latent variables. The estimation method was Maximum Likelihood.

The findings were as follows; 1) the leadership, the successful implementation of the Computer Crime Act on the individual level, and the organizational capability had direct influences and could be combined to describe the successful implementation of the Computer Crime Act on the organization level at 91 percent. 2) The Computer Crime Act, the leadership, and the organizational capability had direct influences and could be combined to describe the successful implementation of the Computer Crime Act on the individual level at 56 percent. 3) The variable that overall influences to the most successful implementation of the Computer Crime Act on the organization level was the leadership and it had the standardized overall influential coefficient value 0.61.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	(5)
Abstract	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
รายการตาราง	(10)
รายการภาพประกอบ	(11)

บทที่

1 บทนำ	1
ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550	15
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการน่าน โยบายไปปฏิบัติ	19
การวัดระดับของความสำเร็จของการน่าน โยบายไปปฏิบัติ	28
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการน่าน โยบายไปปฏิบัติ	35
3 วิธีการวิจัย	71
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	71
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	72
การเก็บรวบรวมข้อมูล	82
การวิเคราะห์ข้อมูล	83

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการวิจัย	85
ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน	86
ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ 92	
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ	99
สรุปผลการวิจัย	99
อภิปรายผลการวิจัย	100
ข้อเสนอแนะ	104
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก	116
1 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจคุณภาพของเครื่องมือ	117
2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	119
3 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบวัด 133	
4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	144
5 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 154	
6 คำสั่งและผลการวิเคราะห์หลังปรับโมเดล	159
ประวัติผู้เขียน	182

รายการตาราง

ตาราง	หน้า	
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	72
2	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง	79
3	ผลการวิเคราะห์ห้อยค์ประกอบเชิงยืนยันและค่าความเชื่อมั่น	81
4	จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	86
5	ค่าความเบ้ ความโด่ง และค่าไคสแควร์	88
6	ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	91
7	ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลก่อนปรับและโมเดลหลังปรับ	93
8	ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานของโมเดล	95

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า	
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
2	ตัวแบบทางทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติของแวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น	22
3	ตัวแบบทางทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติของแฮมเบิลตัน	23
4	ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล	24
5	ตัวแบบทางด้านการจัดการ	25
6	ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร	26
7	กรอบแนวคิดของสุมิตรา เจิมพันธ์	27

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

การใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต มีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก ถือเป็นเทคโนโลยีที่ทำให้การติดต่อสื่อสารสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง ใช้ค้นคว้าหาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรขนาดใหญ่ที่ให้บริการผ่านเครือข่ายแก่ผู้ใช้ที่หลากหลายจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษา อาจารย์ รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งใช้คอมพิวเตอร์ไปในด้านต่าง ๆ จากการสำรวจการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในช่วงปลายปี 2541 การสำรวจใช้วิธีการส่งแบบสอบถามให้กับผู้บริหารระดับหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าสำนักงาน รองคณบดี และคณบดีในมหาวิทยาลัยของรัฐ 24 แห่ง และมหาวิทยาลัยเอกชน 15 แห่ง ผลการศึกษาพบว่ามีการใช้งานอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยของรัฐในด้านการรับส่ง e-mail สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 89.4 รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารเทคโนโลยี ค้นคว้าเพื่อการสอน งานวิจัย แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนอาจารย์ระหว่างมหาวิทยาลัย และอื่น ๆ ตามลำดับ สำหรับในมหาวิทยาลัยเอกชนมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตในด้านติดตามข่าวสารเทคโนโลยีสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 77.9 รองลงมาคือรับส่ง e-mail ค้นคว้าเพื่อการสอน งานวิจัย แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนอาจารย์ระหว่างมหาวิทยาลัย และอื่น ๆ ตามลำดับ (ประสพสุข หอมนวน และครรชิต วัลย์วงศ์ , 2542 : 2-10) จะเห็นได้ว่าสถาบันอุดมศึกษามีการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในหลาย ๆ ด้านเพราะคอมพิวเตอร์ถือเป็นเครื่องมือที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งทั้งในด้านการเรียนการสอน การค้นคว้าหาความรู้ผ่านอินเทอร์เน็ตที่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างมากมาย

ในปัจจุบันนี้มีการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ไปในทางที่ไม่เหมาะสมและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เช่น ใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นเท็จหรือมีลักษณะลามกอนาจาร การตัดต่อภาพของผู้อื่นแล้วนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ การแก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์ ย่อมทำให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร , 2553) ทั้งนี้ในสถาบันอุดมศึกษาพบที่มีการกระทำผิดที่

เกิดขึ้นจากการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่นกรณีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์การละเมิดลิขสิทธิ์ไฟล์ภาพยนตร์ เพลง และโปรแกรมประยุกต์ โดยในรอบ 6 เดือน มกราคม - มิถุนายน 2552 ได้มีกรณีแจ้งละเมิดลิขสิทธิ์ไฟล์ภาพยนตร์ เพลง และโปรแกรมประยุกต์ ผ่านจากระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้งหมด 4 ครั้ง และนอกจากนี้ยังพบว่าผู้ใช้โปรแกรม netcut โดยโปรแกรมนี้จะทำงานก่อนดาวน์โหลดเครือข่ายและทำให้ผู้ใช้งานเครือข่ายคนอื่นใช้งานไม่ได้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการทำงานของระบบ และเข้าข่ายการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) (ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2552)

ด้วยเหตุนี้ ได้มีการประกาศใช้ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ซึ่งมีการร่างขึ้นโดยคณะรัฐมนตรี จากนั้น เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2550 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2550 เป็นต้นไป (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร , 2553) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เป็นการใช้กรอบแห่งกฎหมายในการกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษในการเรียกร้อยค่าเสียหายแก่ผู้กระทำความผิด เพื่อคุ้มครองสิทธิให้แก่ประชาชน และ 2) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ทั้งด้านนโยบาย มาตรฐาน แนวปฏิบัติ และกำหนดหน้าที่ของผู้ให้บริการไม่ว่าจะแก่ตนเองหรือบุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยผ่านระบบคอมพิวเตอร์ โดยให้มีแนวทางการปฏิบัติตามดำเนินงานให้เกิดความชัดเจนถูกต้องในแนวทางเดียวกัน

พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ แบ่งรายละเอียดออกเป็น 2 หมวด คือ หมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ได้บัญญัติการกระทำที่เป็นความผิดและกำหนดบทลงโทษไว้ ตั้งแต่มาตรา 5 ถึงมาตรา 17 และหมวดที่ 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และหน้าที่ของผู้ให้บริการ ตั้งแต่มาตรา 18 ถึงมาตรา 30 นอกจากนี้ได้มีประกาศกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. 2550 ซึ่งผู้ให้บริการจำเป็นต้องมีการจัดเก็บข้อมูลการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้วย

ผู้ให้บริการที่ต้องมีหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ในที่นี้หมายความว่า 1) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น และ 2) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ผู้ให้บริการแก่บุคคลทั่วไปในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต สามารถจำแนกได้ 4 ประเภท ดังนี้ 1) Telecommunication and Broadcast Carrier คือ ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมและกระจายภาพและเสียง เช่น ผู้ให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน ผู้ให้บริการดาวเทียม 2) Access Service Provider คือ ผู้ให้บริการเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น ผู้ให้บริการ

อินเทอร์เน็ตทั้งมีสายและไร้สาย ผู้ให้บริการเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับองค์กร เช่น หน่วยงานราชการ บริษัทหรือสถาบันการศึกษา 3) Hosting Service Provider คือ ผู้ให้บริการเข้าระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้บริการโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ เช่น ผู้ให้บริการเช่าระบบคอมพิวเตอร์ ผู้ให้บริการศูนย์รับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ ผู้ให้บริการแลกเปลี่ยนเพิ่มข้อมูล และ 4) Internet Cafe and Game Online คือ ผู้ให้บริการร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และร้านเกมส์ออนไลน์

สำหรับสถาบันอุดมศึกษา ถือเป็นผู้ใช้บริการประเภทที่ 2 คือ ผู้ให้บริการเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และประเภทที่ 3 คือผู้ให้บริการแลกเปลี่ยนเพิ่มข้อมูล เป็นหน่วยงานหนึ่งที่เกี่ยวข้อง และต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และมีหน้าที่จัดเก็บข้อมูลการใช้งานอินเทอร์เน็ตตาม ประกาศกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. 2550 ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ของสถาบันอุดมศึกษาเป็นระบบที่มีผู้ใช้บริการมากมายทั้งในส่วนของอาจารย์ นักศึกษา และเจ้าหน้าที่ ถือเป็นองค์กรขนาดใหญ่ที่มีระดับของความเสี่ยงในการถูกโจมตีหรือเป็นเครื่องมือต่อการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัติสูงสุด นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษา ได้มี หลักสูตรที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในหลายคณะซึ่งถือว่า ผู้ที่เรียนในหลักสูตรที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องศึกษาและเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แต่ทั้งนี้ไม่เฉพาะผู้ที่เรียนในหลักสูตรที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เท่านั้น ผู้ที่เข้าใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทุกคน จำเป็นต้องเข้าใจและปฏิบัติตามด้วยเช่นกัน และแม้ว่าพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ได้ประกาศใช้แล้วแต่การกระทำความผิดก็ยังคงเกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาก็เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ยังพบการกระทำ ความผิดที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ดังกรณีตัวอย่างที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ดังนั้นจึงเกิดประเด็นที่น่าศึกษาในส่วนของกรณี พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ซึ่งขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ เป็นขั้นตอนการแปลงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบายซึ่งอาจเป็นกฎหมาย หรือคำสั่งของรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี ให้เป็นแนวทาง แผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่เป็นรูปธรรมประกอบด้วย การจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ การวางแผนโครงการเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ที่กำหนด การออกแบบของค์กร และการดำเนินงานให้เป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานโครงการที่กำหนดไว้ (มยุรี อนุমানราชชน, 2549 : 218) หรือในทัศนะของ Daniel A. Mazmanian และ Pual A. Sabatier (อ้างถึงใน สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2550 : 405) ให้ความเห็นว่ากรณีการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการนำการตัดสินใจนโยบายที่ได้กระทำไว้ไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ โดยปกติเป็นการร่วมกันทำงานภายใต้กฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของนิติบัญญัติ หรือคำสั่งของฝ่ายการบริหาร

หรือคำพิพากษาของศาลสูงหรือศาลฎีกา โดยอุดมคติแล้วการตัดสินใจนโยบายคือการบ่งชี้ปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์และการกำหนดโครงสร้างของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติถือเป็นขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการชี้ความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย (ศุภชัย ยาวะประภาส, 2548 : 87) และนอกจากนี้แล้วพบว่า ความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติมีหลายประการด้วยกัน ประการแรก ความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ตัดสินใจนโยบาย ประการที่สอง ความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ประการที่สาม ความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อหน่วยปฏิบัติ ประการที่สี่ ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร ประการที่ห้า ความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ ประการสุดท้าย ความสำคัญต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะ ในการวิเคราะห์นโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติเข้าไปมีบทบาทตั้งแต่กระบวนการกำหนดทางเลือกนโยบาย การกำหนดแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติ การตัดสินใจเลือกทางเลือกลงนโยบาย การมอบหมายงานให้หน่วยงานนำนโยบายไปปฏิบัติ และการประเมินผลระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2550 : 410 - 413) จะเห็นได้ว่าขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่ง การที่นโยบายจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยที่บทบาทขององค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้องจะมีผลต่อการผลักดันให้นโยบายนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ (วรเดช จันทรศร, 2551 : 45)

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่จะส่งผล การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นจะทำให้ทราบว่าในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติมีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญซึ่งสามารถส่งผลให้นโยบายประสบความสำเร็จได้ แต่ทั้งนี้นโยบายแต่ละประเภทจะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จที่แตกต่างกันออกไป

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงปี ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา โดยพิจารณาจากกระบวนการในการดำเนินการเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ซึ่งผลจากการศึกษาจะทำให้ ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา และผลการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นแนวทาง แก่ผู้บริหารรวมทั้งเจ้าหน้าที่ดูแลระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษา ได้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ควรได้รับการพัฒนาและปรับปรุง เพื่อพัฒนาให้สามารถรองรับและปฏิบัติได้ตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ
ในสถาบันอุดมศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) ที่ประกอบด้วย ความชัดเจน ของ
วัตถุประสงค์และเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ และมาตรการควบคุม มีอิทธิพลทางตรงต่อ
ความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล และระดับองค์กร
2. ปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์กร ที่ประกอบด้วย โครงสร้างขององค์กร ความ
พร้อมของทรัพยากร มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการ นำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติใน
ระดับบุคคล และระดับองค์กร
3. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ที่ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ ความสามารถ
เชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ การสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ การวัด
และประเมินผล ประเด็นทางสังคม กฎหมาย และจริยธรรม มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของ
การนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล และระดับองค์กร
4. ปัจจัยด้านความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯไปปฏิบัติในระดับบุคคล
ที่ประกอบด้วย บุคลากรมีความตระหนักและการให้ความร่วมมือ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จ
ของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไป
ปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา
2. ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นแนวทาง ให้แก่ผู้บริหารหรือหัวหน้าฝ่ายงาน ได้
ทราบว่าควรพัฒนาด้านใดในตนเองหรือปรับวิธีการทำงาน ควรใส่ใจเรื่องใดให้มากขึ้น และเป็น
แนวทางให้แก่เจ้าหน้าที่ ได้ทราบว่าควรปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อ ให้เกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.
คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กรมากขึ้น รวมไปถึงเป็นแนวทางให้แก่องค์กร ได้ทราบว่า
ในองค์กรควรพัฒนาและปรับปรุงด้านใดบ้าง เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้ตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร และปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ตัวแปรแทรกซ้อน ได้แก่ ปัจจัยด้านความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น สถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด สกอ. ทั่วประเทศมีจำนวน 228 แห่ง (นับรวมวิทยาเขตแต่ไม่รวมวิทยาลัยชุมชน) แบ่งย่อยตามภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ 37 แห่ง ภาคกลาง 102 แห่ง ภาคอีสาน 60 แห่ง (รวมภาคตะวันออก) และภาคใต้ 29 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสถาบันอุดมศึกษาสังกัด สกอ. จำนวน 100 แห่ง ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดโดยใช้กฎแห่ง การคาดคะเน (Rule of Thumb) ของเชอร์มัทเทอร์ และโลแม็ค (Schumacker and Lomax, 2010) ซึ่งได้กำหนดไว้ว่า สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในสมการเชิงโครงสร้างอย่างน้อยควรมีกลุ่มตัวอย่าง 100 ถึง 150 หน่วย ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่ายและกำหนดโควต้า โดยเลือกเก็บข้อมูลจากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ใน กลุ่มภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ แบ่งเป็นภาคกลาง 59 แห่ง ภาคเหนือ 11 แห่ง ภาคอีสาน 15 แห่ง และภาคใต้ 15 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 100 แห่ง เก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ คอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องในการดูแลระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์คอมพิวเตอร์ ของแต่ละสถาบันจำนวน 5-10 คน และนำคะแนนแต่ละคน มารวมกันเป็นคะแนนของสถาบัน อุดมศึกษาแต่ละแห่ง

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

จากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ปัจจัยด้านนโยบาย ได้แก่

3.1.1.1 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

3.1.1.2 การประชาสัมพันธ์

- 3.1.1.3 มาตรการควบคุม
- 3.1.2 ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร ได้แก่
 - 3.1.2.1 โครงสร้างขององค์กร
 - 3.1.2.2 ความพร้อมของทรัพยากร
- 3.1.3 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ได้แก่
 - 3.1.3.1 ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์
 - 3.1.3.2 ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ
 - 3.1.3.3 การสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ
 - 3.1.3.4 การวัดและประเมินผล
 - 3.1.3.5 ประเด็นทางสังคม กฎหมาย และจริยธรรม
- 3.2 ตัวแปรแทรกซ้อน ได้แก่
 - 3.2.1 ปัจจัยด้านความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล ได้แก่
 - 3.2.1.1 ความตระหนัก
 - 3.2.1.2 การให้ความร่วมมือ
- 3.3 ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร พิจารณาจากความสำเร็จของกระบวนการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ได้แก่
 - 3.3.2 ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน
 - 3.3.1 ความต่อเนื่อง
 - 3.3.3 การเตรียมการด้านการบริหาร
 - 3.3.4 การเตรียมการด้านเทคนิค

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติจากนักวิชาการต่างๆ ได้แก่ ตัวแบบของ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น ตัวแบบของวรเดช จันทรศร ตัวแบบของแฮมเบิลตัน และจากงานวิจัยของสุมิตรา เจิมพันธ์ ที่ได้ศึกษาการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติและปัจจัยต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในภาครัฐ ในการศึกษานี้ ผู้วิจัย ได้ทำการคัดเลือกปัจจัยภายใน

องค์การจำนวน 3 กลุ่มปัจจัย ซึ่งมีความ สอดคล้องกับกรณีศึกษาการนำพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ 3 กลุ่มปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) มีตัวชี้วัด 3 ตัว ได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ และมาตรการควบคุม ซึ่งปัจจัยดังกล่าวปรากฏอยู่ในตัวแบบของ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น ตัวแบบของแฮมเบิลตัน ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผลของวเรช จันทรศร และงานวิจัยของสุमितตรา เจริมพันธ์

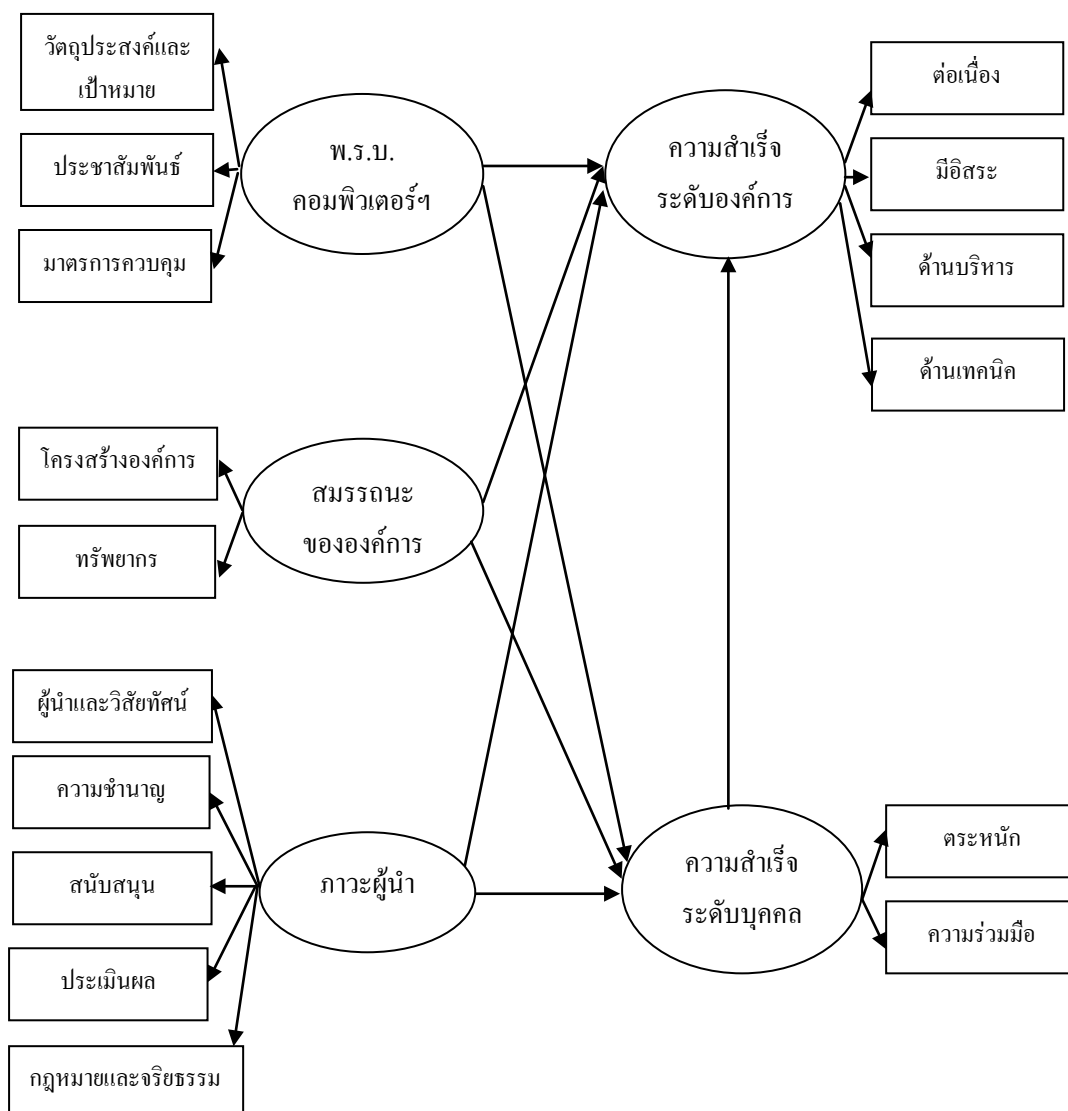
2. ปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์การ มีตัวชี้วัด 3 ตัว ได้แก่ โครงสร้างขององค์การ ความพร้อมของทรัพยากร ซึ่งปัจจัยดังกล่าวปรากฏอยู่ใน ตัวแบบทางด้านการจัดการ และตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์การของวเรช จันทรศร และงานวิจัยของสุमितตรา เจริมพันธ์

3. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีตัวชี้วัด 5 ตัว ได้แก่ ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ การสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติการวัดและประเมินผล และด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรม ซึ่งปัจจัยดังกล่าวปรากฏอยู่ในตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์การของวเรช จันทรศร งานวิจัยของสุमितตรา เจริมพันธ์ และ งานวิจัยของนิคม นาคอ้าย

ส่วนตัวแปรแทรกซ้อน คือ ปัจจัยด้านความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล ได้แก่ ความตระหนักในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และการให้ความร่วมมือในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวปรากฏอยู่ในตัวแบบของ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น และงานวิจัยของสุमितตรา เจริมพันธ์

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย คือ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์การ มีตัวชี้วัด 4 ตัว ได้แก่ ความต่อเนื่อง ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน การเตรียมการด้านการบริหาร และการเตรียมการด้านเทคนิค

ดังนั้นจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งแสดงดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Research Framework)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จะพิจารณาใน 2 ด้าน ได้แก่

1.1 ความสำเร็จ ในระดับบุคคล หมายถึง การที่บุ คคลมีความตระหนักในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างเต็มที่ โดยมีการเรียนรู้ ทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการกระทำที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติและปฏิบัติตนไม่ให้ละเมิดข้อกำหนดใน

มาตราต่าง ๆ ของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ นอกจากนี้มีความตระหนักในการเตรียมพร้อมองค์กรเพื่อดำเนินการให้สามารถรองรับตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ และ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ เกี่ยวกับเรื่องการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ สนใจข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการกระทำผิดตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ แล้วพยายามนำมาปฏิบัติตาม นอกจากนี้ช่วยกันบอกกล่าวบุคคลที่อยู่รอบข้าง ให้ช่วยกันปฏิบัติตามด้วยเช่นกัน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ตัว คือ

1.1.1 ตระหนักในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ หมายถึง มีการเรียนรู้ทำความเข้าใจในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ เข้าร่วมการอบรมทุกครั้งเมื่อมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และ สนใจข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติของผู้ให้บริการเพื่อหลีกเลี่ยงจากการกระทำความผิดตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

1.1.2 การ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ หมายถึง ความเต็มใจและลงมือปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติตามพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ ในด้านของผู้ให้บริการที่จะต้องกระทำ รวมทั้งบอกกล่าวบุคคลรอบข้างให้ช่วยกันปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

1.2 ความสำเร็จในระดับองค์กร พิจารณาจากความสำเร็จของกระบวนการในการดำเนินการตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ ในส่วนของผู้ให้บริการ ประกอบด้วย ตัวชี้วัดที่สำคัญ 4 ตัว คือ

1.2.1 ความต่อเนื่องของการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ หมายถึง การปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ตั้งแต่บังคับใช้จนถึงปัจจุบัน ได้มีการดำเนินการมาตลอด รวมถึงผู้บริหารทุก ๆ คนทั้งอดีตและปัจจุบันให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ สืบทอดต่อกันมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มประกาศใช้จนถึงปัจจุบัน

1.2.2 ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจปัญหา มีอิสระในการปฏิบัติงาน

1.2.3 การเตรียมการด้านการบริหาร หมายถึง การดำเนินการของหน่วยงานในด้านบริหารสำหรับเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ได้แก่ มอบหมายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องศึกษา พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ รวมทั้งกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบ แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ประสานงานและให้ข้อมูลกับพนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศภายในสถาบันอุดมศึกษา และมีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ

1.2.4 การเตรียมการด้านเทคนิค หมายถึง การดำเนินการด้านเทคนิคของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนของผู้ให้บริการที่ได้กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ อยู่ในหมวดที่ 2 มาตรา 26 และในประกาศของกระทรวง เรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. 2550 รวมไปถึงการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันความปลอดภัยของข้อมูลในสถาบันอุดมศึกษา

2. ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) ในการศึกษาครั้งนี้ที่เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ จะศึกษาในเรื่องความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ และมาตรการควบคุม ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 3 ตัว ได้แก่

2.1 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย หมายถึง ความชัดเจนของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมทั้งเนื้อหาสาระของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ที่สามารถสื่อความออกมาให้ผู้นำไปปฏิบัติเกิดความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

2.2 การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบเรื่องพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ได้มีการเผยแพร่ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ไปยังกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับทราบและเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

2.3 มาตรการควบคุม หมายถึง ข้อกำหนดและบทลงโทษที่ใช้ในการควบคุมให้มีการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

3. ปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์กร หมายถึง ชีตความสามารถขององค์กรที่จะดำเนินการให้บรรลุไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายนั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม มีทรัพยากรที่เพียงพอ เช่น งบประมาณ บุคลากร และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จะใช้สำหรับการดำเนินการตามนโยบาย ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ตัว ได้แก่

3.1 โครงสร้างขององค์กร หมายถึง การที่หน่วยงานมีการจัดลำดับชั้นของคำสั่งการ มีลักษณะของความเป็นทางการ การกระจายอำนาจ รวมทั้งการประสานงานที่สามารถทำงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความราบรื่นที่จะเป็นการส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานนั้น ๆ

3.2 ความพร้อมของ ทรัพยากร หมายถึง การที่หน่วยงานมีความพร้อมของบุคลากรเพื่อหน้าที่รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และมีงบประมาณที่เพียงพอ รวมถึงมีความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จะใช้สำหรับการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

4. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ซึ่งจะใช้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ ภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ (e-Leadership) หมายถึง กระบวนการบริหารงานของผู้นำที่ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่ท้าทายของเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้คุณลักษณะของผู้นำ ตลอดจนกระบวนการบริหารที่ต้องปรับบทบาท พฤติกรรมการนำ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมขององค์กรให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจของผู้ร่วมงาน ทำให้การทำงานบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ ภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่

4.1 ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ (Leadership and vision) หมายถึง ผู้นำต้องมีคุณลักษณะของการกระตุ้นให้เกิดการผานวิสัยทัศน์ สำหรับการดำเนินการรองรับตามที่ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ได้กำหนดให้สถาบันการศึกษาปฏิบัติตามในฐานะของผู้ให้บริการ

4.2 ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ (Productivity and professional practice) หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการประยุกต์เทคโนโลยีการเพิ่มขยายขีดความสามารถเชิงวิชาชีพของทีมงานอย่างสม่ำเสมอ มีส่วนร่วมในการสร้างโอกาสการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพ อันนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพภาพในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

4.3 ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ (Support management and operation) หมายถึง ความสามารถในการชักนำ และส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับดำเนินการรองรับตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ให้มีความทันสมัย สามารถจัดการให้เกิดความเข้ากันได้หรือผสมกลมกลืนระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศและนโยบายด้าน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ตลอดจนการกระจายงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ ในการดำเนินงานรองรับตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างเป็นระบบ

4.4 ด้านการวัดและประเมินผล (Assessment and evaluation) หมายถึง ผู้นำต้องสามารถพัฒนาระบบการประเมินการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานรูปแบบใหม่ โดยทำการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ ตลอดจนการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการดำเนินการรองรับตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

4.5 ด้านประเด็นทางสังคม กฎหมาย และจริยธรรม (Social legal and ethics issues) หมายถึง ผู้นำต้องมีความรู้ความเข้าใจความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบริบทต่าง ๆ กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย การสนับสนุน และจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนมีส่วนร่วม

ในการพัฒนานโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้ตามที่กำหนดในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ และ
ความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยด้านนโยบาย สมรรถนะองค์กร และภาวะผู้นำ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่

1. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เป็นการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับพ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 2550 ในหมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 5 ถึงมาตรา 17 หมวดที่ 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา 26 ซึ่งเป็นมาตราที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องปฏิบัติ

2. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการนํานโยบายไปปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความหมายและตัวแบบของการนํานโยบายไปปฏิบัติ

3. การวัดระดับของความสำเร็จของการนํานโยบายไปปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบถึงความหมาย และวิธีการวัดความสำเร็จของการนํานโยบายไปปฏิบัติทั้งในระดับบุคคล และระดับองค์กร

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายไปปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความหมาย วิธีการวัด และความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับการสำเร็จของการนํานโยบายไปปฏิบัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ) มีการร่างขึ้นโดยคณะรัฐมนตรีจากนั้นเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2550 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2550 เป็นต้นไปโดยวัตถุประสงค์เพื่อ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2553)

1. เพื่อเป็นการใช้กรอบแห่งกฎหมายในการกำหนดฐานความผิด และบทลงโทษ ในการเรียกร้อยค่าเสียหายแก่ผู้กระทำความผิด เพื่อคุ้มครองสิทธิให้แก่ประชาชน
2. เพื่อกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ทั้งด้าน นโยบาย มาตรฐาน แนวปฏิบัติ และกำหนดหน้าที่ของผู้ให้บริการไม่ว่าจะแก่ตนเองหรือบุคคลอื่น ในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยผ่านระบบคอมพิวเตอร์ โดยให้มีแนวทางปฏิบัติตามดำเนินงานให้เกิดความชัดเจนถูกต้องในแนวทางเดียวกัน

พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ แบ่งรายละเอียดออกเป็น 2 หมวด คือ หมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ได้บัญญัติการกระทำที่เป็นความผิดและกำหนดบทลงโทษไว้ ตั้งแต่มาตรา 5 ถึงมาตรา 17 และหมวดที่ 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และหน้าที่ของผู้ให้บริการ ตั้งแต่มาตรา 18 ถึงมาตรา 30 ซึ่งในหมวดที่ 2 จะกล่าวถึงเฉพาะมาตรา 26 เท่านั้นซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ให้บริการที่จะต้องปฏิบัติตาม โดยมีรายละเอียดที่สรุปไว้ดังนี้

หมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

มาตรา 5 ผู้ใดเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ (Hack) ต้องจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 6 ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์และนำไปเปิดเผยโดยมิชอบ ต้องจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 7 ผู้ใดเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันโดยมิชอบ ต้องจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 4,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 8 ผู้ใดทำการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อยู่ระหว่างการส่งโดยมิชอบ (Sniff) ต้องจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 9 ผู้ใดทำลายแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ (Crack, Virus, Trojan) ต้องจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 10 ผู้ใดทำการชะลอขัดขวาง หรือรบกวนการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ (Dos Attack) ต้องจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 11 ผู้ใดทำการปกปิด หรือปลอมแปลงที่มาของการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือ e-mail (Spam-Mail) ทำให้รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่น ปรับไม่เกิน 100,000 บาท

มาตรา 12 การกระทำความผิดตามมาตราที่ 9 หรือ 10

1. ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ต้องจำคุกไม่เกิน 10 ปี และปรับไม่เกิน 200,000 บาท

2. กระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือการบริการสาธารณะ ต้องจำคุกตั้งแต่ 3-15 ปี และปรับตั้งแต่ 60,000-300,000 บาท

ถ้าการทำผิดตามข้อ 1. เป็นสาเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ชีวิต ต้องจำคุกตั้งแต่ 10-20 ปี

มาตรา 13 ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งเพื่อใช้เป็นเครื่องมือกระทำความผิด ต้องจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 14 ผู้ใดทำการเผยแพร่ หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอม หรือเป็นเท็จ ที่ทำให้ผู้อื่นเสียหาย กระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ต้นตระหนก หรือเป็นสื่อลามก ต้องจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 15 ผู้ให้บริการจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิด ตามมาตรา 14 ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 16 ผู้ใดนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของผู้อื่น เข้าสู่ระบบที่คนทั่วไป เข้าถึงข้อมูลได้ ซึ่งเป็นภาพตัดต่อ หรือดัดแปลง อันทำให้เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชังหรือ อับอาย ต้องจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 17 ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกประเทศไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือคนต่างด้าว จะต้องได้รับโทษภายในประเทศไทย

หมวดที่ 2 พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 26 ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่ง

ให้ผู้ให้บริการผู้ใดเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปี เป็นรายกรณีพิเศษเฉพาะรายและเฉพาะคราวก็ได้

การจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ให้บริการที่บัญญัติอยู่ในมาตรา 26 นั้นรายละเอียดต่าง ๆ ในการจัดเก็บ ปรากฏอยู่ในประกาศกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. 2550 ซึ่งผู้ให้บริการในที่นี้ หมายความว่า

1. ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกัน โดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น สามารถจำแนกได้ 4 ประเภท ดังนี้

1.1 Telecommunication and Broadcast Carrier คือผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมและกระจายภาพและเสียง ได้แก่ ผู้ให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน (Fixed Line Service Provider) ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Service Provider) ผู้ให้บริการวงจรเช่า (Leased Circuit Service Provider) และผู้ให้บริการดาวเทียม (Satellite Service Provider)

1.2 Access Service Provider คือผู้ให้บริการเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ได้แก่ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider) ทั้งมีสายและไร้สาย ผู้ให้บริการซึ่งให้บริการในการเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในห้องพัก ห้องเช่า โรงแรม หรือร้านอาหาร และผู้ให้บริการเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับองค์กร เช่น หน่วยงานราชการ บริษัทหรือสถาบันการศึกษา

1.3 Hosting Service Provider คือ ผู้ให้บริการเข้าระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้บริการโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ ได้แก่ ผู้ให้บริการเช่าระบบคอมพิวเตอร์ (Web hosting) ผู้ให้บริการแลกเปลี่ยนแฟ้มข้อมูล (File Server หรือ File Sharing) ผู้ให้บริการเข้าถึงจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Mail Server Service Provider) และผู้ให้บริการศูนย์รับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ (Internet Date Center)

1.4 Internet Cafe and Game Online คือ ผู้ให้บริการ ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ (Internet Cafe) และร้านเกมส์ออนไลน์ (Game Online)

2. ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น ได้แก่ ผู้ให้บริการเว็บบอร์ด (Web board) หรือผู้ให้บริการบล็อก ผู้ให้บริการทำธุรกรรมทางการเงินทางอินเทอร์เน็ต (Internet Banking) ผู้ให้บริการเว็บเซอร์วิส (Web Service) และผู้ให้บริการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) หรือธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Transactions)

สำหรับสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นผู้ให้บริการเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับองค์กร และผู้ให้บริการแลกเปลี่ยนเพิ่มข้อมูล เป็นหน่วยงานหนึ่งที่เกี่ยวข้องและต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และประกาศกระทรวงฯ ทั้งนี้รวมไปถึงบุคลากร ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ นักศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ด้วยเช่นกัน

การปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ถือเป็นสิ่งที่ทุกคนที่ใช้คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญในการที่จะปฏิบัติตาม ในส่วนของบุคคลที่เป็นผู้ใช้บริการอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา การปฏิบัติตนเพื่อไม่ให้เข้าข่ายการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ คือต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจในรายละเอียดว่าการกระทำในลักษณะใดที่ถือเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติ และจะต้องหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหายและเดือดร้อน ซึ่งได้บัญญัติไว้ในหมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ตั้งแต่มาตรา 5 ถึงมาตรา 17 ทั้งนี้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ของแต่ละสถาบันอย่างเคร่งครัด สนใจข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการกระทำผิดตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ แล้วพยายามนำมาปฏิบัติตาม นอกจากนี้ช่วยกันบอกกล่าวบุคคลที่อยู่รอบข้างให้ช่วยกันปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นผู้ให้บริการโดยบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดูแลระบบคอมพิวเตอร์จะต้องมีหน้าที่ในการจัดเตรียมองค์การเพื่อรองรับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ แบ่งออกเป็น การเตรียมการด้านการบริหาร และการเตรียมการด้านเทคนิค (กลุ่มผู้ดูแลระบบแห่งประเทศไทย , 2553)

การเตรียมการด้านการบริหารนั้น บุคคลที่เกี่ยวข้องในการดูแลระบบคอมพิวเตอร์มีการศึกษาและทำความเข้าใจพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ รวมทั้งประกาศต่าง ๆ ของกระทรวงไอซีทีที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติตาม และให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์ในสถาบันอุดมศึกษาได้ จัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาซึ่งในคณะทำงานอาจประกอบด้วย ผู้บริหาร นักกฎหมาย นักสารสนเทศ เพื่อดูแลรับผิดชอบในเรื่องนี้ พร้อมทั้งแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ประสานงานและให้ข้อมูลกับพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ เพื่อให้การส่งมอบข้อมูลนั้นเป็นไปด้วยความรวดเร็ว จากนั้นทำการกำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศภายในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งมีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับพนักงานในทุกระดับ อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ

การเตรียมการด้านเทคนิค ต้องมีการตรวจประเมินบริการที่สถาบันอุดมศึกษามีให้บริการและข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดเก็บ ซึ่งได้บัญญัติอยู่ในหมวดที่ 2 มาตรา 26 นอกจากนี้ต้องทำการจัดเตรียมอุปกรณ์ (Hardware) และโปรแกรม

(Software) สำหรับใช้ในการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ จากนั้นทำการปรับปรุงบัญชีผู้ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ให้สามารถระบุตัวตนได้ 1 บัญชีต่อ 1 ผู้ใช้ เทียบเวลาระบบคอมพิวเตอร์ให้ตรงกับเวลาอ้างอิงสากล โดยผิดพลาดไม่เกิน 10 มิลลิวินาที เนื่องจากข้อมูลจราจรที่ดีจะต้องสามารถตรวจสอบเวลาที่เกิดเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริงและนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง และจัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ตามที่ได้กำหนดไว้ในประกาศของกระทรวง เรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. 2550 โดยต้องมีการจัดเก็บข้อมูลย้อนหลังไว้ไม่น้อยกว่า 90 วัน เป็นต้น

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1. ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

วเรช จันทรศร (2551 : 18) ได้กล่าวว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาในเรื่องขององค์การที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นการใช้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมด ปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่นั้น เพียงใด

วอลเตอร์ วิลเลียม (Walter Williams, 1971 : 144 อ้างถึงใน สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ , 2549 : 398) ได้ให้ทัศนะว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ความพยายามที่จะตัดสินใจความสามารถขององค์การในการรวบรวมคนและทรัพยากรในหน่วยงานหนึ่ง (a cohesive organizational unit) และกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

ศุภชัย ยาวะประภาส (2548 : 90) ได้กล่าวถึงความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยมีประเด็นที่สำคัญ 2 ประเด็นซึ่งได้สรุปจากแนวคิดของนักวิชาการ ประเด็นแรก คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการ นั่นคือมีความต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง มีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมไม่ใช่กิจกรรมที่เกิดขึ้นชั่วคราวแล้วเลือนหายไป ไม่ใช่กิจกรรมที่ขี้กขย่อน แต่เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา ประเด็นที่สอง คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบาย

มยุรี อนุমানราชชน (2549 : 208) ได้กล่าวถึงความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า หมายถึง การแปลงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบาย ซึ่งอาจเป็นกฎหมายหรือคำสั่งของรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีให้เป็นแนวทาง /แผนงาน /โครงการ กิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ประกอบด้วย การจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ การ

วางแผนโครงการเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ที่กำหนด การออกแบบของค์การและการดำเนินงานให้
เป็นไปตามแนวทางการดำเนินงาน โครงการที่กำหนดไว้

เพรสแมน และ วิลดาฟสกี (Pressman and Wildavsky, 1973 อ้างถึงใน มยุรี
อนุমানราชชน, 2549 : 218) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการดำเนินงาน
ของรัฐบาลให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ดังนั้น จึงต้องมีนโยบายเกิดขึ้นก่อน
แล้วจึงมีการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลลัพธ์ออกมา

จากความหมายของนักวิชาการจะเห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการลงมือ
ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งจะต้องมีการจัดเตรียมทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติ
บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้

2. ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.1 ตัวแบบของ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น

ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น (Van
Meter and Van Horn, 1961 : 5-8 อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร , 2550 : 122-125) ได้พัฒนาขึ้นมา
ประกอบไปด้วยตัวแปรทั้งสิ้น 6 ตัวแปร ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างนโยบาย (policy) และสมรรถนะ
(performance) ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นตัวแบบที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัว
แปรอิสระ (independent variables) ที่มีต่อกันและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปร
ตาม (dependent variables) ตัวแปรอิสระที่อยู่ในตัวแบบนี้ประกอบไปด้วยตัวแปรต่อไปนี้

1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นปัจจัยสำคัญที่จะตัดสินว่า
นโยบายมีสมรรถนะมากน้อยเพียงใด การกำหนดตัวชี้วัดของสมรรถนะของนโยบายเป็นสิ่งสำคัญที่
จะต้องทำเป็นอันดับแรก นั่นคือ มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายจะต้องสอดคล้องกับความเป็นจริง
และจะต้องกำหนดขึ้นอย่างชัดเจน เพราะการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่สามารถทราบได้ว่า
ความสำเร็จหรือล้มเหลวหากปราศจากเป้าหมายและข้อกำหนดที่ชัดเจน

2. ทรัพยากรของนโยบาย นโยบายที่กำหนดออกมามากกว่าจะต้องมี
เป้าหมาย วัตถุประสงค์และตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐานแล้ว นโยบายยังต้องประกอบไปด้วยทรัพยากร
หมายความรวมถึง เงินงบประมาณ และแรงกระตุ้นสนับสนุนอื่น ๆ เพื่อช่วยให้การนำนโยบายไป
ปฏิบัติเกิดประสิทธิผล

3. การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมส่งเสริมการนำนโยบายไป
ปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องอาศัยการสื่อสารของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไปยังหน่วย
งาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกลำดับชั้นขององค์การ การสื่อสารที่สร้างให้เกิดความสำเร็จในการนำ

นโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีความชัดเจน (clarity) ความเที่ยงตรง (accuracy) และสม่ำเสมอ (consistency) ในระหว่างกระบวนการสื่อสาร

4. ลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติมี 2 องค์ประกอบ คือ

4.1 ลักษณะโครงสร้างอย่างเป็นทางการขององค์การ

4.2 ลักษณะอย่างไม่เป็นทางการของบุคลากรในหน่วยงาน โดยลักษณะของหน่วยงานที่ส่งผลต่อสมรรถนะของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย

4.2.1 ปริมาณและความสามารถของบุคลากรในหน่วยงาน

4.2.2 ระดับของการควบคุมที่เป็นลำดับชั้นในการตัดสินใจและดำเนินการ

4.2.3 ทรัพยากรทางการเมืองของหน่วยงาน เช่น แรงสนับสนุนจากผู้บริหารหรือนักการเมือง

4.2.4 ความสามารถในการยืดหยุ่นของหน่วยงาน

4.2.5 ระดับของการสื่อสารแบบเปิด เช่น การมีเครือข่ายการสื่อสารที่เป็นอิสระ

4.2.6 การเชื่อมโยงอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการของผู้กำหนดนโยบายและผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5. เงื่อนไขและทรัพยากรทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม

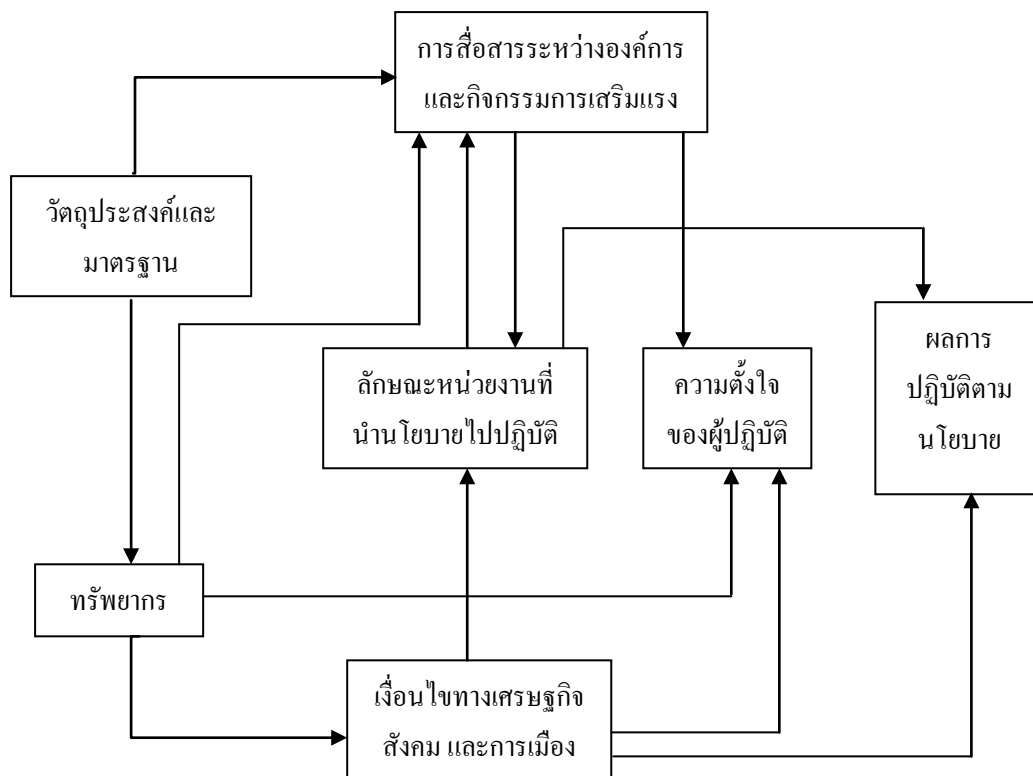
6. ความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ความเข้าใจของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีส่วนสำคัญและถือว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ของนโยบายมากที่สุดปัจจัยหนึ่ง องค์ประกอบของปัจจัยนี้เน้นไปที่ตัวผู้ปฏิบัติ มี 3 ประการคือ

6.1 การรับรู้และความเข้าใจของผู้ปฏิบัติที่มีต่อนโยบาย

6.2 ทิศทางในการตอบสนองต่อนโยบายของผู้ปฏิบัติ

6.3 ระดับการยอมรับในตัวนโยบายของผู้ปฏิบัติ

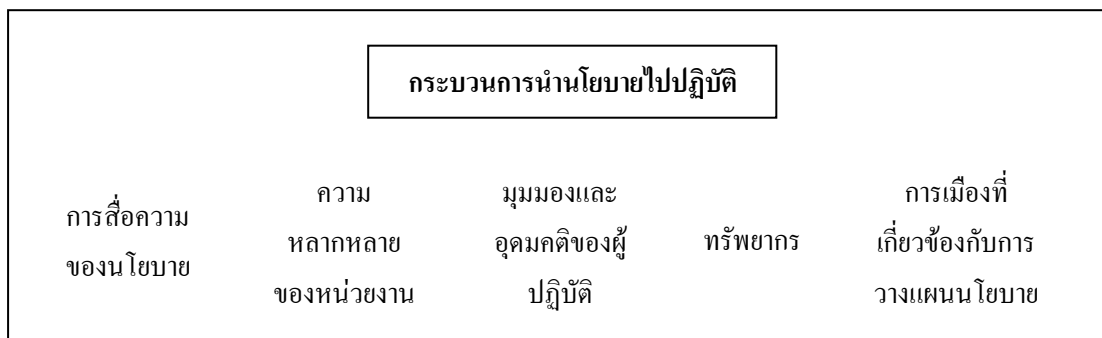
ตัวแบบ การนำนโยบายไปปฏิบัติของ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น แสดงดังภาพข้างล่างนี้

ภาพประกอบ 2 ตัวแบบของแวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น
ที่มา : วรเดช จันทรศร, 2551 : 122

2.2 ตัวแบบของแฮมเบิลตัน

จากการศึกษาของแฮมเบิลตัน (Hambleton, 1983 อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร, 2551 : 166) ในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งแฮมเบิลตันได้เสนอรูปแบบการวิเคราะห์แนวคิดเรื่องระบบการวางแผนนโยบายโดยใช้ทฤษฎี 3 ทฤษฎี ได้แก่ 1) ทฤษฎีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน (procedural planning theory) 2) ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร (inter-organisational theory) และ 3) ทฤษฎีวิฤกตทางการเงิน (theory of fiscal crisis) จากการศึกษานี้เรื่องดังกล่าว แฮมเบิลตันได้นำปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติมาพิจารณาด้วยกัน 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านการสื่อสารของนโยบาย 2) ปัจจัยด้านความหลากหลายของหน่วยงานผู้ปฏิบัติ 3) ปัจจัยด้านมุมมองและอุดมคติของผู้ปฏิบัติ 4) ปัจจัยด้านทรัพยากร 5) ปัจจัยด้านการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนนโยบาย

ภาพประกอบ 3 ตัวแบบของแฮมเบิลตัน

ที่มา : วรเดช จันทรศร, 2551 : 166

2.3 ตัวแบบของวรเดช จันทรศร

การศึกษาเรื่องการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของวรเดช จันทรศร (2551 : 129) ได้ทำการศึกษาจากผลงานของนักวิชาการที่มีชื่อเสียงและจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ได้พัฒนาขึ้นเป็นแนวคิดและตัวแบบทางทฤษฎี ซึ่งในทฤษฎีของวรเดช จันทรศร เรื่องของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น ได้กล่าวว่าเป็นเรื่องขององค์การที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหาร ตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมด ปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แก่ไหน เพียงใด

ตัวแบบทางทฤษฎีของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่วรเดช จันทรศร ได้นำ

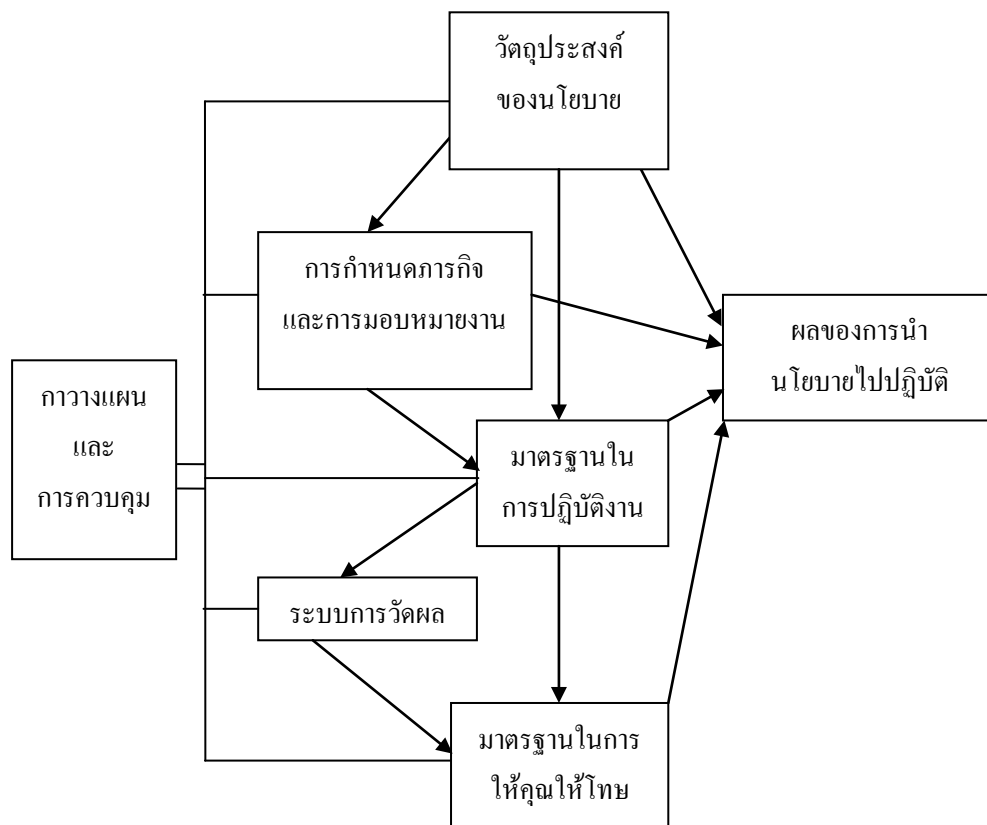
เสนอ มี 6 ตัวแบบ (วรเดช จันทรศร, 2551 : 129) ได้แก่

1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model)
2. ตัวแบบทางด้านการจัดการ (Management Model)
3. ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์การ (Organization Development Model)
4. ตัวแบบทางด้านการกระบวนการของระบบราชการ (Bureaucratic Processes Model)
5. ตัวแบบทางการเมือง (Political Model)
6. ตัวแบบเชิงบูรณาการ (Integrative Model)

จากทั้ง 6 ตัวแบบที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยขอกล่าวรายละเอียดเพียง 3 ตัวแบบซึ่งเป็นตัวแบบที่มีความเกี่ยวข้องและจะนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model)

ตัวแบบนี้จะให้ความสนใจกับการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน เพื่อที่จะให้ผู้ที่มีอำนาจนโยบายไปปฏิบัติมีความเข้าใจถึงผลลัพธ์ที่ผู้กำหนดนโยบายต้องการ ซึ่งเมื่อมีการเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนแล้วก็จะส่งผลให้มีการมอบหมายงานหรือกำหนดความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกำหนดมาตรฐานการทำงานให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์กร จะทำให้เกิดระบบวัดผลการปฏิบัติงานที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ และการมีระบบการประเมินผลที่สมบูรณ์ มีมาตรฐานในการทำงานส่งผลให้การใช้ระบบการให้คุณให้โทษมีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

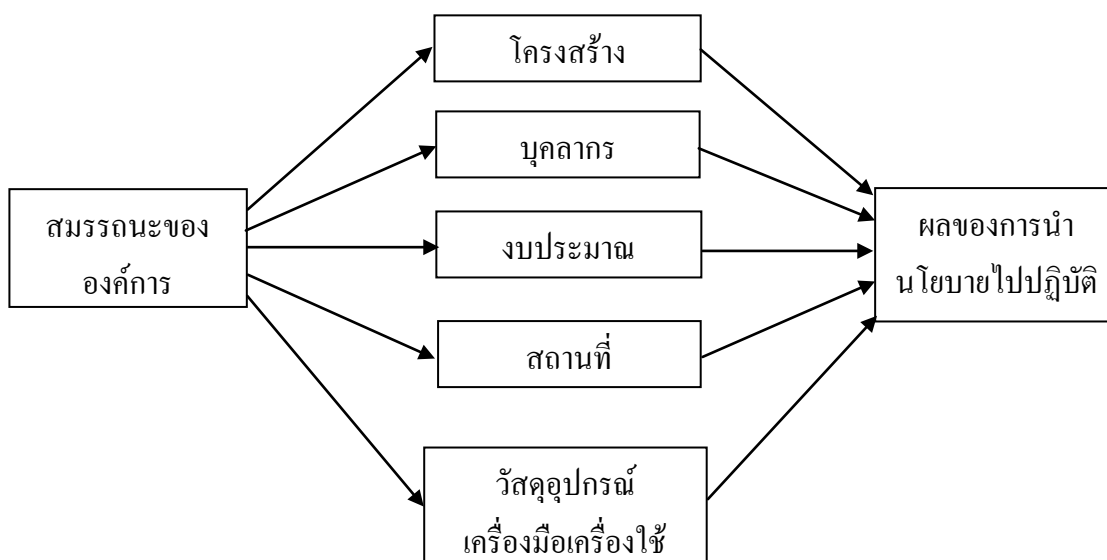
ภาพประกอบ 4 ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล

ที่มา : วรเดช จันทรสร, 2551 : 131

2. ตัวแบบทางด้านการจัดการ (Management Model)

ตัวแบบนี้จะให้ความสนใจไปที่สมรรถนะขององค์กร เนื่องจากเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับองค์กรว่ามีขีดความสามารถในการ

ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับที่คาดหวังไว้เพียงใด ดังนั้นนโยบายที่จะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีการจัดโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสม บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและด้านเทคนิค องค์กรต้องมีการวางแผนเตรียมการ มีความพร้อมทั้งด้านอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ รวมถึงงบประมาณที่เพียงพอ

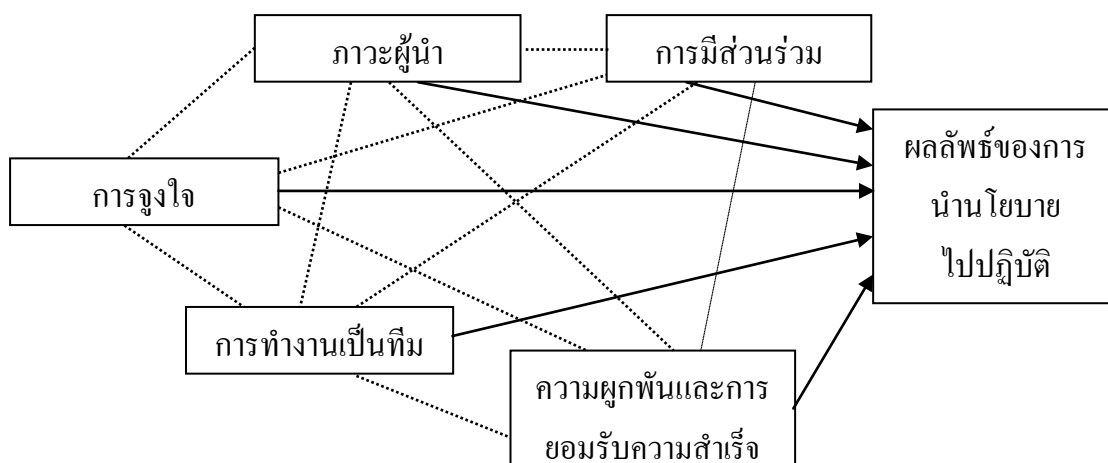

ภาพประกอบ 5 ตัวแบบทางด้านการจัดการ

ที่มา : วรเดช จันทรร, 2551 : 134

3. ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร (Organization Development Model)

ตัวแบบนี้เน้นศึกษาปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติในแง่ของการสร้างความผูกพันและการยอมรับ เพื่อมุ่งสนองตอบความต้องการทางจิตวิทยาและทางสังคมของมนุษย์ เป็นตัวแบบที่เน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรเป็นสำคัญ ภายใต้ฐานคติที่ว่า “การมีส่วนร่วมจะทำให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ การนำนโยบายมาปฏิบัติให้บังเกิดความสำเร็จจึงน่าจะเป็นเรื่องของการจูงใจ การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การสร้างความผูกพันของสมาชิกในองค์กร การมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการยอมรับ ตลอดจนการสร้างทีมงานมากกว่ามุ่งใช้การควบคุม หรือใช้อำนาจทางรูปนัยของผู้บังคับบัญชา”

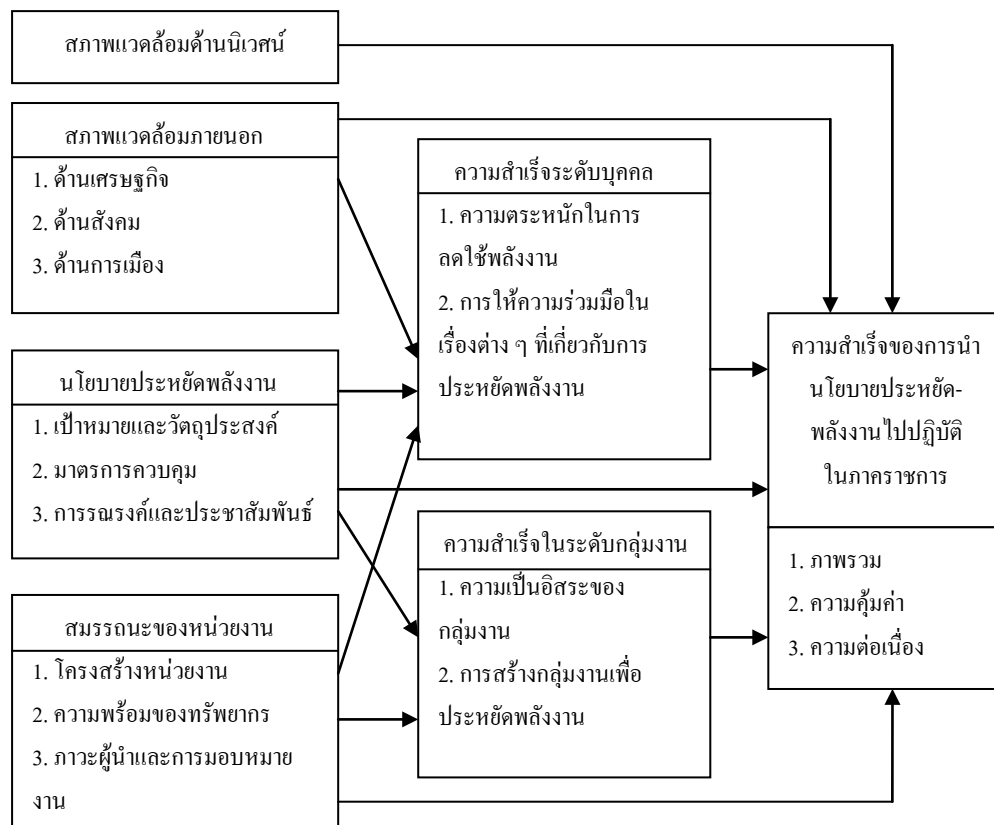

ภาพประกอบ 6 ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร

ที่มา : วรเดช จันทรศร, 2551 : 136

จากการศึกษางานวิจัยของสุमितตราเจิมพันธ์ (2552 : 37-45) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ซึ่งได้ทำการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติและปัจจัยต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ โดยได้ทำการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และตัวแบบต่าง ๆ จากนักวิชาการหลายท่าน เช่น ตัวแบบของ Van Meter and Van Horn ตัวแบบของ Sabatier and Mazmanian ตัวแบบของวรเดช จันทรศร รวมทั้งจากงานวิจัยต่าง ๆ และได้ทำการบูรณาการปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้งหมด 11 ปัจจัย คือ 1) นโยบาย 2) การกำหนดภารกิจ การมอบหมายงาน การสื่อสาร และการส่งเสริม การนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) ทรัพยากร 4) หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 5) ผู้บริหาร และผู้กำหนดนโยบาย 6) บุคลากรผู้ปฏิบัติ 7) สภาพแวดล้อมภายนอก 8) กลุ่มเป้าหมายและประชาชนผู้รับบริการ 9) การประสานงาน และความร่วมมือ 10) การประชาสัมพันธ์ และ 11) มาตรการในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผล จากนั้นได้จัดกลุ่มตัวแปรหรือปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาโดยได้กำหนดตัวแปรอิสระออกเป็น 4 ชุด คือ 1) สภาพแวดล้อมด้านนิเวศน์ 2) ชุดปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก มีดัชนีชี้วัด 4 ตัว ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง 3) ชุดปัจจัยด้านนโยบาย มีดัชนีชี้วัด 3 ตัว ได้แก่ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ มาตรการควบคุมและกระตุ้นส่งเสริม และการณรงค์และการประชาสัมพันธ์ และ 4) ชุดสมรรถนะของหน่วยงาน มีดัชนีชี้วัด 3 ตัว ได้แก่ โครงสร้างหน่วยงาน ความพร้อมของทรัพยากร และภาวะผู้นำและการมอบหมายงานของผู้บริหาร และมีตัวแปรแทรกซ้อน แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ 1) ชุดปัจจัยด้านความสำเร็จระดับบุคคล ได้แก่ ความตระหนักในการลดใช้พลังงาน และการให้ความ

ร่วมมือในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประหยัดพลังงาน และ 2) ชุดปัจจัยด้านความสำเร็จระดับกลุ่มงาน ได้แก่ ความเป็นอิสระของกลุ่มงาน และการสร้างกลุ่มงานเพื่อประหยัดพลังงาน ตัวแปรตามคือความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ มีดัชนีชี้วัด 3 ตัว ได้แก่ ความสำเร็จในภาพรวม ความคุ้มค่า และความต่อเนื่อง ซึ่งมีกรอบแนวคิด แสดงดังภาพข้างล่างนี้

ภาพประกอบ 7 กรอบแนวคิดของสุमितตรา เจิมพันธ์

ที่มา : สุमितตรา เจิมพันธ์, 2552 : 112

จากการศึกษาตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของนักวิชาการทั้ง 3 ท่านที่กล่าวมาข้างต้นคือ ตัวแบบของ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น ตัวแบบของวรเดช จันทรศร และตัวแบบของแฮมเบิลตัน และจากการศึกษางานวิจัยของสุमितตรา เจิมพันธ์ ที่ได้ศึกษาการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติและปัจจัยต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ซึ่งพบว่ามีปัจจัยต่าง ๆ ทั้งที่มาจากแนวคิด ทฤษฎีที่นักวิชาการได้ทำการศึกษาไว้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการคัดเลือกปัจจัยภายในองค์กร จำนวน 3 กลุ่มปัจจัย ซึ่งมีความสอดคล้องกับกรณีศึกษาการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติใน สถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ 3 กลุ่มปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) มีตัวชี้วัด 3 ตัว ได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ และมาตรการควบคุม ซึ่งปัจจัยดังกล่าวปรากฏอยู่ในตัวแบบของ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น ตัวแบบของแฮมเบลตัน ตัวแบบที่ยืดหลัก เหตุผลของวเรช จันทรศร และงานวิจัยของสุमितตรา เจริมพันธ์

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์กร มีตัวชี้วัด 3 ตัว ได้แก่ โครงสร้างของ องค์กร ความพร้อมของทรัพยากร ซึ่งปัจจัยดังกล่าวปรากฏอยู่ใน ตัวแบบทางด้านการจัดการและ ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กรของวเรช จันทรศร และงานวิจัยของสุमितตรา เจริมพันธ์

3. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีตัวชี้วัด 5 ตัว ได้แก่ ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ การสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการ ปฏิบัติ การวัดและประเมินผล และด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรม ซึ่งปัจจัยดังกล่าวปรากฏอยู่ ในตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กรของวเรช จันทรศร งานวิจัยของสุमितตรา เจริมพันธ์ และ งานวิจัยของนิคม นาคอ้าย

ส่วนตัวแปรแทรกซ้อน คือ ปัจจัยด้านความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.

คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล มีตัวชี้วัด 2 ตัว ได้แก่ ความตระหนัก ในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และการให้ความร่วมมือในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวปรากฏอยู่ใน ตัวแบบของ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น และงานวิจัยของสุमितตรา เจริมพันธ์

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย คือ ความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

ไปปฏิบัติในระดับองค์กร มีตัวชี้วัด 4 ตัว ได้แก่ ความต่อเนื่อง ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน การเตรียมการด้านการบริหาร และการเตรียมการด้านเทคนิค

การวัดระดับของความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การวัดระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมีนักวิชาการหลายท่านที่ให้ความ สนใจและทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เช่น วเรช จันทรศร (2551 : 43) ได้วัดระดับของความสำเร็จของการนำ นโยบายไปปฏิบัติ โดยวัดจากความต่อเนื่อง (Continuation) ของการปฏิบัติ ความ เป็นปึกแผ่นเชิงสถาบัน (Institutionalization) การดำเนินงานที่เป็นประจำ และการดำเนินงานแบบ

ยิ่งขึ้น จะสามารถทำให้องค์การประสบความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายใดก็ตามจะประสบความสำเร็จในระยะยาวไม่ได้หากนโยบายนั้นไม่ได้มีการนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

(Continuation) โดยผู้ปฏิบัติ

นักวิชาการอีกท่านหนึ่งที่ได้ทำการศึกษาด้านพฤติกรรมความร่วมมือของข้าราชการระดับล่างซึ่งเป็นผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หรือเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยได้ค้นพบรูปแบบของพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติระดับล่างซึ่งสามารถใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาความสำเร็จและความล้มเหลวของการปฏิบัติได้ โดยการศึกษาของ เจมส์ ฮอร์ก (1983 อ้างถึงใน วรเชช จันทรศร, 2551 : 64 - 67) ได้จำแนกพฤติกรรมของข้าราชการระดับล่างได้ 4 แบบ คือ 1) แบบตั้งใจทำตามและทำตามได้สำเร็จ 2) แบบตั้งใจทำตามแต่ทำตามไม่สำเร็จ 3) แบบตั้งใจไม่ทำตามและไม่ทำตามสำเร็จ 4) แบบตั้งใจไม่ทำตามแต่ไม่สำเร็จ

ส่วนงานวิจัยของสุमितตรา เจิมพันธ์ (2552 : 75-79) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ โดยมีเกณฑ์ที่ใช้วัดระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ได้ทำการศึกษาและสรุปจากแนวคิดทฤษฎีด้านการวัดระดับของความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในภาคราชการ มีด้วยกัน 3 ระดับ คือ ความสำเร็จระดับบุคคล ความสำเร็จระดับกลุ่มงาน และความสำเร็จระดับองค์การ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น รวมไปถึงการศึกษาจากงานวิจัย ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะใช้เกณฑ์การวัดระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ได้มาจากการศึกษางานวิจัยของสุमितตรา เจิมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกเกณฑ์การวัดเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ความสำเร็จในระดับบุคคล และความสำเร็จในระดับองค์การ มีรายละเอียดดังนี้

1. ความสำเร็จระดับบุคคล

1.1 ความหมายของความสำเร็จระดับบุคคล

สุमितตรา เจิมพันธ์ (2552 : 76) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ได้ให้ความหมายของความสำเร็จระดับบุคคล หมายถึง การที่บุคคลมีความตระหนักในการลดใช้พลังงาน โดยการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความเต็มใจหรือการเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยหน่วยงานให้สามารถลดการใช้พลังงานให้ได้อย่างสุดความสามารถ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามมาตรการประหยัดพลังงานอย่างเต็มที่ สนใจข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิธีการประหยัดพลังงาน แล้วพยายามนำมาปฏิบัติในหน่วยงาน เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานทุกครั้งที่หน่วยงานจัด อีกทั้งการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายประหยัดพลังงานในหน่วยงาน โดยการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า

เครื่องใช้สำนักงานให้ถูกต้อง และไม่ใช้เครื่องใช้สำนักงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว รวมทั้งช่วยกันบอกกล่าวเพื่อนร่วมงานให้ช่วยกันปฏิบัติตามมาตรการหรือให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามนโยบาย ประหยัดพลังงานอย่างพร้อมเพรียงกัน

เจมส์ ซอรัค (1983 อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร , 2551 : 185-192) เป็นนักวิชาการท่านหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านตัวผู้ปฏิบัติงานระดับล่าง (front-line implementers) เนื่องจากเป็นผู้ที่ดำเนินการตามนโยบาย โดยได้ศึกษาถึงลักษณะของพฤติกรรมของข้าราชการระดับล่าง ที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติหรือเกี่ยวข้องกับกรนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเจมส์ ซอรัค ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมเป็น 4 แบบ ได้แก่ พฤติกรรมประเภทแรก คือ ประเภทตั้งใจทำตาม และทำตามสำเร็จ (Intentional Compliance) พฤติกรรมประเภทนี้เป็นที่พึงปรารถนาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งผู้ปฏิบัติจะต้องมีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในเป้าหมายของนโยบายเป็นอย่างดี มีทรัพยากรทางการบริหาร รวมถึงไม่มีอุปสรรคในด้านการต่อต้านจากสภาพแวดล้อมภายนอก จะสามารถดำเนินงานได้อย่างประสบความสำเร็จ พฤติกรรมประเภทที่สอง คือ ประเภทตั้งใจทำตาม แต่ทำตามไม่สำเร็จ (Unintentional Non-Compliance) ซึ่งพฤติกรรมแบบนี้สามารถเกิดได้จากหลายสาเหตุ โดยอาจจะเกิดจากตัวของนโยบายขาดความชัดเจนทางด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ซึ่งนำมาให้เกิดพฤติกรรมที่ทำเกิน (Excessive) และพฤติกรรมทำขาด (Deficient) หรืออาจจะเกิดจากผู้ปฏิบัติ ไม่มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบาย พฤติกรรมประเภทที่สาม คือ ประเภทตั้งใจไม่ทำตาม และไม่ทำตามสำเร็จ (Intentional Non-Compliance) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ยอมทำตามนโยบาย และสามารถทำได้สำเร็จ อาจมีสาเหตุมาจากไม่เห็นด้วยกับนโยบายนั้น หรือต้องการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้หลายประเภท ได้แก่ พวกที่ตั้งใจไม่ทำตามโดยการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายปฏิบัติงานของตน พวกที่ตั้งใจไม่ทำตามโดยใช้กฎระเบียบเป็นเครื่องมือ พวกตะถ่วง พวกผัดซีโรหน้า พวกที่ตั้งใจทำตามโดยแสดงออกอย่างเปิดเผย และพวกที่ตั้งใจไม่ทำตาม โดยผลักภาระให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนหรือย้ายไปปฏิบัติหน้าที่อื่น พฤติกรรมประเภทสุดท้าย คือ ประเภทตั้งใจไม่ทำตาม แต่ไม่สำเร็จ (Unintentional Compliance) เป็นพฤติกรรมที่ไม่ตั้งใจทำตามนโยบาย แต่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้สำเร็จ อาจจะมีสาเหตุมาจากองค์การนั้นมีระบบที่สามารถตรวจสอบและป้องกันพฤติกรรมประเภทนี้ได้

นิตยา อุปถัมภ์ (2550 : 5) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสร้างเสริมสุขภาพไปปฏิบัติ ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสนับสนุนและการร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน ให้ความสำคัญการสนับสนุนและการร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง การ

ยอมรับมีส่วนร่วมและการปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งการให้ความร่วมมือและได้รับการสนับสนุนจาก ผู้ปฏิบัติสามารถส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบาย

ดังนั้นความสำเร็จระดับบุคคล หมายถึง การที่บุคคลมีความตระหนักใน

การปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างเต็มที่ โดยมีการเรียนรู้ทำความเข้าใจ ในรายละเอียดที่ เกี่ยวกับความผิดตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และสิ่งที่ผู้ให้บริการต้องปฏิบัติ โดยปฏิบัติตนไม่ให้ ละเมิดข้อกำหนดในมาตราต่าง ๆ ของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ นอกจากนี้มีความตระหนักในการ เตรียมพร้อมองค์การให้สามารถรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ ตามพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ เกี่ยวกับเรื่องการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ สนใจข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการกระทำผิดตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ แล้วพยายาม นำมาปฏิบัติตาม นอกจากนี้ช่วยกันบอกกล่าวบุคคลที่อยู่รอบข้าง ให้ช่วยกันปฏิบัติตามพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ

1.2 วิธีการวัดความสำเร็จระดับบุคคล

สุมิตรา เจริญพันธ์ (2552 : 123) ได้ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำ นโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ตัวแปรอิสระ คือ 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอก 2) ปัจจัยด้านนโยบายประหยัดพลังงาน 3) ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงาน 4) ความสำเร็จระดับบุคคล 5) ความสำเร็จระดับกลุ่มงาน ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำ นโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ หน่วยงานราชการจำนวน 190 หน่วยงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้น เครื่องมือที่ใช้วัด ความสำเร็จระดับบุคคล คือ แบบสอบถามการปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่มีค่าต่อเนื่อง 8 ระดับ ตั้งแต่ (7) มากที่สุด จนถึง (1) น้อยที่สุด และ (0) ไม่มีเลย มี 18 ข้อคำถาม

นิตยา อุปถัมภ์ (2550 : 31) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ การนำนโยบายสร้างเสริมสุขภาพไปปฏิบัติ ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรที่ใช้วัด ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งแบ่งเป็น ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) ความชัดเจนของนโยบาย 2) ลักษณะของ นโยบาย 3) การกำหนดภารกิจและมอบหมายงาน 4) กลไกและกระบวนการ 5) งบประมาณ 6) การ ติดต่อสื่อสารข้อมูล 7) การสนับสนุนและการร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน 8) การประสานงานระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 9) การปฏิบัติงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ประสิทธิภาพ 2) ประสิทธิผล และ ประชาชนปฏิบัติ ซึ่งแบ่งเป็น ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) การรับรู้เรื่องนโยบาย 2) การมีส่วนร่วมในการ ดูแลสุขภาพ 3) คุณภาพโครงการ ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) มีการรับรู้โทษของการสูบบุหรี่ 2) มีความรู้ ในการดูแลสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ พยาบาลวิชาชีพและพยาบาลเทคนิคที่ปฏิบัติงานใน

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำนวน 200 คน ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ 60 คน และประชาชนทั่วไป 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เครื่องมือที่ใช้วัด คือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรความสำเร็จระดับบุคคลทั้งที่เป็นผลสำเร็จหนึ่งของการนำนโยบายไปปฏิบัติ และศึกษาในส่วนที่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จระดับองค์กรของการนำนโยบายไปปฏิบัติ และจากการทบทวนเอกสารผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า ความสำเร็จระดับบุคคลที่ประกอบด้วย บุคคลมีความตระหนักในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ของสถาบัน มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร โดยผู้วิจัยจะทำการวัดความสำเร็จระดับบุคคลซึ่งใช้ข้อคำถามที่ดัดแปลงมาจากงานวิจัยของ สุमितตรา เจริญพันธ์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามการปฏิบัติ จำนวน 6 ข้อ ใช้มาตรวัดตามงานวิจัยของนิตยา อุปลัมภ์ ซึ่งประกอบด้วย 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

2. ความสำเร็จระดับองค์กร

2.1 ความหมายของความสำเร็จระดับองค์กร

สุमितตรา เจริญพันธ์ (2552 : 76) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงาน ไปปฏิบัติในภาคราชการ ได้ให้ความหมายของความสำเร็จระดับองค์กร ซึ่งพิจารณาจาก ความสำเร็จในภาพรวม ความคุ้มค่า และความต่อเนื่อง โดยได้ให้ความหมายของความสำเร็จในภาพรวมว่าหมายถึง หน่วยงานที่นำนโยบายประหยัดพลังงานมาปฏิบัติแล้วทำให้หน่วยงานสามารถนำพลังงานนำพลังงานทดแทนมาใช้อย่างเป็นระบบ มีการสร้างทีมงาน ประเมินโครงการประหยัดพลังงาน จัดฝึกอบรมให้ข้าราชการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการประหยัดพลังงานอย่างต่อเนื่อง มีการปฏิบัติตามนโยบายประหยัดพลังงานมาตั้งแต่ 2546 มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นระบบ ความสำเร็จในด้านความคุ้มค่า หมายถึง หน่วยงานปฏิบัติตามนโยบายประหยัดพลังงานแล้วทำงานได้มากขึ้น ทำให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และได้ประโยชน์สูงสุด ส่วนความต่อเนื่องของนโยบาย หมายถึง ความมั่นคงหรือการดำรงอยู่ของนโยบายประหยัดพลังงานในช่วงเวลาที่ศึกษาและระดับความสำคัญของนโยบายในแต่ละช่วงเวลาและผู้บริหารทุก ๆ คนทั้งอดีตและปัจจุบันให้ความสำคัญกับมาตรการประหยัดพลังงานสืบทอดต่อกันมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มโครงการจนถึงปัจจุบัน

ความสำเร็จขององค์การในการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติใน
 สถาบันอุดมศึกษา จะพิจารณาจากความสำเร็จในด้านความต่อเนื่องของการปฏิบัติตามพ.ร.บ.
 คอมพิวเตอร์ฯ ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน และความสำเร็จของกระบวนการในการ
 ดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ซึ่งประกอบด้วย การเตรียมการด้านการบริหาร และการ
 เตรียมการด้านเทคนิค (กลุ่มผู้ดูแลระบบแห่งประเทศไทย, 2553) มีความหมายดังนี้

ความสำเร็จด้านความต่อเนื่องของการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ
 หมายถึง การปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ตั้งแต่บังคับใช้จนถึงปัจจุบันได้
 มีการดำเนินการมาตลอด รวมถึงผู้บริหารทุก ๆ คนทั้งอดีตและปัจจุบันให้ความสำคัญกับการปฏิบัติ
 ตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ สืบทอดต่อกันมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มประกาศใช้จนถึงปัจจุบัน

ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการ
 ตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ โดยมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจปัญหา มีอิสระในการปฏิบัติงาน
 ความสำเร็จด้านกระบวนการเตรียมการด้านการบริหาร หมายถึง
 การดำเนินการของหน่วยงานในด้านบริหารสำหรับเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.
 คอมพิวเตอร์ฯ เช่น มีการศึกษาและทำความเข้าใจในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ รวมทั้งประกาศต่าง ๆ
 ของกระทรวงไอซีทีที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติตามและให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้งาน
 คอมพิวเตอร์ในสถาบันอุดมศึกษาได้ จัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาซึ่งในคณะทำงานอาจประกอบด้วย
 ผู้บริหาร นักกฎหมาย นักเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อดูแลรับผิดชอบในเรื่องนี้ ทำการกำหนด
 นโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศภายในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งมีการจัดอบรมความรู้ความ
 เข้าใจในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ เป็น
 ต้น

ความสำเร็จด้านกระบวนการเตรียมการด้านเทคนิค หมายถึง การ
 ดำเนินการด้านเทคนิคของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนของผู้ให้บริการที่ได้กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.
 คอมพิวเตอร์ฯ อยู่ในหมวดที่ 2 มาตรา 26 และในประกาศของกระทรวง เรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บ
 รักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. 2550 เช่น มีการตรวจประเมินบริการที่
 สถาบันอุดมศึกษามีให้บริการและข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดเก็บ ทำ
 การจัดเตรียมอุปกรณ์ (Hardware) และโปรแกรม (Software) สำหรับใช้ในการจัดเก็บข้อมูลจ าร
 ทางคอมพิวเตอร์ ปรับปรุงบัญชีผู้ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ให้สามารถระบุตัวตนได้ 1 บัญชีต่อ 1 ผู้ใช้
 เทียบเวลาระบบคอมพิวเตอร์ให้ตรงกับเวลาประเทศไทย และจัดเก็บข้อมูลจ ารทางคอมพิวเตอร์ตาม
 ระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ในประกาศของกระทรวง เรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทาง
 คอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. 2550 เป็นต้น

2.2 วิธีการวัดความสำเร็จระดับองค์กร

สุมิตตรา เจิมพันธ์ (2552 : 123) ได้ศึกษา เรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ตัวแปรอิสระ คือ 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก 2) ปัจจัยด้านนโยบายประหยัดพลังงาน 3) ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงาน 4) ความสำเร็จระดับบุคคล 5) ความสำเร็จระดับกลุ่มงาน ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ซึ่งพิจารณาจากดัชนีชี้วัด 3 ตัว คือ ความสำเร็จในภาพรวม ความคุ้มค่า และความต่อเนื่อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ หน่วยงานราชการจำนวน 190 หน่วยงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้น เครื่องมือที่ใช้วัดความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ คือ แบบสอบถามการปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่มีค่าต่อเนื่อง 8 ระดับ ตั้งแต่ (7) มากที่สุด จนถึง (1) น้อยที่สุด และ (0) ไม่มีเลย

เสกสรรค์ นิสัยกล้า (2550 : 138) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ : กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร ตัวแปรอิสระ คือ 1) ปัจจัยด้านนโยบาย 2) ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน 3) ปัจจัยด้านสมรรถนะและลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 4) ปัจจัยด้านผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติ 5) ปัจจัยด้านการจัดหา ส่งเสริม ควบคุม ประเมินผลและการให้คุณให้โทษบุคลากร 6) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และกลุ่มเป้าหมาย ประชาชน ผู้รับบริการ ตัวแปรตาม คือ ผลการนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ หรือลักษณะความเป็นธรรมาภิบาล ซึ่งวัดจากมิตีย่อย 6 ปัจจัย คือ 1) หลักนิติธรรม 2) หลักจริยธรรมและคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน 5) หลักความพร้อมรับผิดชอบ และตรวจสอบได้ และ 6) หลักความคุ้มค่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้บริหารระดับสูง ข้าราชการ ลูกจ้างประจำที่สังกัดสำนักงานส่วนกลาง และสังกัดสำนักงานเขต จำนวน 1,598 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์แบบมัลติเวรียเอทโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์คาโนนิคัล เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ คือ แบบสอบถามการปฏิบัติตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.

คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร ซึ่งวัดจากความต่อเนื่อง ของการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และกระบวนการในการจัดเตรียมองค์การเพื่อรองรับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ซึ่งประกอบด้วย การเตรียมการด้านการบริหาร และการเตรียมการด้านเทคนิค โดยใช้ข้อคำถามที่ดัดแปลงมาจากงานวิจัยของสุมิตตรา เจิมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ เพื่อวัดความต่อเนื่องของการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และกระบวนการในการจัดเตรียมองค์การในด้านการบริหารและด้านเทคนิคโดยนำข้อมูลมาจากกลุ่มผู้ดูแลระบบแห่งประเทศไทยเพื่อทำการวัดในเรื่องดังกล่าว มี

จำนวน 10 ข้อและผู้วิจัยได้เพิ่มเติมไปอีก 3 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามการปฏิบัติแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และใช้มาตรวัด 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

ดังนั้นจากความหมาย และวิธีการวัดความสำเร็จในระดับต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำเร็จในระดับบุคคลส่งผลถึง ความสำเร็จในระดับองค์กร ตามที่ระบุไว้ในกรอบแนวคิดการวิจัย โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้มีสมมติฐานว่า ความสำเร็จในระดับบุคคลมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในระดับองค์กร ซึ่งจะพิจารณาจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดูแลระบบเครือข่าย มีความตระหนักและการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ หรือไม่ ถ้าหากเกิดความตระหนักและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีก็จะส่งผลให้เกิดความสำเร็จในระดับองค์กร ซึ่งก็คือ มีการดำเนินการในด้านต่างๆ ได้แก่ การเตรียม การด้านบริหาร เช่น หน่วยงานมีการกำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศภายในหน่วยงานของตนเอง และการเตรียมการด้านเทคนิค เช่น หน่วยงานมีการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ตามที่ระบุไว้ใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ เพื่อจะทำให้หน่วยงานของตนเองสามารถรองรับและปฏิบัติได้ถูกต้องตามที่พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ กำหนดไว้ นอกจากนี้แล้วก็จะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร และปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ)

การศึกษาเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 3 ตัว ได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ และมาตรการควบคุม

1.1 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

นโยบายที่กำหนดออกมาต้องสามารถกำหนดโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ วัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น ๆ จะต้องมีความชัดเจนและมีความสอดคล้องกัน ส่งผลให้การนำไปปฏิบัติกระทำได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ (O'Toole, 1986 : 194) และนอกจากนี้ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2549 : 438) ได้กล่าวว่า การกำหนด

นโยบายที่ดีต้องคำนึงถึงความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบายและรายละเอียดที่เหมาะสม หากนโยบายมีรายละเอียดมากเกินไปหรือน้อยเกินไป อาจทำให้ผู้บริหารนโยบายไม่เข้าใจ วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของนโยบาย และอาจทำให้เกิดการบิดเบือนนโยบายโดยการนำไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม

1.1.1 ความหมายของความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1961 : 5-8 อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร , 2551 : 124) ได้กล่าวถึงตัวแปรมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความสำคัญหากผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจและให้การยอมรับในวัตถุประสงค์ของนโยบายอาจทำให้นโยบายนั้นถูกนำไปปฏิบัติอย่างราบรื่น

มยุรี อนุมานราชชน (2549 : 225) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจ และความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์เป็นสิ่งที่จำเป็นตลอดระยะเวลาการนำนโยบายไปปฏิบัติ วัตถุประสงค์ของนโยบายควรจะกำหนดในลักษณะเฉพาะเจาะจงในลักษณะที่วัดได้เป็นตัวเลขน/เชิงปริมาณ ดังนั้นความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย หมายถึง ข้อกำหนดที่ได้กำหนดขึ้นของหน่วยงานเพื่อให้บุคลากรภายในหน่วยงานทราบและนำไปปฏิบัติซึ่งได้กำหนดไว้ อย่างชัดเจน

นอกจากความหมายที่นักวิชาการได้ให้ไว้ยังมีความหมายที่ผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ได้นิยามศัพท์ปฏิบัติการไว้ด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

อิทธิชัย สีคำ (2553 : 7) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสร้างเสริมสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี ได้ให้ความหมายของวัตถุประสงค์นโยบายว่า หมายถึง วัตถุประสงค์ของนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องมีความชัดเจนในเรื่องของเนื้อหาและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เข้าใจได้ง่ายและสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จได้อย่างง่าย พร้อมทั้งดัชนีชี้วัดความสำเร็จของนโยบาย

สุมิตรรา เจริญพันธ์ (2552 : 26) ได้ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ให้ความหมายของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ว่าหมายถึง ข้อกำหนดของหน่วยงานที่ตั้งไว้และมีการแจ้งให้ข้าราชการทุกคนทราบ เพื่อให้การนำนโยบายมาปฏิบัตินั้น ได้มีทิศทางหรือปริมาณที่แน่นอน และมีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ อย่างชัดเจน

พรณัติย นิติโรจน์ (2551 : 13) ได้ทำการศึกษา เรื่องการนำนโยบายจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ ได้ให้ความหมาย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์นโยบายว่าหมายถึง การจัดลำดับความสำคัญในตัวนโยบาย ซึ่งจะเป็นทิศทางแก่เจ้าหน้าที่ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนการแสวงหาทรัพยากรที่จะมาสนับสนุนวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น อีกทั้งยังเป็นการช่วยควบคุมพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ ในการมุ่งรักษาสถานการณ์เดิมที่มีมาก่อนหน้านี้ (status quo ante) แต่ขาดความชัดเจนในการกำหนดวัตถุประสงค์และการลำดับความสำคัญแล้ว จากประสบการณ์มักพบว่าจะนำไปสู่ความล่าช้าในการปฏิบัติงาน และการให้ความสำคัญในระดับต่ำ

นพมาศ เรื่องสงคราม และคณะ (2546 : 6) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมด้านการจราจรในเขตจังหวัดนครสวรรค์ไปปฏิบัติ ให้ความหมาย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ว่า คือ ความรู้ความเข้าใจของเจ้าพนักงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามนโยบายการจัดระเบียบด้านการจราจร ซึ่งวัดจาก 1) ความรู้ความเข้าใจ คือ มีการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร เจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดระเบียบจราจร และบุคลากร เจ้าหน้าที่ได้รับการฝึกอบรมแล้ว ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติการจัดระเบียบจราจรที่ชัดเจน รวมทั้งมีขอบเขตของการจัดระเบียบที่ครอบคลุมส่งผลให้ประชาชนมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด สามารถช่วยลดปัญหาการจราจรได้ในปัจจุบัน 2) การปฏิบัติงาน คือ มีการปฏิบัติงานของบุคลากรเจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดระเบียบจราจรเป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบอย่างเคร่งครัด บุคลากรเจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ไม่มีความสับสนในการปฏิบัติงาน และมีการระบุผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานการจัดระเบียบจราจรที่ชัดเจน 3) เอกสาร คู่มือ คือ เอกสาร คู่มือที่เพียงพอในการดำเนินงานเพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น ซึ่งแสดงถึงความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ตลอดจนมีการจัดทำข่าวสารการจัดระเบียบจราจรและได้มีการประชาสัมพันธ์การจัดระเบียบจราจรไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

จินตนา สิงห์เทพ (2540 : 50) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ความหมายของความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง ความชัดเจนของเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมทางการสื่อสารนโยบาย โดยการแสดงลักษณะข่าวสารซึ่งบอกถึงเนื้อหาสาระ ลักษณะนโยบาย ทิศทาง มีการชี้แนะ ลำดับขั้นตอนชัดเจนแน่นอน

สมภพ ศรีเพ็ญ (2538 : 36) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีแผนงานพัฒนาเยาวชนในพื้นที่จังหวัด

ชัยภูมิ ได้ให้ความหมายของความชัดเจนของนโยบายว่าหมายถึง ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขั้นตอน และวิธีการดำเนินงานของนโยบาย หรือแผนงานพัฒนาเยาวชนที่จะนำไปปฏิบัติ

ดังนั้นความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย หมายถึง ความชัดเจนของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมทั้งเนื้อหาสาระของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ที่สามารถสื่อความออกมาให้ผู้นำไปปฏิบัติเกิดความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

1.1.2 วิธีการวัดความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

อิทธิชัย สีคำ (2553 : 114) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสร้างเสริมสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี เครื่องมือที่ใช้วัดความชัดเจนของวัตถุประสงค์คือแบบสอบถามความคิดเห็นโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ 5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยมาก

บพิช รัตนบุรี (2552 : 44) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณี สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพฯ เครื่องมือที่ใช้วัดเป้าหมายละวัตถุประสงค์ของนโยบาย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ตั้งแต่ (4) เห็นด้วยอย่างยิ่ง (3) เห็นด้วย (2) ไม่เห็นด้วย (1) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สุमितตรา เจริญพันธ์ (2552 : 123) ได้ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ เครื่องมือที่ใช้วัดความสำเร็จเป้าหมายและวัตถุประสงค์ คือ แบบสอบถามการปฏิบัติ จำนวน 9 ข้อคำถามซึ่งประกอบด้วยคำถามที่มีค่าต่อเนื่อง 8 ระดับ ตั้งแต่ (7) มากที่สุด จนถึง (1) น้อยที่สุด และ (0) ไม่มีเลย

สมฤดี โสมเกษตรินทร์ (2550 : 75) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้มาตรการด้านกฎหมายตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพื่อสนับสนุนนโยบายอาหารปลอดภัยของเทศบาลในพื้นที่สาธารณสุข เขต 8 และ 9 เครื่องมือที่ใช้วัดคือแบบสอบถามความคิดเห็นโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ตั้งแต่ (8) มากที่สุด (6) มาก (4) น้อย (2) น้อยที่สุด

นพมาศ เรืองสงคราม และคณะ (2546 : 50) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมด้านการจราจรในเขตจังหวัด

นครสวรรค์ไปปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้วัดความชัดเจนของวัตถุประสงค์ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

สุรินทร์ บัวงาม (2541 : 38) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ ในเขตการศึกษา 5 เครื่องมือที่ใช้วัดปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการวัดปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมายซึ่งใช้ข้อความที่ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามอิตริซซี่ สิดำ ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสร้างเสริมสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี มีจำนวน 4 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และใช้มาตรวัด 5 ระดับ คือ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

1.1.3 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมายกับความสำเร็จของ

นำนโยบายไปปฏิบัติ

บพิช รัตนบุรี (2552 : 44) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณี สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพฯ ตัวแปรอิสระ คือ 1) ปัจจัยด้านเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ 3) ปัจจัยด้านบุคลากร ผู้ให้บริการ 4) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ และสนับสนุนจากฝ่ายการเมือง 5) ปัจจัยด้านกระบวนการในการให้บริการ ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ประชาชนผู้ขอรับบริการ ณ ศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหม จำนวน 100 คน เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ณ ศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 40 คน และกลุ่มตัวอย่างเพื่อการสัมภาษณ์ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงาน 2 คน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานระดับหัวหน้า 2 คน และผู้แทนประชาชน 2 คน รวมทั้งสิ้น 146 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายในภาพรวมอยู่ในระดับความสำเร็จปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.24 คะแนน

นพมาศ เรื่องสงคราม และคณะ (2546 : 5) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมด้านการจราจรในเขตจังหวัด นครสวรรค์ไปปฏิบัติ ตัวแปรอิสระ คือ 1) สมรรถนะขององค์กร 2) ภาวะผู้นำ 3) ความชัดเจนของ วัตถุประสงค์ ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานเกี่ยวกับด้านการจัดระเบียบจราจรในเขตจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 134 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regreesion Analysis) ผล การศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดระเบียบด้านการจราจรในเขตจังหวัดนครสวรรค์ไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถอธิบาย ตัวแปรตาม ได้ร้อยละ 38

สุรินทร์ บัวงาม (2541 : 58) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ ในเขตการศึกษา 5 ตัว แปร อิสระ คือ 1) ปัจจัยด้านเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ปัจจัยด้านการกำหนด การกิจและมอบหมายงาน 3) ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 4) ปัจจัยด้านการ สนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่น 5) ปัจจัยด้านการควบคุมประเมินผลและกระตุ้นส่งเสริม ตัว แปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ กลุ่ม ตัวอย่าง ที่ใช้ คือ คณะกรรมการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาระดับจังหวัดจำนวน 97 คน และคณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาจำนวน 285 คน รวมทั้งสิ้น 382 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเป้าหมาย และวัตถุประสงค์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลของการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.824

กุศล รักษา (2539 : 127) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีโครงการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินทั่ว ประเทศ ตัวแปรอิสระ คือ 1) เป้าหมายและวัตถุประสงค์ 2) การกำหนดภารกิจและการมอบหมาย งาน ชัดเจน 3) สมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ 4) มาตรการด้านการควบคุม ประเมินผล กระตุ้น ส่งเสริม 5) ประชาสัมพันธ์ 6) การสร้างแรงจูงใจแก่เจ้าหน้าที่และประชาชน ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายของโครงการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ ใช้ คือ เจ้าหน้าที่เดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน จากทั้ง 4 ภาค จำนวน 360 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติไคสแควร์ตรวจสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างกัน และสถิติแกมมาตรวจสอบ ความเข้มความสัมพันธ์โดยมีความเข้มสูงสุดที่ 1.0 ทั้งในเชิงบวกและลบ ผลการศึกษาพบว่า ความ

ชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโครงการเดินสำรวจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเกมมาเท่ากับ .153

สมภพ ศรีเพ็ญ (2538 : 145) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีแผนงานพัฒนาเยาวชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ตัวแปรอิสระ คือ 1) ความชัดเจนของนโยบาย 2) ลักษณะของหน่วยงาน 3) ทรัพยากร 4) ทักษะของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อแผนงานพัฒนาเยาวชน 5) การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6) สภาพแวดล้อมทางการเมือง 7) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม 8) การมีส่วนร่วมของเยาวชน ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนที่ปฏิบัติงานพัฒนาชุมชนรับผิดชอบตำบลต่าง ๆ อยู่ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 91 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (Kendall's Tau B) ผลการศึกษาพบว่า ความชัดเจนนโยบายมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำเร็จ สามัตถิยะ (2538 : 66) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลของการนำนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาไปปฏิบัติ ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ตัวแปรอิสระ คือ ตัวแปรด้านปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน 3) ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 4) ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากส่วนกลาง และท้องถิ่น 5) ปัจจัยด้านมาตรการควบคุม ประเมินผลและการกระตุ้นส่งเสริม ตัวแปรตาม คือ ผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 240 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์อย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.2899

จากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายส่งผลทางบวกต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมายมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติทั้งในระดับบุคคล และระดับองค์กร

1.2 การประชาสัมพันธ์

1.2.1 ความหมายของการประชาสัมพันธ์

รุ่งรัตน์ ชัยสำเร็จ (2546 : 2) ให้ความหมายการประชาสัมพันธ์ หมายถึง รูปแบบหนึ่งของการติดต่อสื่อสารเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวข่าวสาร ทั้งที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากสถาบันหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ไปสู่กลุ่มเป้าหมาย โดยมีการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ และดำเนินการเพื่อบอกกล่าวให้ทราบ เพื่อชี้แจงให้เข้าใจถูกต้อง อันเป็นการสร้างเสริมและรักษาความสัมพันธ์อันดี ตลอดจนเพื่อสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีอันจะนำไปสู่การสนับสนุนและการได้รับความร่วมมือจากกลุ่มประชาชนเป้าหมาย

วิจิตร อาวะกุล (2541: 17) ได้ทำการสรุปความหมายของการประชาสัมพันธ์ หมายถึง ความพยายามของสถาบันที่จะแสวงหาความสัมพันธ์ความร่วมมือและการสนับสนุนจากประชาชน ตลอดจนการชี้แจงให้ซึ่งทัศนคติของประชาชนต่อสถาบันให้คงอยู่ต่อไป เพื่อให้ประชาชนยอมรับ สนับสนุนให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามกระบวนการนโยบาย วัตถุประสงค์ และความเคลื่อนไหวของสถาบันหรือหน่วยงานนั้น ๆ

นอกจากความหมายที่นักวิชาการได้ให้ไว้ยังมีความหมายที่ผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ได้นิยามศัพท์ปฏิบัติการไว้ด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
 สุमितตรา เจริญพันธ์ (2552 : 26) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การส่งข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การฉายวีดิทัศน์ การติดโปสเตอร์เกี่ยวกับวิธีการประหยัดพลังงาน หรือติดประกาศเกี่ยวกับมาตรการประหยัดพลังงานที่ภาครัฐกำหนดให้หน่วยงานราชการทุกแห่งต้องปฏิบัติตามรวมถึงการแจกแผ่นพับหรือวารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประหยัดพลังงาน หรือการติดข้อความเกี่ยวกับประหยัดพลังงานเพื่อเป็นการเตือนความจำหรือเพื่อให้ปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน

ศักดิ์วิวัฒน์ พระเดชพงษ์ (2541 : 6) ได้ทำการศึกษาเรื่องการนำนโยบายไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการแยกมูลฝอยก่อนนำทิ้ง สำนักงานเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์จากนิยามปฏิบัติการ หมายถึง การกระจายข้อมูลข่าวสารด้วยสื่อใด ๆ ก็ตามเพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องต่อกันให้แก่ประชาชนและเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามโครงการแยกขยะมูลฝอยก่อนนำทิ้ง สำนักงานเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร

สุนิตดา เทคนิยม (2541 : 84) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายวางแผนครอบครัวไปปฏิบัติ ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์

จากนิยามปฏิบัติการ หมายถึง การที่สถานีอนามัยได้มีการเผยแพร่ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ด้านการวางแผนครอบครัวของหน่วยงานไปสู่สาธารณชน

คมคาย กิตติสันต์ (2540 : 6) ได้ทำการศึกษาเรื่องนโยบายและการวางแผนประชาสัมพันธ์เพื่อการสร้างภาพพจน์ : ศึกษากรณี บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์จากนิยามปฏิบัติการ หมายถึง การติดต่อสื่อสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันถูกต้องแก่ประชาชนที่พึงมีต่อบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างภาพพจน์ในด้านการสร้างสรรค์สังคม ดังนั้นการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบเรื่องพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ได้มีการเผยแพร่ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มเป้าหมายให้ได้รับทราบและเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

1.2.2 องค์ประกอบของการประชาสัมพันธ์

การสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ เป็นกระบวนการสื่อสาร (Communication Process) รูปแบบหนึ่งในการที่จะเผยแพร่ข่าวสารให้บุคคลทั่วไปได้รับทราบ ข้อมูลต่าง ๆ โดย Feaser P. Seitel (1980 : 140 อ้างถึงใน รุ่งรัตน์ ชัยสำเริง, 2546 : 5-6) ได้วิเคราะห์กระบวนการสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ ซึ่งพิจารณาจำแนกองค์ประกอบออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

1. Source หมายถึง แหล่งสาร ซึ่งอาจเป็นบุคคล หรือหน่วยงานที่ต้องการสื่อสารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน
2. Encoder หมายถึง ผู้สร้างสาร และส่งสารในกระบวนการสื่อสารประชาสัมพันธ์ โดยทำหน้าที่ถ่ายทอดความต้องการของแหล่งสาร จากความคิดออกมาเป็นการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้
3. Message หมายถึง สารเพื่อการประชาสัมพันธ์ โดยนำมาถ่ายทอดในลักษณะที่สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถในการรับรู้และเข้าใจของกลุ่มประชาชนเป้าหมาย ซึ่งสารนั้นอาจได้รับการถ่ายทอดผ่านทางสื่อต่าง ๆ กันหลายชนิด จึงจำเป็นจะต้องมีรูปแบบของข้อความและวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป และปัจจัยที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงเสมอในการสร้างสาร ก็คือ ความง่าย และความชัดเจน
4. Decoder หมายถึง ผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งก็คือกลุ่มประชาชนเป้าหมายในการประชาสัมพันธ์ ผู้รับสารประชาสัมพันธ์จะถอดข้อความของสารที่ได้รับภายใต้เงื่อนไข 2 ประการ ได้แก่ ความสนใจส่วนบุคคล และประโยชน์ที่ตนจะได้รับ แล้วจึงตัดสินใจจดจำและนำไปใช้

จากองค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนในกระบวนการสื่อสาร เพื่อการประชาสัมพันธ์ องค์ประกอบหนึ่งที่ว่ามีความสำคัญยิ่งและจำเป็นต้องให้ความสำคัญ นั่นก็คือ สารหรือข้อความ ที่จะสื่อสารให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ ต้องมีการนำเสนอเนื้อหาสาระที่เข้าใจได้ง่าย ใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายได้ตรงกันทั้งผู้ส่งสารและรับสาร

1.2.3 วิธีการวัดการประชาสัมพันธ์

สุमितตรา เจิมพันธ์ (2552 : 123) ได้ศึกษาเรื่อง ความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ เครื่องมือที่ใช้วัดการประชาสัมพันธ์ คือ แบบสอบถามการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อคำถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่มีค่าต่อเนื่อง 8 ระดับ ตั้งแต่ (7) มากที่สุด จนถึง (1) น้อยที่สุด และ (0) ไม่มีเลย

วิศรา ทาทอง (2550 : 24) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้วัดการประชาสัมพันธ์ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

สุนิตดา เทศนิม (2541 : 85-86) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายวางแผนครอบครัวไปปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้วัดการประชาสัมพันธ์ คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มาก (4) ค่อนข้างมาก (3) ค่อนข้างน้อย (2) น้อย (1) ไม่มีเลย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวัดปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ซึ่งใช้ข้อคำถามที่ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของสุमितตรา เจิมพันธ์ ที่ได้ศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ โดยข้อคำถามที่ใช้วัดปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์มีจำนวน 3 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และใช้มาตรวัด 5 ระดับ คือ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

1.2.4 การประชาสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

สุमितตรา เจิมพันธ์ (2552 : 170) ได้ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ตัวแปรอิสระ คือ 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก 2) ปัจจัยด้านนโยบายประหยัดพลังงาน 3) ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงาน

4) ความสำเร็จระดับบุคคล 5) ความสำเร็จระดับกลุ่มงาน ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ หน่วยงานราชการจำนวน 190 หน่วยงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้น เครื่องมือที่ใช้วัดการประชาสัมพันธ์ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นซึ่งประกอบด้วยคำถามที่มีค่าต่อเนื่อง 8 ระดับ ตั้งแต่ (7) มากที่สุด จนถึง (1) น้อยที่สุด และ (0) ไม่มีเลย ผลการศึกษาพบว่า การประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จในภาพรวมของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยมีค่าเบต้าเท่ากับ .201

กุศล รักษา (2539 : 127) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีโครงการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ตัวแปรอิสระ คือ 1) เป้าหมายและวัตถุประสงค์ 2) การกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานชัดเจน 3) สมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ 4) มาตรการด้านการควบคุม ประเมินผล กระตุ้น ส่งเสริม 5) ประชาสัมพันธ์ 6) การสร้างแรงจูงใจแก่เจ้าหน้าที่และประชาชน ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายของโครงการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ เจ้าหน้าที่เดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน จากทั้ง 4 ภาค จำนวน 360 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติไคสแควร์ตรวจสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างกัน และสถิติเกมมาตรวจสอบความเข้มความสัมพันธ์โดยมีความเข้มสูงสุดที่ 1.0 ทั้งในเชิงบวกและลบ ผลการศึกษาพบว่า การประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโครงการเดินสำรวจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเกมมาเท่ากับ .339 ซึ่งค่าความสัมพันธ์มีความสำคัญมากเป็นอันดับ 1 จากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการประชาสัมพันธ์ส่งผลทางบวกต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า การประชาสัมพันธ์มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติทั้งในระดับบุคคล และระดับองค์การ

1.3 มาตรการควบคุม

1.3.1 ความหมายของมาตรการควบคุม

สุมิตรา เจิมพันธ์ (2552 : 26) ได้ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ให้ความหมายของมาตรการควบคุม หมายถึง การดำเนินการตามข้อกำหนดที่รัฐบาลมีคำสั่งให้หน่วยงานนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด การนำผลการปฏิบัติงานไปประเมินเพื่อปรับปรุง แก้ไข และมีกรให้รางวัลแก่ผู้ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

จินตนา สิงห์เทพ (2540 : 51) ได้ศึกษาเรื่องการนำนโยบายการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ความหมายของมาตรการควบคุมและประเมินผล หมายถึง มาตรการควบคุมตรวจสอบขององค์กรต่าง ๆ รวมทั้งมาตรการประเมินผล ตลอดจนการให้คำแนะนำและโทษในหน่วยงานที่ปฏิบัติ นโยบายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นมาตรการควบคุม หมายถึง ข้อกำหนดและบทลงโทษที่ใช้ในการควบคุมให้มีการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

1.3.2 วิธีการวัดมาตรการควบคุม

สุमितตรา เจริญพันธ์ (2552 : 123) ได้ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ เครื่องมือที่ใช้มาตรการควบคุม คือ แบบสอบถามการปฏิบัติ จำนวน 11 ข้อคำถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่มีค่าต่อเนื่อง 8 ระดับ ตั้งแต่ (7) มากที่สุด จนถึง (1) น้อยที่สุด และ (0) ไม่มีเลย

สมฤดี โสมเกษตรินทร์ (2550 : 105) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้มาตรการด้านกฎหมายตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพื่อสนับสนุนนโยบายอาหารปลอดภัยของเทศบาลในพื้นที่สาธารณสุข เขต 8 และ 9 เครื่องมือที่ใช้วัดมาตรการควบคุม คือ แบบสอบถามความคิดเห็นโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ตั้งแต่ (4) มากที่สุด (3) มาก (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

สุรินทร์ บัวงาม (2541 : 38) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ ในเขตการศึกษา 5 เครื่องมือที่ใช้วัดปัจจัยด้านการควบคุมประเมินผลและกระตุ้นส่งเสริม คือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

สำเร็จ สามัตถิยะ (2538 : 37) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลของการนำนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาไปปฏิบัติ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี เครื่องมือที่ใช้วัดปัจจัยด้านมาตรการควบคุม ประเมิน และการกระตุ้นส่งเสริม คือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวัดปัจจัยด้านมาตรการควบคุมซึ่งใช้ข้อคำถามที่ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของสมฤดี โสมเกษตรินทร์ มีจำนวน 1 ข้อ และผู้วิจัยได้

สร้างขึ้น 2 ข้อ ดังนั้นข้อคำถามที่ใช้วัดปัจจัยด้านมาตรการควบคุมมีจำนวน 3 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และใช้มาตรวัด 5 ระดับ คือ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

1.3.3 มาตรการควบคุมกับความสำเร็จของน่านโยบายไปปฏิบัติ

สุรินทร์ บัวงาม (2541 : 58) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการน่านโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ ในเขตการศึกษา 5 ตัวแปร อิสระ คือ 1) ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและมอบหมายงาน 3) ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่น่านโยบายไปปฏิบัติ 4) ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่น 5) ปัจจัยด้านการควบคุมประเมินผลและกระตุ้นส่งเสริม ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการน่านโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ คณะกรรมการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาระดับจังหวัดจำนวน 97 คน และคณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาจำนวน 285 คน รวมทั้งสิ้น 382 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการควบคุมประเมินผลและกระตุ้นส่งเสริม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลของการน่านโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.824

สำเร็จ สามัตถิยะ (2538 : 66) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลของการน่านโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาไปปฏิบัติ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ตัวแปรอิสระ คือ ตัวแปรด้านปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลของการน่านโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน 3) ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่น่านโยบายไปปฏิบัติ 4) ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากส่วนกลาง และท้องถิ่น 5) ปัจจัยด้านมาตรการควบคุมประเมินผลและการกระตุ้นส่งเสริม ตัวแปรตาม คือ ผลของการน่านโยบายไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 240 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์อย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลของการน่านโยบายไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.3500

จากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามาตรการ
ควบคุมส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้
ตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า มาตรการควบคุมมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.
คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติทั้งในระดับบุคคล และระดับองค์การ

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์การ

ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ว่านโยบายประเภทใดก็ตาม ส่วน
หนึ่งขึ้นอยู่กับสมรรถนะขององค์การหรือขีดความสามารถขององค์การที่จะดำเนินการนำนโยบาย
ไปปฏิบัติให้บรรลุไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายนั้น ๆ ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย
ด้านสมรรถนะขององค์การครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ตัว ได้แก่ โครงสร้างขององค์การ
ความพร้อมของทรัพยากร

2.1 โครงสร้างขององค์การ

โครงสร้างองค์การ เป็นส่วนที่สำคัญอย่างหนึ่งในการนำนโยบายไป
ปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องมีการจัดโครงสร้างองค์การให้มีความสอดคล้อง
กับแผนงาน กิจกรรมและสภาพแวดล้อม (Hogwood and Gunn, 1984 : 209)

2.1.1 ความหมายโครงสร้างขององค์การ

จินตนา บุญบงการ และ ณีภุชพันธ์ เจริญนนท์ (2550 : 179) ให้
ความหมายโครงสร้างขององค์การว่าหมายถึง ส่วนประกอบที่แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งงาน
อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ขอบเขตการควบคุม และการรวบรวมหรือการกระจายอำนาจในการ
ตัดสินใจภายในองค์การ

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2550 : 63) ได้สรุป โครงสร้าง
องค์การว่าเป็นสิ่งที่สะท้อนอยู่ในแผนภูมิโครงสร้างขององค์การ โดยเป็นสิ่งที่แสดงถึงกิจกรรมและ
กระบวนการทั้งหมดภายในองค์การ ดังนี้

1. โครงสร้างองค์การเป็นสิ่งที่อธิบายถึงการจัดสรรงานและ
ความรับผิดชอบของบุคคลและหน่วยงานทั้งองค์การ
2. โครงสร้างองค์การกำหนดความสัมพันธ์ในการรายงานที่เป็น
ทางการ รวมทั้งจำนวนลำดับชั้นของสายการบังคับบัญชา และช่วงการควบคุมของผู้บริหารในแต่ละ
ระดับ

3. โครงสร้างองค์การจัดกลุ่มของบุคคลที่อยู่ในหน่วยงาน และจัดกลุ่มหน่วยงานภายในองค์การ

4. โครงสร้างองค์การรวมถึงการออกแบบระบบที่จะใช้เป็นหลักประกันของความสำเร็จในการติดต่อสื่อสาร การประสานงาน และความร่วมมือทั้งในแนวนอนและแนวตั้ง

พิภพ วังเงิน (2547 : 7) ได้ให้ความหมายของ โครงสร้าง (Organization Structure) คือ การจัดทรัพยากรต่าง ๆ กำหนดวิธีการรายงานตามสายบังคับบัญชาในระหว่างกลุ่มคน รวมไปถึงกลไกของระบบการประสานงานที่เป็นทางการ

พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ (2545 : 165) ได้กล่าวว่า องค์การโดยทั่วไปจะมีการกำหนดโครงสร้างเพื่อให้เกิดการประสานงานในกิจกรรมต่าง ๆ และควบคุมการกระทำของสมาชิกองค์การ โครงสร้างองค์การ (Organization Structure) หมายถึง ระดับของความสลับซับซ้อน ความเป็นทางการ และการรวมอำนาจในองค์การ

มัลลิกา ต้นสอน (2544 : 140) ให้ความหมายของ โครงสร้างองค์การ ว่าเป็นการจัดลำดับของตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบและความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการภายในองค์การ เพื่อความเป็นระเบียบ ความชัดเจนและความคล่องตัวในการติดต่อสื่อสาร บริหารงาน และประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดโครงสร้างองค์การมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ดังนี้

1. แสดงบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของสมาชิกในองค์การ
2. แสดงระดับและความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการของตำแหน่งงานต่าง ๆ

3. เพื่อประสานความรู้ ทักษะ ความสามารถของสมาชิกให้เกิดประโยชน์แก่องค์การ

นอกจากความหมายที่นักวิชาการได้ให้ไว้ยังมีความหมายที่ผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านโครงสร้างขององค์การได้นิยามศัพท์ปฏิบัติการไว้ด้วย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

สุมิตรา เจิมพันธ์ (2552 : 101) ได้ทำการศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ให้ความหมายของ โครงสร้างของหน่วยงานว่า หมายถึง การที่หน่วยงานนั้น ๆ มีลำดับชั้นของการสั่งการ มีลักษณะของความเป็นทางการ การกระจายอำนาจ หรือความคล่องตัวมากน้อยต่างกัน รวมทั้งการประสานงานที่สามารถทำให้งานต่าง

ๆ เป็นไปด้วยความราบรื่นที่จะเป็นการส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานนั้น ๆ

รุ่งนภา ตาอินทร์ (2551 : 39) ได้ศึกษา ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อความสำเร็จในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลบริหารจัดการที่ดี : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้ความหมายของโครงสร้างองค์กรว่าหมายถึง แผนภูมิการจัดองค์การ ความสัมพันธ์และอำนาจหน้าที่ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ววัดจากความสัมพันธ์กับส่วนกลาง เช่น การสนองตอบนโยบายจากส่วนกลาง

มงคล ภาชรรูวานนท์ (2549 : 13) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ โครงสร้างองค์การและกระบวนการบริหารจัดการ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษยอดนิยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร ให้ความหมายของโครงสร้างองค์กรว่าหมายถึง การจัดโครงสร้างโรงเรียนตามขอบข่ายและภารกิจการบริหาร และการจัดสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป

จตุศักดิ์ ชาญณรงค์ (2548 : 4) ได้ศึกษาโครงสร้างองค์การของส่วนราชการภาครัฐ ให้ความหมายของโครงสร้างองค์กรว่าหมายถึง ส่วนประกอบของความสลับซับซ้อน ความเป็นทางการ และการรวมอำนาจ

นพมาศ เรืองสงคราม และคณะ (2546 : 5) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมด้านการจราจรในเขตจังหวัดนครสวรรค์ไปปฏิบัติ ให้ความหมายโครงสร้างขององค์กรไว้ว่า มีการจัดการโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสม มีสมรรถนะซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายของการจัดระเบียบจราจรให้ประสบความสำเร็จ มีการจัดลำดับชั้นสายการบังคับบัญชาที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่

พูนศักดิ์ ชูตาภา (2544 : 6) ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารงานของมหาเถรสมาคม ศึกษาปัญหาด้านการจัดโครงสร้างองค์กร ให้ความหมายของโครงสร้างองค์กรว่าหมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่เป็นทางการขององค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามหลักการจัดองค์การ (organizing) อย่างมีระเบียบ และบุคคลที่มาร่วมกันในโครงสร้างที่เป็นทางการนี้จะต้องมีกิจกรรมที่ทำร่วมกัน และกิจกรรมเหล่านั้นต้องกระทำอย่างเป็นระบบ โดยมีลักษณะเป็นกระบวนการ (process)

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ความหมายโครงสร้างขององค์การตามงานวิจัยของสุมิตรา เจริมพันธ์ (2552 : 101) ซึ่งได้ให้ความหมาย โครงสร้างของ

องค์การ ว่าหมายถึง การที่หน่วยงานมีการจัดลำดับชั้นของการสั่งการ มีลักษณะของความเป็นทางการ การกระจายอำนาจ รวมทั้งการประสานงานที่สามารถทำให้งานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความราบรื่นที่จะเป็นการส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานนั้น ๆ

2.1.2 องค์ประกอบของโครงสร้างขององค์การ

โครงสร้างขององค์การจะทำให้สามารถเข้าใจลักษณะขององค์การในลักษณะของกิจกรรมหรือระบบงานในองค์การได้เป็นอย่างดี โครงสร้างขององค์การจึงเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงขนาดขององค์การ อัตราความเจริญเติบโตขององค์การ ความก้าวหน้าในเทคโนโลยี ตลอดจนความมีประสิทธิภาพและความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานในองค์การนั้น ๆ ได้ (วิเชียร วิทขุคม, 2551 : 69) โครงสร้างขององค์การ จะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้หลายท่าน ดังนี้

วิเชียร วิทขุคม (2551 : 69-70) ได้สรุปองค์ประกอบของโครงสร้างองค์การที่สำคัญมีดังนี้

1. การรวมอำนาจ (Centralization) และการกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึงความมากน้อยของการมีอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ว่ามีมากน้อยแค่ไหน โดยการพิจารณาถึงระดับที่ทำการตัดสินใจ ถ้าระดับที่อยู่ในตำแหน่งสูงสุดขององค์การแล้วรวมอำนาจในการตัดสินใจ โดยการสั่งการลงมาตามลำดับชั้นของการบังคับบัญชา ไม่ให้ความเป็นอิสระในการตัดสินใจแก่ระดับต่างลงมา ส่วนการกระจายอำนาจนั้น อำนาจในการตัดสินใจได้รับการกระจายไปตามชั้นของการบังคับบัญชา ให้ความเป็นอิสระในการตัดสินใจแก่ผู้ได้บังคับบัญชาในระดับต่าง ๆ ลงมา
2. ความชำนาญเฉพาะอย่าง (Specialization) หมายถึงการจัดให้มีการแบ่งงานกันทำตามความถนัด เพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มคนที่ทำงานอยู่ในองค์การได้ทำงานในหน้าที่ที่ตนมีความถนัดตามลักษณะของงาน เพื่อก่อให้เกิดความชำนาญเฉพาะอย่างของบุคคลและในการแบ่งงานกันทำนั้นต้องมอบหมายงานให้เหมาะสมกับคน โดยยึดหลัก “Put the right man in the right job” (วางคนให้เหมาะสมกับงาน) รูปแบบความชำนาญเฉพาะอย่างสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ ความชำนาญเฉพาะอย่างตามหน้าที่ (Function Specialization) และความชำนาญเฉพาะอย่างทางสังคม (Social Specialization)
3. ลำดับสายของการบังคับบัญชา (Hierarchy of scalar chain or Chain of Command) หมายถึงลำดับชั้นของการบังคับบัญชาที่ลดหลั่นกันไปตามลำดับตำแหน่งที่สูงสุดถึงตำแหน่งที่ต่ำสุดและเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความซับซ้อนขององค์การ

4. ช่องกว้างของการบังคับบัญชา (Span of Control) หมายถึงขนาดของจำนวนผู้ใต้บังคับบัญชาชั้นใดชั้นหนึ่งมีผู้ใต้บังคับบัญชามาก ก็เรียกว่าช่องกว้างของการบังคับบัญชา แต่ถ้ามีผู้ใต้บังคับบัญชาน้อยก็เรียกว่าช่องกว้างของการบังคับบัญชาแคบ

5. ขนาดขององค์การ (Organization size) หมายถึงขนาดของกลุ่มคน ปริมาณงาน และทรัพยากรในการบริหารภายในองค์การหนึ่ง ๆ หากองค์การใดมีขนาดของกลุ่มคน ปริมาณงานและทรัพยากรในการบริหารมีมาก องค์การนั้นก็จะมีขนาดใหญ่ ในทางตรงกันข้ามถ้าองค์การใดมีขนาดของกลุ่มคน ปริมาณงาน และทรัพยากรในการบริหารน้อย องค์การนั้นก็จะมีขนาดเล็ก

6. ขนาดของหน่วยงาน (Work Unit Size) หรือการแบ่งงานออกตามแผนกงาน (Departmentation) หมายถึงการแบ่งงานออกไปตามเจ้าหน้าที่นั้นออกเป็นกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ โดยนำกลุ่มกิจกรรมเหล่านั้นเข้าด้วยกันเป็นแผนกหนึ่งที่ใหญ่ เป็นการรวมกิจกรรมที่มีลักษณะอย่างเดียวกันเข้าไว้ในกลุ่มเดียวกัน อาศัยหลักการแบ่งงานกันทำ ถือได้ว่าเป็นการแบ่งงานออกตามแผนกงาน

7. ความเป็นทางการ (Formalization) หมายถึงความมากน้อยของการที่กิจกรรมในการทำงานของพนักงานถูกกำหนดอย่างจำเพาะเจาะจง หรือถูกควบคุมด้วยกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เป็นทางการ องค์การที่มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือควบคุมพฤติกรรมพนักงานมากเท่าไร องค์การนั้นก็มีความเป็นทางการมากขึ้นเท่านั้น

วันชัย มีชาติ (2550 : 194-212) ได้กล่าวว่าการพิจารณาลักษณะของโครงสร้างองค์การจะประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ความสลับซับซ้อนขององค์การ (Complexity) ได้แก่ ความแตกต่างหลากหลายในองค์การในทุกระดับ การพิจารณาความแตกต่างภายในองค์การจะประกอบด้วย ความแตกต่างตามแนวตั้ง ความแตกต่างตามแนวนอน และความแตกต่างด้านสถานที่ตั้งของหน่วยงาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ความแตกต่างตามแนวนอน (Horizontal Differentiation) เป็นการพิจารณาถึงความแตกต่างของหน่วยงานย่อยในองค์การ ซึ่งการแบ่งหน่วยงานย่อยในองค์การมี 2 ลักษณะคือ

1.1 การแบ่งงานกันทำตามความชำนาญเฉพาะด้าน ทั้งในด้านของงานที่ปฏิบัติ ความรู้ความสามารถของสมาชิกในองค์การรวมถึงระดับตำแหน่งของสมาชิกในองค์การ เป็นการแบ่งงานของพนักงานในองค์การให้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะอย่าง ซึ่งทำให้พนักงานเกิดความเชี่ยวชาญในการทำงานนั้น ๆ การแบ่งงานตามความชำนาญเฉพาะนี้้องค์การจะต้องคำนึงถึง

การทำงานในองค์กรว่าจะต้องการสร้างให้เกิดความชำนาญเฉพาะด้าน (specialist) หรือต้องการให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรมีความรู้กว้าง ๆ ในลักษณะทั่ว ๆ ไป (generalist) ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลในองค์กรและการแสดงออกขององค์กรด้วย

1.2 การจัดแผนงานในองค์กร (departmentation) เป็นการ จัดหน่วยงานออกเป็นแผนกย่อย ๆ ซึ่งแต่ละองค์กรจะมีการจัดแผนกย่อยต่างกันออกไป การจัดหน่วยงานย่อยในองค์กรสามารถจัดได้หลายรูปแบบ คือ การจัดหน่วยงานตามหน้าที่ (function) การจัดหน่วยงานตามลูกค้า (client) การจัดตามกระบวนการ (process) การจัดหน่วยงานตามพื้นที่ (geographic) เป็นต้น

ความแตกต่างตามแนวตั้ง (Vertical Differentiation) เป็นการพิจารณาถึงสายการบังคับบัญชาในองค์กรจากระดับบนสุดถึงระดับต่ำสุด ความแตกต่างตามแนวตั้งจะบอกถึงระดับของอำนาจในองค์กร และความสัมพันธ์เชิงอำนาจและบอกถึงลักษณะองค์กรเป็นองค์กรแบบสูง (fall organization) หรือเป็นองค์กรแบบราบ (flat organization) ความแตกต่างตามแนวตั้งสามารถดูจากจำนวนระดับชั้นในองค์กร ความแตกต่างตามแนวตั้งขององค์กรจะมีความเกี่ยวข้องกับหลักการบริหารในเรื่องขอบข่ายการควบคุมในองค์กร ความแตกต่างตามสถานที่ตั้งขององค์กร (special dispersion) เป็นความแตกต่างที่เกิดจากองค์กรมีสถานที่ตั้งกระจายไปตามที่ต่าง ๆ องค์กรที่มีสถานที่ทำงานกระจายมากจะแสดงถึงความแตกต่างมากหรือมีความสลับซับซ้อนสูง

2. ความเป็นทางการ (formalization) ได้แก่ ระดับของความมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานขององค์กร ความเป็นทางการจะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของสมาชิกในองค์กรมาก เนื่องจากความเป็นทางการจะเป็นการแสดงถึงวิธีการในการทำงานขององค์กรว่ามีความชัดเจนและมีกฎเกณฑ์มากน้อยเพียงไร องค์กรที่มีความเป็นทางการสูงจะมีกฎระเบียบ ขั้นตอนในการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน การพิจารณาถึงความเป็นทางการของโครงสร้างองค์กรจึงสามารถพิจารณาได้จากการที่องค์กรมีกฎเกณฑ์ ระเบียบ ขั้นตอนหรือคู่มือในการปฏิบัติงานในแต่ละเรื่อง องค์กรแบบระบบราชการที่การปฏิบัติงานต้องมีกฎหมาย หรือระเบียบรองรับเป็นการแสดงถึงความเป็นทางการของโครงสร้างองค์กร

3. การรวมอำนาจในองค์กร (centralization) เป็นลักษณะของการกระจายการตัดสินใจในองค์กร องค์กรที่มีการกระจายอำนาจสูง จุดตัดสินใจจะกระจายอยู่ในส่วนต่าง ๆ ขององค์กร ทุกคนจะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจขององค์กรในระดับต่าง ๆ ส่วนองค์กรที่การรวมอำนาจการตัดสินใจสูงอำนาจการตัดสินใจจะกระจุกตัวอยู่ในความรับผิดชอบของบุคคลหรือหน่วยงานบางอย่างในองค์กรเท่านั้น การพิจารณาการรวมอำนาจหรือการกระจาย

อำนาจขององค์การจึงเป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างอำนาจในองค์การ ซึ่งนอกจากอำนาจหน้าที่เป็นทางการตามสายการบังคับ

พิภพ วังเงิน

(2547 : 7) ได้สรุปว่าโครงสร้างขององค์การมีส่วน

ประกอบสำคัญ 4 ส่วน คือ

1. ความซับซ้อน (complexity) หมายถึงมีงานต่าง ๆ หลากหลายปรากฏในองค์การ แต่ละส่วนแยกแรงงานกันทำตามความถนัด มีการจัดแบ่งระดับชั้นบังคับบัญชาสูงต่ำภายในองค์การ และรวมไปถึงการกระจายรูปแบบของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การออกไปตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ เช่น ธนาคารพาณิชย์ กระจายสายบังคับบัญชาเป็นภาค เป็นสาขาต่าง ๆ และแบ่งหน้าที่กันของฝ่าย หรือหน่วยต่าง ๆ ภายในหน่วยงาน

2. การจัดระเบียบรูปแบบทางการ (Formalization) หมายถึงขนาดความมากน้อยขององค์การในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดกฎเกณฑ์และวางระเบียบแผนต่าง ๆ ขึ้น สำหรับใช้กำกับพฤติกรรมของพนักงานให้พึงปฏิบัติภายใต้กรอบระเบียบที่วางไว้ ไม่วางกฎเกณฑ์มากเกินไปจนจำเป็น จะเป็นอุปสรรคความไม่คล่องตัว

3. การรวมศูนย์อำนาจ (Centralization) อำนาจการตัดสินใจต่าง ๆ รวมไว้ที่ศูนย์กลาง คือ ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้พิจารณา

4. ปัจจัยใช้สอยเพื่อดำเนินการ นอกจากทรัพยากรมนุษย์แล้ว ยังมีอีกหลายอย่างเป็นประเภททุน เช่น เงิน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ดิน ลูกค้า ฯลฯ

พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์

(2545 : 165-167) ได้สรุปโครงสร้างของ

องค์การประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. ความสลับซับซ้อน (Complexity) หมายถึง ระดับความแตกต่างตามแนวนอน แนวตั้ง และการกระจายที่ตั้งขององค์การ ความสลับซับซ้อนประกอบด้วย

1.1 ความแตกต่างตามแนวนอน (Horizontal Differentiation) หมายถึง ระดับความแตกต่างของหน่วยย่อย (Unit) บนพื้นฐานการปฏิสัมพันธ์ของสมาชิก ลักษณะของงานที่ทำ การศึกษาฝึกอบรมของสมาชิก กล่าวคือ ยังมีอาชีพแตกต่างกันภายในองค์การเป็นจำนวนมากและจะต้องใช้ความรู้และทักษะเฉพาะด้านจำนวนมาก ก็จะยิ่งทำให้เกิดความสลับซับซ้อนตามแนวนอนในองค์การมากขึ้นไปอีก ทั้งนี้การเพราะการได้รับการปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากในการติดต่อสื่อสารและการประสานงานในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ปัญหาของการประสานงานที่เกิดความขัดแย้งในเป้าหมายของฝ่ายการตลาดกับฝ่ายสินเชื่อ

1.2 ความแตกต่างตามแนวตั้ง (Vertical Differentiation) หมายถึง ความลึกของลำดับชั้นองค์การ ยังมีระดับในลำดับชั้นระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติ

การมากยิ่งขึ้นทำให้มีความสลับซับซ้อนในองค์กรมากขึ้น ทั้งนี้เพราะจะทำให้เกิดความผิดพลาดในการติดต่อสื่อสารมากขึ้น และจะทำให้เกิดความยุ่งยากในการประสานการตัดสินใจของฝ่ายบริหารมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นภาระหนักแก่ผู้บริหารระดับสูงที่จะต้องคอยดูแลการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติการตามแนวตั้งมากขึ้น

1.3 ความแตกต่างตามการกระจายที่ตั้ง (Spatial Differentiation) หมายถึงระดับของสถานที่ตั้งของสำนักงาน โรงงาน และบุคคลที่กระจัดกระจายไปตามภูมิศาสตร์ ความแตกต่างตามการกระจายที่ตั้งนี้จะทำให้เกิดความสลับซับซ้อนขององค์กรเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะการติดต่อสื่อสาร การประสานงาน และการควบคุมจะมีความยุ่งยากมากขึ้น

2. ความเป็นทางการ (Formalization) หมายถึง ระดับของงานต่างๆ ภายในองค์กรว่ามีมาตรฐานเพียงใด หากเป็นงานที่มีความเป็นทางการสูง ก็จะมีการกำหนดหน้าที่ของงานไว้ ทำให้การใช้ดุลพินิจว่าจะต้องทำอะไรมีน้อยลง ซึ่งก็คือ คำพรรณนาลักษณะงาน (Job Description) โดยมีการกำหนดกฎเกณฑ์และครอบคลุมกระบวนการทำงานในองค์กรไว้อย่างชัดเจน ส่วนงานที่มีความเป็นทางการต่ำ พฤติกรรมในงานจะไม่ได้ถูกกำหนดไว้ และพนักงานจะมีอิสระในการใช้ดุลพินิจในการทำงานมาก ระดับของความเป็นทางการจะแตกต่างระหว่างองค์กรด้วยกันและภายในองค์กรเดียวกัน

3. การรวมอำนาจ (Centralization) หมายถึง ระดับของการตัดสินใจที่รวมอยู่ที่จุดเดียวในองค์กร นั่นก็คือ อำนาจหน้าที่อย่างเป็นทางการ (Formal Authority) ซึ่งเป็นสิทธิ์ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่า หากผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้ตัดสินใจเรียกองค์กรนั้นว่ามีการรวมอำนาจ (Centralized) แต่ในทางกลับกัน หากดุลพินิจในการตัดสินใจไปอยู่ที่บุคคลในระดับล่างมากกว่า จะเรียกองค์กรนั้นว่ามีการกระจายอำนาจ (Decentralized) ดังนั้น ลักษณะขององค์กรที่มีการรวมอำนาจจะแตกต่างกับโครงสร้างองค์กรที่มีการกระจายอำนาจอย่างเห็นได้ชัด

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับองค์ประกอบของโครงสร้างองค์กรที่มีนักวิชาการหลายท่านได้สรุปไว้ จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบของโครงสร้างองค์กรจะประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๆ ได้แก่ ความสลับซับซ้อน (Complexity) ซึ่งจะเป็นการแสดงถึงความแตกต่างหลากหลายในองค์กร โดยแต่ละองค์กรก็จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งองค์กรใดที่มีความแตกต่างภายในองค์กรมากก็จะแสดงถึงความสลับซับซ้อนมาก ความเป็นทางการ (Formalization) เป็นลักษณะของความมีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน องค์กรใดที่มีความเป็นทางการสูง ก็จะมีการกำหนดขั้นตอน กฎระเบียบในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน และการรวมอำนาจ (Centralization) ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่เป็นส่วนสำคัญขององค์กร ซึ่งเป็น

การแสดงถึงลักษณะของการกระจายการตัดสินใจในองค์กร หากองค์กรใดมีการกระจายอำนาจสูง การตัดสินใจก็จะมีลักษณะที่กระจายอยู่ในส่วนต่าง ๆ ขององค์กร ซึ่งจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ แต่ถ้าองค์กรใดมีการรวมอำนาจการตัดสินใจสูง ก็จะส่งผลให้อำนาจในการตัดสินใจถูกจำกัดอยู่ในความรับผิดชอบของบุคคลเพียงบางกลุ่มหรือหน่วยงานบางหน่วยเท่านั้น

2.1.3 วิธีการวัดโครงสร้างขององค์กร

สุमितตรา เจิมพันธ์ (2552 : 123) ได้ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ เครื่องมือที่ใช้วัดโครงสร้างขององค์กรคือ แบบสอบถามการปฏิบัติ จำนวน 9 ข้อคำถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่มีค่าต่อเนื่อง 8 ระดับ ตั้งแต่ (7) มากที่สุด จนถึง (1) น้อยที่สุด และ (0) ไม่มีเลย

ลำพูน อิงคภากร (2550 : 48) ได้ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์แห่งชาติสุขอนามัยของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เครื่องมือที่ใช้วัดโครงสร้างขององค์กรคือ แบบสอบถามจำนวน 14 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยมาก

นพมาศ เรื่องสงคราม และคณะ (2546 : 50) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมด้านการจราจรในเขตจังหวัดนครสวรรค์ไปปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้วัดโครงสร้างองค์กรคือ แบบสอบถามจำนวน 3 ข้อ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการวัดปัจจัยด้านโครงสร้างขององค์กรซึ่งใช้ข้อคำถามที่ดัดแปลงมาจากงานวิจัยของสุमितตรา เจิมพันธ์ จำนวน 2 ข้อ และผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 2 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และใช้มาตรวัด 5 ระดับ คือ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

2.1.4 โครงสร้างขององค์กรกับความสำเร็จของนโยบายไปปฏิบัติ

ลำพูน อิงคภากร (2550 : 83) ได้ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์แห่งชาติสุขอนามัยของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตัวแปรอิสระคือ 1) ปัจจัยลักษณะข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งและระยะ

เวลาที่ทำงานด้านสาธารณสุขถึงปัจจุบัน 2) ปัจจัยลักษณะการดำเนินงาน ได้แก่ ผู้นำ โครงสร้างการบูรณาการ และกระบวนการทำงาน ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์แห่งชาติด้านสุขอนามัยของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โดยวัดจากผลงานใน 4 มิติ 23 ตัวชี้วัด โดยแยกตัวชี้วัดตามมิติทางกาย มิติทางใจ มิติทางสังคม มิติทางปัญญา /จิตวิญญาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด รวม 75 คน และหัวหน้ากลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุขทุกจังหวัด รวม 75 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้าง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์แห่งชาติด้านสุขอนามัยของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .374

จากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า โครงสร้างขององค์การส่งผลทางบวกต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า โครงสร้างขององค์การมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติทั้งในระดับบุคคล และระดับองค์การ

2.2 ความพร้อมของทรัพยากร

2.2.1 ความหมายของความพร้อมของทรัพยากร

วรเดช จันทรศร (2551 : 196) ได้ให้ความหมายของทรัพยากรว่า หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งในการทำให้แผนนโยบายสามารถประสบความสำเร็จ

เอเดเวอร์ส (1980 อ้างถึงใน สุภชัย ยาวะประภาส , 2548 : 111) ยืนยันว่านโยบายที่จะประสบความสำเร็จนั้นต้องได้รับการสนับสนุนทางทรัพยากรด้านการเงินและคนอย่างเต็มที่มิฉะนั้นนโยบายนั้นจะปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ปัจจัยทางด้านทรัพยากรที่ต้องคำนึงถึงอย่างมาก ได้แก่ ความสนับสนุนทางการเงิน กำลังและคุณภาพของบุคลากร และปัจจัยทางด้านบริการ

นอกจากความหมายที่นักวิชาการได้ให้ไว้ยังมีความหมายที่ผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านความพร้อมของทรัพยากรได้นิยามศัพท์ปฏิบัติการไว้ด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

อิทธิชัย สีดำ (2553 : 7) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสร้างเสริมสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี ให้ความหมายของความเพียงพอของทรัพยากร

หมายถึง ความเพียงพอขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สามารถจะปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างสันติสุข
ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ ความเพียงพอด้านงบประมาณ
ความเพียงพอด้านกำลังคน ความเพียงพอด้านเครื่องมือต่าง ๆ

สุमितตรา เจริญพันธ์ (2552 : 27) ได้ทำการศึกษา ความสำเร็จของ
การนำนโยบายพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ ให้ความหมายของความพร้อมของทรัพยากรว่า
หมายถึง จำนวนงบประมาณที่ได้รับในการใช้จ่ายเกี่ยวกับพลังงาน ไม่ว่าจะเป็นด้านการใช้พลังงาน
หรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้กับเครื่องใช้ไฟฟ้าในสำนักงาน หรือรถยนต์ รวมทั้งการดูแลอุปกรณ์
ไฟฟ้าและรถยนต์ของหน่วยงานให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี หรือการที่หน่วยงานมีความพร้อมใน
การใช้เทคโนโลยีเพื่อการประหยัดพลังงาน เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร
หรือใช้เทคนิควิธีอื่น ๆ ในการผลิตกระแสไฟฟ้า หรือในการผลิตน้ำมัน เพื่อใช้ผลิตพลังงานใช้ใน
หน่วยงาน รวมทั้งจำนวนบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับเรื่องประหยัดพลังงาน

พรรณฉัตร นิติโรจน์ (2551 : 13) ได้ทำการศึกษา เรื่องการนำ
นโยบาย จัดระเบียบหาบเร่แผงลอยกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ ให้ความหมายของความพอเพียงของ
ทรัพยากรหมายถึง จำนวนบุคลากร ความรู้ความสามารถ การยึดถือหลักการของการให้บริการ
สาธารณะ ความตั้งใจจริง การปรับตัว การมีส่วนร่วมและการประสานงานของเจ้าหน้าที่ จะส่งผล
ทำให้เกิดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนี้ ความสำเร็จและความมีประสิทธิภาพ
ของการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกส่วนหนึ่ง ก็ขึ้นอยู่กับทรัพยากรทั่วไป อันได้แก่ วัสดุอุปกรณ์
งบประมาณ และข้อมูลที่เป็นต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยกรุงเทพมหานคร
ไปปฏิบัติ

สุนิตดา เทศนิม (2541 : 86-88) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผล
ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายวางแผนครอบครัวไปปฏิบัติ ให้ความหมายของความพร้อมของ
ทรัพยากรว่าหมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ ณ สถานีอนามัยประเมินความเพียงพอในด้านต่าง ๆ ได้แก่
จำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านการวางแผนครอบครัวและเวชภัณฑ์วางแผนครอบครัวทุกชนิด โดย
มีตัวชี้วัด คือ 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และงบประมาณที่หน่วยงานได้รับ เมื่อเทียบกับปริมาณงานด้าน
การวางแผนครอบครัวเหมาะสมมากน้อยเพียงใด 2) จำนวนเวชภัณฑ์ที่ใช้ในการวางแผนครอบครัว
ทุกชนิด มีปริมาณจำนวนผู้เข้ารับบริการมากน้อยเพียงใด

ดังนั้นความพร้อมของทรัพยากร หมายถึง การที่หน่วยงานมี
ความพร้อมของบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ
และมีงบประมาณที่เพียงพอสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับพ.ร.บ.

คอมพิวเตอร์ฯ ทั้งนี้รวมถึงมีความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จะใช้สำหรับการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

2.2.2 วิธีการวัดความพร้อมของทรัพยากร

อิทธิชัย สีคำ (2553 : 114) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสร้างเสริมสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี เครื่องมือที่ใช้วัดความพร้อมของทรัพยากร คือ แบบสอบถามความคิดเห็นโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยมาก

สุमितตรา เจริญพันธ์ (2552 : 123) ได้ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติในภาคราชการ เครื่องมือที่ใช้วัดความพร้อมของทรัพยากร คือ แบบสอบถามการปฏิบัติ จำนวน 11 ข้อคำถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่มีค่าต่อเนื่อง 8 ระดับ ตั้งแต่ (7) มากที่สุด จนถึง (1) น้อยที่สุด และ (0) ไม่มีเลย

จาริณี แสนยาพันธ์ (2550 : 61) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการเสียดภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไปปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้วัดความพร้อมของทรัพยากร คือ แบบสอบถามความคิดเห็นตามแนวคิดของเกิเคอร์ท แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

สุพัตรา เทียบเทียม (2550 : 48) ได้ทำการศึกษาปัจจัยการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้วัด คือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

สมฤดี โสมเกษตรินทร์ (2550 : 105) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้มาตรการด้านกฎหมายตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพื่อสนับสนุนนโยบายอาหารปลอดภัยของเทศบาลในพื้นที่สาธารณสุข เขต 8 และ 9 ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารของเทศบาลด้านปัจจัยนำเข้าต่อการใช้มาตรการด้านกฎหมายฯ ในเรื่องของการเพียงพอของบุคลากร ความรู้ความสามารถของบุคลากรด้านกฎหมายและวิชาการ งบประมาณและสิ่งสนับสนุน เครื่องมือที่ใช้วัด คือ แบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งกำหนดคะแนน (2) ความพอเพียง (0) ไม่พอเพียง

สุชาติ เสวตบดี (2549 : 51) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายแก้ปัญหาเสพติดไปปฏิบัติในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เครื่องมือที่ใช้วัดทรัพยากร คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

นนทพัฒน์ สิ่งประยูร (2548 : 40) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ กรณีศึกษานโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

ชัยวัฒน์ รสหวาน (2543 : 43) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรไปปฏิบัติในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ศึกษาเฉพาะกรณีการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยกองทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจนด้านหนี้สินและที่ดิน พ.ศ. 2536 เครื่องมือที่ใช้วัดคือแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด หรือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (4) มาก หรือ เห็นด้วย (3) ปานกลาง หรือ ไม่แน่ใจ (2) น้อย หรือ ไม่เห็นด้วย (1) น้อยที่สุด หรือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

วัฒนชัย หงส์ปรีชา (2542 : 60) ได้ศึกษาการนำนโยบายแก้ไขปัญหาราจรไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีแผนงานพัฒนาโครงข่ายถนนของสำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้วัด คือ แบบสอบถามความคิดเห็น 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) เห็นด้วยอย่างยิ่ง (4) เห็นด้วย (3) ไม่แน่ใจ (2) ไม่เห็นด้วย (1) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สุนิตดา เทศนิม (2541 : 86 - 88) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายวางแผนครอบครัวไปปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้วัดความพร้อมของทรัพยากร คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) ค่อนข้างมาก (3) ค่อนข้างน้อย (2) น้อย (1) ไม่มีเลย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการวัดปัจจัยด้านความพร้อมของทรัพยากรซึ่งใช้ข้อความที่ดัดแปลงมาจากงานวิจัยของสุमितตรา เจริญพันธ์ จำนวน 2 ข้อ และผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 2 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และใช้มาตรวัด 5 ระดับ คือ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

2.2.3 ความพร้อมของทรัพยากรกับความสำเร็จของการนำนโยบายไป

ปฏิบัติ

อิทธิชัย สีคำ (2553 : 163) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสร้างเสริมสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี ตัวแปรอิสระ คือ 1) ลักษณะของนโยบาย 2) วัตถุประสงค์ของนโยบาย 3) การสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่างๆ 4) การคำนึงถึงวัฒนธรรม อัตลักษณ์ ของพื้นที่ 5) ความเพียงพอของทรัพยากร 6) แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 7) ทศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 8) ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่างๆ ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 9) ภาวะผู้นำ ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของนโยบายสร้างเสริมสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พิจารณาใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประชาชน 2) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 3) ด้านเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร และข้าราชการฝ่ายปกครอง จำนวน 373 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านความเพียงพอของทรัพยากรส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประชาชน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จาริณี แสนยาพันธุ์ (2550 : 47) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการเสียดายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไปปฏิบัติ ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นตัวแปรที่ใช้ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่สรรพากร ประกอบด้วย 1) ความชัดเจนของนโยบาย 2) ระบบการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต 3) กลไก และกระบวนการ 4) การติดต่อสื่อสารข้อมูล 5) การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติงาน 6) ความเพียงพอของทรัพยากร ตัวแปรตามคือ 1) ปริมาณงาน ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขามีจำนวนลดลง 2) จำนวนรายที่ยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และกลุ่มที่สองเป็นตัวแปรที่ใช้ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน ประกอบด้วย 1) การให้ความรู้และการประชาสัมพันธ์ 2) การบริการทางด้านเทคโนโลยี 3) คุณภาพของระบบในการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ตัวแปรตามคือ ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เจ้าหน้าที่สรรพากรที่ปฏิบัติงานในสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาบางรัก 1 บางรัก 2 และบางรัก 3 จำนวน 49 คน และประชาชนที่ยื่นแบบเสียดายเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในเขตบางรัก จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผล

การศึกษาพบว่า ความเพียงพอของทรัพยากรมีความสัมพันธ์มากกับความสำเร็จในการนำนโยบาย การเสียดายผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถ อธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 8.8

สุพัตรา เทียบเทียม (2550 : 48) ได้ศึกษาปัจจัยการดำเนินงานที่ ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ตัวแปรต้น คือ 1) กลยุทธ์ 2) คุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 3) ทรัพยากร ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการ บริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้บริหารและครู อาจารย์ ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์การ เรียนชุมชน ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี จำนวน 135 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การหา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับ ค่อนข้างสูงกับความสำเร็จในการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุชาติ เสวตบดี (2549 : 51) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของการนำ นโยบายแก้ปัญหาเสพติดไปปฏิบัติใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ตัวแปร อิสระ คือ 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ทรัพยากรนโยบาย 3) การสื่อสารและ การผลักดันกิจกรรม 4) คุณลักษณะของหน่วยปฏิบัติ 5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และ 6) จุดยืนหรือทัศนคติของผู้ปฏิบัติ ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายแก้ปัญหา เสพติดไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 230 คน สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ทรัพยากร มีความ สัมพันธ์เชิงบวกกับผลสำเร็จของการนำนโยบายแก้ปัญหาเสพติดใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นนทพัฒน์ สิงห์ประยูร (2548 : 40) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่ง ผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ กรณีศึกษานโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ในเขต พื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ตัวแปรต้น คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ อายุ ระดับ การศึกษา ชั้นยศ อายุราชการ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย ซึ่งได้แก่ ความสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ความชัดเจนในด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายของ นโยบาย 3) ปัจจัยด้านทรัพยากร ซึ่งได้แก่ งบประมาณ กำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน วัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน 4) ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ ทัศนคติต่อ หน่วยงาน ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ ทัศนคติต่อผู้บริหารหน่วยงาน 5) ปัจจัยด้านการสื่อสารและ การประสานงานระหว่างหน่วยต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ การติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานในด้านข้อมูล ข่าวสาร การใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบและความร่วมมือ 6) ปัจจัยด้านการสนับสนุน ทางการเมือง ซึ่งได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากองค์กรการเมือง สถาบันการเมืองหรือ

นักการเมือง การได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล 7) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ซึ่งได้แก่ การมีส่วนร่วม ของผู้นำชุมชนและประชาชน การมีส่วนร่วมของหน่วยงานของรัฐ การมีส่วนร่วมของ หน่วยงานเอกชนและสื่อมวลชน การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัวแปรตาม คือ ผลของการนำนโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ เจ้าหน้าที่ ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 380 คน และผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ เลขานุการผู้อำนวยการศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ผู้นำ ท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และประชาชน จำนวน 17 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การหาค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่าทรัพยากรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผล การนำนโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชัยวัฒน์ รสหวาน (2543 : 43) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรไปปฏิบัติในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ศึกษาเฉพาะกรณีการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ตัวแปรอิสระ คือ 1) ความชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบาย จำแนกเป็นตัวแปรย่อย ได้แก่ 1.1) ความชัดเจนของนโยบาย 1.2) ความสอดคล้องของนโยบายต่อสภาพปัญหา 2) ความเพียงพอของทรัพยากร จำแนกเป็นตัวแปรย่อย ได้แก่ 2.1) ความเพียงพอด้านงบประมาณ 2.2) ความเพียงพอด้านบุคลากร 2.3) ความเพียงพอด้านวัสดุอุปกรณ์ 3) กระบวนการสื่อข้อความ และติดต่อสื่อสาร จำแนกเป็นตัวแปรย่อย ได้แก่ 3.1) การสื่อข้อความและติดต่อสื่อสารระหว่างองค์กร 3.2) การสื่อข้อความและ การติดต่อสื่อสารกับประชาชน และกลุ่มเป้าหมาย 4) เงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม จำแนกเป็นตัวแปรย่อย ได้แก่ 4.1) เงื่อนไขทางการเมือง 4.2) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจและสังคม 5) ลักษณะของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ จำแนกเป็นตัวแปรย่อย ได้แก่ 5.1) ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ 5.2) การใช้วิจารณ์ของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ 5.3) ทศนคติของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ปลัดอำเภอ และหัวหน้าหน่วย ช.ก.ศ. ที่เป็นอนุกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน จำนวน 589 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่าความเพียงพอของทรัพยากร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าความพร้อมของทรัพยากรส่งผลทางบวกต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย จึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า ความพร้อมของทรัพยากรมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติทั้งในระดับบุคคล และระดับองค์กร

3. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ

ผู้นำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารงานในองค์กร องค์กรจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำเนินงานนั้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือผู้นำ ถ้าองค์กรใดได้ผู้นำที่มีประสิทธิภาพก็จะสามารถสั่งการและใช้อิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงาน ตลอดจนทำกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์กรให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี แต่ทางตรงกันข้ามถ้าองค์กรใดได้ผู้นำที่ไม่มีประสิทธิภาพ ก็จะไม่สามารถสั่งการและใช้อิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชาให้เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งได้ ซึ่งจะเป็นผลทำให้การปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ในองค์กรประสบความสำเร็จล้มเหลว (วิเชียร วิทษอุดม, 2551 : 163)

3.1 ความหมายของภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์

เคส (Case, 2001 : 9 อ้างถึงใน นิคม นาคอ้าย , 2549 : 43) ได้กล่าวว่า e-Leadership คือเป็นผู้ที่สามารถกำหนดเป้าหมายร่วม (Common goals) และสามารถผสมผสานวัตถุประสงค์ (shared sense of purpose) ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในองค์กรยุค Internet

นิคม นาคอ้าย (2549 : 10) ได้ศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง กระบวนการบริหารงานของผู้นำที่ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่ท้าทายของเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้คุณลักษณะของผู้นำ ตลอดจนกระบวนการบริหารที่ต้องปรับบทบาท พฤติกรรมการนำ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมขององค์กรให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจของผู้ร่วมงาน ทำให้การทำงานบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ ภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน ซึ่งเป็นข้อมูลจาก มาตรฐานระดับชาติทางเทคโนโลยีศึกษาสำหรับผู้บริหาร (National Education Technology Standard for Administrators : NETS-A) (นิคม นาคอ้าย, 2549 : 60-79) ได้แก่

1. ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ (Leadership and vision) หมายถึง ผู้นำต้องมีคุณลักษณะของการกระตุ้นให้เกิดการผสมผสานวิสัยทัศน์ สำหรับการใช้งานเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการนำวิสัยทัศน์สู่ความเป็นจริง
2. ด้านการเรียนรู้และการสอน (Learning and teaching) หมายถึง ผู้นำต้องเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้และสร้างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถสร้างความมั่นใจว่าการออกแบบหลักสูตรกลยุทธ์การเรียนการสอน และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ได้มีการ

ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมืออย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียนทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มด้อยโอกาส และกลุ่มผู้มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3. ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ

(Productivity and professional practice) หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการประยุกต์เทคโนโลยีการเพิ่มขยายขีดความสามารถเชิงวิชาชีพของทีมงานและกลุ่มการเรียนรู้ในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอเป็นกิจวัตรปกติมีส่วนร่วมในการสร้างโอกาสการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพ อันนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพ ซึ่งหมายถึงความเป็นองค์กรวิชาชีพต้นแบบในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ และผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ (Support management and operation)

หมายถึง ความสามารถในการชักนำ โน้มน้าว และส่งเสริมบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศภายใต้การบริหารจัดการของผู้บริหาร สู่ระบบบริหารสถานศึกษา ที่เชื่อมโยงไปสู่การจัดการเรียนรู้ภายใต้ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถจัดการให้เกิดความเข้ากันได้หรือผสมกลมกลืนระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศและนโยบาย ตลอดจน การกระจายงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ ในการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

5. ด้านการวัดและประเมินผล (Assessment and evaluation) หมายถึง

ผู้นำต้องสามารถพัฒนาระบบการประเมินการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานรูปแบบใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ ตลอดจนการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในสถานศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจว่า จะนำไปสู่การบริหารและจัดการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามที่ตั้งไว้

6. ด้านประเด็นทางสังคม กฎหมาย และจริยธรรม (Social legal and ethics issues)

หมายถึง ผู้นำต้องมีความรู้ความเข้าใจความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบริบทต่าง ๆ กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึง ส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย การสนับสนุนและจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย ลิขสิทธิ์ การคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญา และความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

จากการทบทวนเอกสารพบว่า ภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน ซึ่งเป็นข้อมูลจากมาตรฐานระดับชาติทางเทคโนโลยีศึกษาสำหรับ

ผู้บริหาร (National Education Technology Standard for Administrators : NETS-A) (นิคม นาคอ้าย, 2549 : 60-79) มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำการศึกษาดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัย ใช้แนวคิดภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์จากมาตรฐานระดับชาติทางเทคโนโลยีศึกษาสำหรับผู้บริหาร ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ (e-Leadership) หมายถึง กระบวนการ บริหารงานของผู้นำที่ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่ท้าทายของเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้ คุณลักษณะของผู้นำ ตลอดจนกระบวนการบริหารที่ต้องปรับบทบาท พฤติกรรมการนำ และ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมขององค์กรให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ก่อให้เกิดความ ร่วมมือ ร่วมใจของผู้ร่วมงาน ทำให้การทำงานบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ ภาวะผู้นำเชิง อิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ 2) ด้านการเรียนรู้และการสอน 3) ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ 4) ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ 5) ด้านการวัดและประเมินผล และ 6) ด้าน ประเด็นทางสังคม กฎหมาย และจริยธรรม สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้เพียง 5 ด้าน ซึ่งในด้านการเรียนการสอน จะไม่นำมาใช้ในการวัดเรื่องภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากใน การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องในการดูแล ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ซึ่งบุคคลดังกล่าวไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกแบบหลักสูตรการเรียน การสอน การจัดการบรรยากาศการเรียนรู้ ดังนั้นองค์ประกอบที่ใช้วัดภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์จะมี เพียง 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ (Leadership and vision) หมายถึง ผู้นำต้องมีคุณลักษณะของการกระตุ้นให้เกิดการผานวิสัยทัศน์ สำหรับการดำเนินการรองรับตามที่ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ได้กำหนดให้สถาบันการศึกษาปฏิบัติตามในฐานะของผู้ให้บริการ

2. ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ (Productivity and professional practice) หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการประยุกต์ เทคโนโลยีการเพิ่มขยายขีดความสามารถเชิงวิชาชีพของทีมงานอย่างสม่ำเสมอ มีส่วนร่วมในการ สร้างโอกาสการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพ อันนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

3. ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ (Support management and operation) หมายถึง ความตระหนักในการสนับสนุนและประกาศใช้นโยบายใน องค์กรอย่างจริงจัง โดยนโยบายมีความสอดคล้องกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ สามารถจัดการในด้าน

การกระจายงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ ในการดำเนินงานรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ๗
 อย่างเป็นระบบ

4. ด้านการวัดและประเมินผล (Assessment and evaluation) หมายถึง
 ผู้นำต้องสามารถพัฒนาระบบการประเมินการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานรูปแบบใหม่โดย
 อาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ ตลอดจนการ
 ประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการดำเนินการรองรับตาม
 พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

5. ด้านประเด็นทางสังคม กฎหมาย และจริยธรรม (Social legal and
 ethics issues) หมายถึง ผู้นำต้องมีความรู้ความเข้าใจความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบริบทต่าง ๆ กับการ
 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึง ส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการ
 เกี่ยวกับความปลอดภัย การสนับสนุนและจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยใน
 การใช้เทคโนโลยี ตลอดจนมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้ตามที่
 กำหนดในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3.2 วิธีการวัดภาวะผู้นำ

นิคม นาคอ้าย (2549 : 140) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะ
 ผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์สำหรับ
 ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้แนวคิดภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์จากมาตรฐานระดับชาติ
 ทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับผู้บริหาร (National Educational Technology Standard for
 Administrators : NETS-A) เครื่องมือที่ใช้วัดภาวะผู้นำ คือ แบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตรา
 ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย
 (1) น้อยที่สุด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการวัดปัจจัยด้านภาวะผู้นำโดยใช้แบบวัด
 ของนิคม นาคอ้าย (2549 : 139-140) ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์
 และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้น
 พื้นฐาน มีจำนวนทั้งหมด 31 ข้อ เนื่องจากนิคม นาคอ้าย ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิง
 อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำการศึกษารูปแบบวัดดังกล่าวเป็นแบบวัดระดับ
 คุณลักษณะ แบบวัดภาวะผู้นำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ข้อคำถามที่ดัดแปลงจากแบบวัดของ
 นิคม นาคอ้าย (2549 : 139-140) ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาใช้เพียง 21 ข้อ และใช้มาตรวัด 5 ระดับ คือ
 (5) มากที่สุด (4) มาก (3) ปานกลาง (2) น้อย (1) น้อยที่สุด

3.3 ภาวะผู้นำกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

อิทธิชัย สีคำ (2553 : 167) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสร้างเสริมสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี ตัวแปรอิสระ คือ 1) ลักษณะของนโยบาย 2) วัตถุประสงค์ของนโยบาย 3) การสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่าง ๆ 4) การคำนึงถึงวัฒนธรรม อัตลักษณ์ของพื้นที่ 5) ความเพียงพอของทรัพยากร 6) แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 7) ทักษะของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 8) ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่าง ๆ ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 9) ภาวะผู้นำ ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พิจารณาใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประชาชน 2) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 3) ด้านเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร และข้าราชการฝ่ายปกครอง จำนวน 373 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า พบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประชาชน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำพูน อิงคภากร (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์แห่งชาติสุขอนามัยของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตัวแปรอิสระ คือ 1) ปัจจัยลักษณะข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งและระยะเวลาที่ทำงานด้านสาธารณสุขถึงปัจจุบัน 2) ปัจจัยลักษณะการดำเนินงาน ได้แก่ ผู้นำ โครงสร้างการบูรณาการ และกระบวนการทำงาน ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์แห่งชาติด้านสุขอนามัยของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โดยวัดจากผลงานใน 4 มิติ 23 ตัวชี้วัด โดยแยกตัวชี้วัดตามมิติทางกาย มิติทางใจ มิติทางสังคม มิติทางปัญญา /จิตวิญญาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด รวม 75 คน และหัวหน้ากลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุขทุกจังหวัด รวม 75 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลางกับความสำเร็จในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์แห่งชาติด้านสุขอนามัยของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .446

ธิดารัตน์ รัฐวิเศษ (2550 : 110) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำนโยบายโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จังหวัดนครปฐม ตัวแปรอิสระ คือ 1) ภาวะผู้นำ 2) การจงใจ 3) การมีส่วนร่วม 4) การทำงานเป็นทีม 5) การติดต่อสื่อสารในองค์กร 6) ขนาดของโรงเรียน 7) ที่ตั้งของโรงเรียน ตัวแปรตาม คือการนำนโยบายโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพไปสู่การปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือครูใหญ่ หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดนครปฐม โรงเรียนละ 1 ท่าน จำนวน 177 โรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์ในระดับมากกับการนำนโยบายโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าไคสแควร์เท่ากับ 10.376

นพมาศ เรื่องสงคราม และคณะ (2546 : 63) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมด้านการจราจรในเขตจังหวัดนครสวรรค์ไปปฏิบัติ ตัวแปรอิสระ คือ 1) สมรรถนะขององค์กร 2) ภาวะผู้นำ และ 3) ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานเกี่ยวกับด้านการจัดระเบียบจราจรในเขตจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 134 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดระเบียบด้านการจราจรในเขตจังหวัดนครสวรรค์ไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า Beta เท่ากับ 0.533

ถวิลวดี บุรีกุล (Thawilwadee Bureekul, 1998 : 51-72) ได้ศึกษาเรื่อง Major Factors Affecting Industrial Hazardous Waste Policy Implementation in Central Thailand เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อการนำนโยบายกำจัดของเสียในอุตสาหกรรมไปปฏิบัติในประเทศไทย โดยศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดประสิทธิภาพของการบังคับให้เป็นไปตามนโยบายและปัจจัยที่อิทธิพลต่อการทำตามนโยบาย โดยการศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดประสิทธิภาพของการบังคับให้เป็นไปตามนโยบาย มีตัวแปรอิสระ คือ 1) นโยบายของรัฐ 2) ภาวะผู้นำ 3) ความสามารถทางเทคนิค 4) แรงจูงใจของหน่วยปฏิบัติ 5) ความสนใจของประชาชนที่มีต่อการจัดการของเสีย 6) เงื่อนไขของเงินสวัสดิการ 7) การมอบหมายนโยบายของภาครัฐและผู้นำหน่วยงาน 8) ทรัพยากรของนโยบาย ตัวแปรตามคือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบังคับให้เป็นไปตามนโยบาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ 98 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำส่งผลต่อการบังคับให้เป็นไปตามนโยบาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.599

จากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าภาวะผู้นำส่งผล
ทางบวกต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐาน
การวิจัยว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติทั้ง
ในระดับบุคคล และระดับองค์กร

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษา ปัจจัยที่ ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการ วิจัย ซึ่งประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น สถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด สกอ. ทั่ว ประเทศมีจำนวน 228 แห่ง (นับรวมวิทยาเขตแต่ไม่รวมวิทยาลัยชุมชน) แบ่งย่อยตามภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ 37 แห่ง ภาคกลาง 102 แห่ง ภาคอีสาน 60 แห่ง (รวมภาคตะวันออก) และภาคใต้ 29 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสถาบันอุดมศึกษาสังกัด สกอ. จำนวน ทั้งสิ้น 100 แห่ง ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดโดยใช้กฎแห่ง การคาดคะเน (Rule of Thumb) ของเซอร์มัคเกอร์ และโลแม็ค (Schumacker and Lomax, 2010) ซึ่งได้กำหนดไว้ ว่าสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในสมการเชิงโครงสร้างอย่างน้อยควรมีกลุ่มตัวอย่าง 100 ถึง 150 หน่วย ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่ายและกำหนดโควต้า โดยเลือกเก็บข้อมูลจากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในกลุ่มภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ แบ่งเป็นภาคกลาง 59 แห่ง ภาคเหนือ 11 แห่ง ภาคอีสาน 15 แห่ง และภาคใต้ 15 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 100 แห่ง เก็บรวบรวมข้อมูล จากเจ้าหน้าที่ คอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องในการดูแลระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์คอมพิวเตอร์ ของแต่ละสถาบันจำนวน 5 - 10 คน และนำคะแนนแต่ละคน มารวมกันเป็นคะแนนของสถาบัน อุดมศึกษาแต่ละแห่ง แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิภาค	จำนวน ประชากร (สถาบัน)	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง (สถาบัน)
ภาคกลาง	102	59
ภาคเหนือ	37	11
ภาคอีสาน	60	15
ภาคใต้	29	15
รวม	228	100

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 ภาค ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามแก่สถาบันต่าง ๆ สถาบันละ 5-10 ชุด และมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 514 คน รวม 100 สถาบัน (รายละเอียดแสดงได้ ดังภาคผนวก 5)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม สำหรับเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องในการดูแลระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
- ส่วนที่ 2 แบบวัดเกี่ยวกับนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ)
- ส่วนที่ 3 แบบวัดเกี่ยวกับสมรรถนะองค์การ
- ส่วนที่ 4 แบบวัดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
- ส่วนที่ 5 แบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จในระดับบุคคล
- ส่วนที่ 6 แบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จในระดับองค์การ

2. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ดัดแปลงจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แบบวัดเกี่ยวกับนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ)

แบบวัดเกี่ยวกับสมรรถนะองค์การ แบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จในระดับบุคคล และแบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จระดับองค์การในด้านความต่อเนื่องและด้านความมีอิสระ 2) เครื่องมือที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากกลุ่มผู้ดูแลระบบแห่งประเทศไทยในเรื่องที่เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ สำหรับผู้ให้บริการ ได้แก่ แบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จ ในระดับองค์การในด้านการเตรียมการด้านการบริหาร และการเตรียมการด้านเทคนิค 3) เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือแต่ละประเภทมีวิธีการสร้างดังต่อไปนี้

2.1.1 เครื่องมือที่ดัดแปลงจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

2.1.1.1 แบบวัดเกี่ยวกับนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ)

ประกอบด้วย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ และมาตรการควบคุม ด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดของอิทธิชัย สีดำ (2553 : 242) มีจำนวน 4 ข้อ ด้านการประชาสัมพันธ์ ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดของสุมิตรา เจริญพันธ์ (2552 : 249-250) มีจำนวน 3 ข้อ และด้านมาตรการควบคุม ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดของสมฤดี โสมเกษทรินทร์ (2550 : 210-211) มีจำนวน 3 ข้อ โดยมีคำชี้แจงให้แสดงความความคิดเห็นต่อสภาพของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ พ.ศ. 2550 คำถามข้อที่ 1-4 วัดด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ข้อที่ 5-7 วัดด้านการประชาสัมพันธ์ ข้อที่ 8-10 วัดด้านมาตรการควบคุม

เกณฑ์การให้คะแนน จะให้คะแนนจาก 5, 4, 3, 2 และ 1 จาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังนี้

1. ด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

(0) วัตถุประสงค์ของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ นี้มีความ

ชัดเจน

2. ด้านการประชาสัมพันธ์

(00) กระทรวง ICT มีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้

เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ให้แก่สมาชิกหน่วยงานต่าง ๆ

3. ด้านมาตรการควบคุม

(000) บทลงโทษในหมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับ

คอมพิวเตอร์มีความเหมาะสมกับการกระทำความผิด

2.1.1.2 แบบวัดเกี่ยวกับสมรรถนะองค์การประกอบด้วย โครงสร้างขององค์การ ความพร้อมของทรัพยากร โดยผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ สุมิตรา

เจิมพันธ์ (2552 : 251-254) มีจำนวน 5 ข้อ โดยมีคำชี้แจง ให้แสดงความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานในองค์การของท่านสอดคล้องกับข้อความมากน้อยเพียงใด

เกณฑ์การให้คะแนน จะให้คะแนนจาก 5, 4, 3, 2 และ 1 จาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังนี้

1. ด้านโครงสร้างองค์การ

(0) การติดต่อสื่อสารกับผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ในหน่วยงานของท่านเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

2. ด้านความพร้อมของทรัพยากร

(00) งบประมาณที่กำหนดให้ใช้เพื่อการปฏิบัติงานรองรับต่อพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ เพียงพอกับปริมาณงานที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ

2.1.1.3 แบบวัดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ การสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ การวัดและประเมินผล และประเด็นทางสังคม กฎหมาย และจริยธรรม ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของนิคม นาคอ้าย (2549 : 139-140) มีจำนวน 21 ข้อ โดยมีคำชี้แจงให้แสดงความคิดเห็นว่าผู้นำของท่านมีลักษณะการทำงานเป็นไปตามข้อความมากน้อยเพียงใด

เกณฑ์การให้คะแนน จะให้คะแนนจาก 5, 4, 3, 2 และ 1 จาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังนี้

1. ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์

(0) หัวหน้าฝ่ายงานกระตุ้นให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมพัฒนาวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

2. ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญใน

วิชาชีพ

(00) หัวหน้าฝ่ายงานกระตุ้นให้บุคลากรศึกษา

เทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นใหม่เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

3. ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ

(000) หัวหน้าฝ่ายงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้สำหรับการดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง

4. ด้านการวัดและประเมินผล

(0000) หัวหน้าฝ่ายงานใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้าน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

5. ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรม

(00000) ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีตามที่กำหนดใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

2.1.1.4 แบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จ ในระดับองค์การด้านความต่อเนื่อง และความมีอิสระในการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยคัดแปลงมาจากแบบสอบถามของสุมิตรา เจิมพันธ์ (2552 : 259-261) มีจำนวน 10 ข้อ โดยมีคำชี้แจงให้แสดงระดับความสำเร็จในการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ในหน่วยงานของท่าน

เกณฑ์การให้คะแนน จะให้คะแนนจาก 5, 4, 3, 2 และ 1 จาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังนี้

1. ด้านความต่อเนื่อง

(0) หน่วยงานของท่าน มีการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ตลอดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึงปัจจุบัน

2. ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน

(00) หัวหน้าฝ่ายงานสามารถกำหนดวิธีการประเมินผลการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

2.1.1.5 แบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จระดับบุคคล ผู้วิจัยได้คัดแปลงมาจากแบบสอบถามของสุมิตรา เจิมพันธ์ (2552 : 257-259) มีจำนวน 6 ข้อ โดยมีคำชี้แจงให้แสดงระดับการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ในหน่วยงานของท่าน

เกณฑ์การให้คะแนน จะให้คะแนนจาก 5, 4, 3, 2 และ 1 จาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังนี้

1. ด้านความตระหนัก

(0) เมื่อมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ท่านเข้าร่วมการอบรมทุกครั้ง

2. ด้านความร่วมมือ

(00) ท่านได้ลงมือปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ในส่วนที่ผู้ให้บริการต้องปฏิบัติ อย่างเต็มที่

2.1.2 เครื่องมือที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากกลุ่มผู้ดูแลระบบแห่งประเทศไทย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ สำหรับผู้ให้บริการ ได้แก่

2.1.2.1 แบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จ ในระดับองค์การ ผู้วิจัย ได้ทำการวัดความสำเร็จ ในระดับองค์การโดยพิจารณาจากการดำเนินการด้านการบริหาร จำนวน 5 ข้อ และการดำเนินการด้านเทคนิค จำนวน 9 ข้อ โดยมีค่าชี้แจงให้แสดงระดับความสำเร็จในการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ในหน่วยงานของท่าน

เกณฑ์การให้คะแนนด้านการบริหาร จะให้คะแนนจาก 5, 4, 3, 2 และ 1 จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ ส่วนด้านเทคนิค จะให้คะแนนจาก 2, 1 และ 0 จาก ปฏิบัติสม่ำเสมอ ปฏิบัติไม่สม่ำเสมอ ไม่ปฏิบัติเลย ตามลำดับ โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังนี้

1. ด้านการบริหาร

(0) หน่วยงานของท่านจัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงานตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างเพียงพอ

2. ด้านเทคนิค

(00) หน่วยงานของท่านตรวจประเมินบริการทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ให้บริการในสถาบันอุดมศึกษา

2.1.3 เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่

2.1.3.1 แบบวัดเกี่ยวกับนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) ด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และมาตรการควบคุม

เกณฑ์การให้คะแนน จะให้คะแนนจาก 5, 4, 3, 2 และ 1 จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังนี้

1. ด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

(0) พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มีวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

2. ด้านมาตรการควบคุม

(00) มาตรการควบคุมตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ สามารถบังคับใช้ได้จริง

2.1.3.2 แบบวัดเกี่ยวกับแบบวัดเกี่ยวกับสมรรถนะองค์การ ด้าน
โครงสร้างองค์การ และความพร้อมของทรัพยากร

เกณฑ์การให้คะแนน จะให้คะแนนจาก 5, 4, 3, 2 และ 1
จาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังนี้

1. ด้านความโครงสร้างองค์การ

(0) หน่วยงานของท่านมีการกำหนดกระบวนการ
ทำงานในองค์การไว้อย่างชัดเจน

2. ด้านความพร้อมของทรัพยากร

(00) บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีความสามารถเป็นอย่างดี
สำหรับใช้ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ

2.1.3.3 แบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จ ในระดับบุคคล ได้แก่ ด้าน
ความตระหนัก และการให้ความร่วมมือ

เกณฑ์การให้คะแนน จะให้คะแนนจาก 5, 4, 3, 2 และ 1
จาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังนี้

1. ด้านความตระหนักในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.

คอมพิวเตอร์ฯ

(0) ท่านทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่
หน่วยงานต้องปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

2. ด้านการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.

คอมพิวเตอร์ฯ

(00) ท่านได้ลงมือปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ใน
ส่วนที่ผู้ให้บริการต้องปฏิบัติอย่างเต็มที่

สำหรับการสร้างแบบวัดด้านนโยบาย ด้านสมรรถนะองค์การ ด้านภาวะ
ผู้นำ ด้านความสำเร็จในระดับบุคคล และความสำเร็จในระดับองค์การ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางสำหรับการสร้างแบบวัด

2. จากนั้น นำแบบวัดที่สร้างเรียบร้อยแล้ว โดยผู้วิจัย เสนอต่อ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจพิจารณา แล้วนำกลับมาแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ได้ให้คำแนะนำ

3. นำแบบวัดที่ปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อความในแต่ละข้อของแบบวัดว่าข้อความในแต่ละข้อมีความสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดตามนิยามของตัวแปรต่าง ๆ โดยการพิจารณาข้อความในแต่ละข้อ ได้กำหนดเกณฑ์คะแนนสำหรับการพิจารณาคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

ให้ +1 คะแนน ถ้าแน่ใจว่าคำถามนี้สอดคล้องตรงกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

ให้ 0 คะแนน ถ้าไม่แน่ใจว่าคำถามนี้สอดคล้องตรงกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

ให้ -1 คะแนน ถ้าคำถามนี้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

จากนั้นตรวจให้คะแนนรายข้อของแบบวัด ทั้งหมด แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ Index of Consistency : IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC ตามสูตรในการคำนวณ (อาคม ใจแก้ว, 2551 : 243) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

IOC = ธรรมชาติความสอดคล้องระหว่างคำถามรายข้อกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n = จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การคัดเลือกคำถามรายข้อคือ ถ้า IOC มีค่ามากกว่า 0.50 แล้ว คำถามข้อนั้นสามารถวัดจุดประสงค์ที่ต้องการวัดและสามารถนำไปใช้ได้ แต่ถ้า IOC ค่าน้อยกว่า 0.50 คำถามข้อนั้นไม่วัดจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ผลจากการหาค่า IOC พบว่าข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่า IOC อยู่ในช่วง 0.66 - 1 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี (รายละเอียดแสดงดัง ภาคผนวก 2)

2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 เครื่องมือที่ดัดแปลงมาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากกลุ่มผู้ดูแลระบบแห่งประเทศไทย และเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ แบบวัด

เกี่ยวกับนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์) แบบวัดเกี่ยวกับสมรรถนะองค์การ แบบวัดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ แบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จ ในระดับบุคคล และแบบวัดเกี่ยวกับความสำเร็จ ในระดับองค์การ ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบวัดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำการตรวจสอบว่านิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถามมีความสอดคล้องกันหรือไม่ หลังจากนั้นได้นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-Total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) จากนั้นนำแบบวัดมาปรับปรุงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลจริง ก่อนทำการวิเคราะห์หาค่าคุณลักษณะเครื่องมือด้วยการ หาค่าความ เชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธี สัมประสิทธิ์ แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) และหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

หลังจากที่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านเครือข่ายในศูนย์คอมพิวเตอร์ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคเหนือ 5 สถาบัน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 41 คน จากนั้นนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-Total Correlation) โดยหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามรายข้อกับคะแนนรวมของแบบวัดแต่ละด้าน ด้วยการ ใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และหาค่าความเชื่อมั่นความสอดคล้องภายในของแบบวัด โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการหาคุณภาพของเครื่องมือแสดงได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 41 คน

แบบวัด	จำนวน	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
	ข้อ		
นโยบาย			
ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	4	.611 - .763	.832
ด้านประชาสัมพันธ์	3	.771 - .791	.885
ด้านมาตรการควบคุม	3	.692 - .828	.880
สมรรถนะองค์การ			
ด้านโครงสร้างองค์การ	4	.638 - .683	.829
ด้านทรัพยากร	4	.506 - .763	.832

แบบวัด	จำนวน ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ภาวะผู้นำ			
ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์	5	.579 - .835	.903
ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความ ชำนาญในวิชาชีพ	5	.699 - .837	.908
ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและ การปฏิบัติ	4	.697 - .850	.880
ด้านการวัดและประเมินผล	3	.672 - .834	.885
ด้านทางสังคม กฎหมายและจริยธรรม	4	.761 - .816	.886
ความสำเร็จในระดับบุคคล			
ด้านความตระหนัก	3	.528 - .762	.845
ด้านความร่วมมือ	3	.681 - .741	.803
ความสำเร็จในระดับองค์กร			
ด้านความมีอิสระ	6	.587 - .820	.909
ด้านความต่อเนื่อง	4	.526 - .645	.779
ด้านการบริหาร	5	.522 - .777	.848
ด้านเทคนิค	9	.324 - .549	.769

จากตาราง อธิบายได้ว่า ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ พบว่า แบบวัดทุก
ด้านมีค่าอำนาจจำแนกเป็นบวก โดยแบบวัดด้านนโยบายมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .832 - .885
แบบวัดด้านสมรรถนะองค์กรมีค่าความเชื่อมั่น .829 และ .832 แบบวัดด้านภาวะผู้นำมีค่าความ
เชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .880 - .908 แบบวัดด้านความสำเร็จ ในระดับบุคคลมีค่าความเชื่อมั่น .845 และ
.803 แบบวัดด้านความสำเร็จระดับในองค์กรมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .769 - .909

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก เพื่อทำการปรับปรุง แบบวัด ให้มีความเหมาะสมกับการนำไปเก็บข้อมูลจริง โดยอาจารย์ที่ปรึกษาได้แนะนำให้ปรับปรุงข้อคำถามบางข้อ

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบวัดที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง และก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้หาคุณภาพของเครื่องมืออีกครั้ง โดยหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และหาค่าความเที่ยง

(Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

เกณฑ์การพิจารณาข้อความที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบคะแนนมาตรฐานสูงกว่า 0.30 (Tabachnick and Fidell, 2007 : 115)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบวัด แสดงได้ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง 100 แห่ง จำนวน 514 คน

แบบวัด	จำนวน ข้อ	สัมประสิทธิ์ องค์ประกอบ คะแนนมาตรฐาน	สัมประสิทธิ์ แอลฟา
นโยบาย			
ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	4	.57 - .75	.769
ด้านประชาสัมพันธ์	3	.78 - .87	.877
ด้านมาตรการควบคุม	3	.82 - .86	.879
สมรรถนะองค์การ			
ด้านโครงสร้างองค์การ	4	.65 - .84	.851
ด้านทรัพยากร	4	.74 - .85	.873
ภาวะผู้นำ			
ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์	5	.81 - .89	.933
ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพ และความชำนาญในวิชาชีพ	5	.79 - .86	.918
ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการ และการปฏิบัติ	4	.88 - .80	.915
ด้านการวัดและประเมินผล	3	.81 - .83	.869
ด้านทางสังคม กฎหมายและจริยธรรม	4	.84 - .89	.924
ความสำเร็จในระดับบุคคล			
ด้านความตระหนัก	3	.67 - .84	.794
ด้านความร่วมมือ	3	.74 - .80	.817

แบบวัด	จำนวน ข้อ	สัมประสิทธิ์ องค์ประกอบ คะแนนมาตรฐาน	สัมประสิทธิ์ แอลฟา
ความสำเร็จในระดับองค์การ			
ด้านความมีอิสระ	6	.68 - .86	.908
ด้านความต่อเนื่อง	4	.59 - .82	.839
ด้านการบริหาร	5	.75 - .89	.916
ด้านเทคนิค	9	.35 - .57	.769

จากตารางอธิบายได้ว่า ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ พบว่า แบบวัดทุกด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบคะแนนมาตรฐานทุกองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติและมีค่าสัมประสิทธิ์สูงกว่า 0.30 แสดงว่าตัวบ่งชี้แต่ละตัวในแต่ละองค์ประกอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยแบบวัดด้านนโยบายมีค่าความเชื่อมั่นของอยู่ระหว่าง .769 ถึง .879 แบบวัดด้านสมรรถนะองค์การมี ค่าความเชื่อมั่น .851 และ .87 แบบวัดด้าน ภาวะผู้นำมี ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .869 ถึง .933 แบบวัดด้าน ความสำเร็จในระดับบุคคลมี ค่าความเชื่อมั่น .794 และ .817 และแบบวัดด้านความสำเร็จระดับในองค์การมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .769 ถึง .916

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล จากสำนักงานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคปกติ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อติดต่อและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. จัดเตรียมเครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามให้ครบถ้วน และ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมืออีกครั้ง
3. นำเครื่องมือที่พัฒนาอย่างสมบูรณ์แล้วทำการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งทางไปรษณีย์ และเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ทำการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบถึงลักษณะกลุ่มตัวอย่างด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 16 for Windows

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ ไปปฏิบัติ ใช้วิธีการดังนี้

2.1 วิเคราะห์สมการโครงสร้าง และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) ทำการประมาณค่าพารามิเตอร์ ด้วยวิธีความควรจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate) โดยจะทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าอิทธิพลทางตรง ค่าอิทธิพลทางอ้อม และค่าอิทธิพลรวมของปัจจัยที่ส่ง ผลต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ ไปปฏิบัติในสถาบัน อุดมศึกษา ผู้วิจัยแบ่งการประเมินเป็น 2 ขั้นตอน คือ การประเมินความกลมกลืนของโมเดลกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ และการประมาณค่าพารามิเตอร์ใน โมเดลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ประกอบด้วย

2.1.1 การประเมินความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัย เลือกใช้สถิติและดัชนีบ่งชี้ความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในสองกลุ่ม คือ ดัชนี ความกลมกลืนสัมบูรณ์และดัชนีกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบ โดยดัชนีที่ใช้และเกณฑ์การตัดสิน มีดังนี้

1. ดัชนีความกลมกลืนสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) เป็นดัชนีที่ บ่งชี้ถึงขนาดความกลมกลืนระหว่างค่าสหสัมพันธ์หรือความแปรปรวนร่วมของโมเดลกับลักษณะ ข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่

1.1 ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Statistic) พิจารณาจากการ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (เช่น $p > .05$) อย่างไรก็ตาม สำหรับโมเดลที่มีความซับซ้อนสูง (มีตัวแปร สังกะและค่าองศาอิสระมาก) จะทำให้ค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญได้ง่ายถึงแม้โมเดลจะกลมกลืนกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ และหากกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ผลการทดสอบมักจะออกมามีนัยสำคัญ (Marsh, & Hocevar, 1984 อ้างถึงใน อนุ เจริญวงศ์ระยับ และคณะ, 2549 : 25)

1.2 ค่าอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไคสแควร์กับองศาอิสระ
เกณฑ์การ พิจารณาอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไคสแควร์กับองศาอิสระ ให้มีค่าอยู่ระหว่าง 2-5

(Bollen, 1989 อ้างถึงใน อนุ เจริญวงศ์ระยัย และคณะ, 2549 : 25) ในการศึกษาคั้งนี้จึงกำหนด ให้ อัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไคสแควร์กึ่งองศาอิสระมีค่าตั้งแต่ 3 ลงมา จึงจะถือว่าเป็น โมเดลที่มีความ กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี

1.3 ดัชนี Root Mean Square of Error Approximation (RMSEA) เป็นค่าเฉลี่ยของเศษที่เหลือจากการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนและความแปรปรวน ร่วมที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างกับค่าพารามิเตอร์ในโมเดล โดยเกณฑ์การพิจารณาความกลมกลืน โมเดล กับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับดี ควรมีค่าไม่สูงกว่า 0.06 (Hu and Bentler, 1999 อ้างถึงใน อนุ เจริญวงศ์ระยัย และคณะ , 2549 : 25) และเกณฑ์ขั้นต่ำไม่สูงกว่า 0.10 (Kelloway, 1998 อ้างถึงใน อนุ เจริญวงศ์ระยัย และคณะ, 2549 : 25)

1.4 ดัชนี Standardized Root Mean Square Residual (SRMR) เป็นดัชนีที่วัดค่าเฉลี่ยส่วนที่เหลือจากการเปรียบเทียบขนาดความแปรปรวนและความแปรปรวน ร่วมระหว่างตัวแปรของประชากรกับการประมาณค่า ซึ่งดัชนีจะใช้ได้ดีเมื่อมีตัวแปรสังเกตทั้งหมด เป็นตัวแปรมาตรฐาน ควรมีค่าไม่สูงกว่า 0.08 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในระดับดี (Hu and Bentler, 1999 อ้างถึงใน อนุ เจริญวงศ์ระยัย และคณะ , 2549 : 25) และเกณฑ์ ขั้นต่ำไม่สูงกว่า 0.10 (Kelloway, 1998 อ้างถึงใน อนุ เจริญวงศ์ระยัย และคณะ, 2549 : 25)

2. ดัชนีกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index) ดัชนีในกลุ่มนี้มีแนวคิดในการเปรียบเทียบระหว่างโมเดลอิสระ ซึ่งตั้งสมมติฐานเชิงเปรียบเทียบระหว่างไม่ มีความสัมพันธ์เกิดขึ้นในข้อมูลเชิงประจักษ์ (กลมกลืนน้อยที่สุด) ไปจนถึงโมเดลมีความสัมพันธ์ กันอย่างสมบูรณ์ (กลมกลืนดีที่สุด) ลักษณะการเปรียบเทียบเป็นข้อมูลต่อเนื่องจาก 0.0 คือ โมเดล อิสระไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างข้อมูล ไปจนถึง 1.0 คือ ลักษณะความสัมพันธ์ของข้อมูลมีความ สมบูรณ์ จุดตัดที่ใช้แยกระหว่างโมเดลกลมกลืนไม่ดีกับกลมกลืนดี คือ 0.90 ดัชนีในกลุ่มนี้ประกอบด้วยดัชนี Comparative Fit Index (CFI) ดัชนี NFI (Normal Fit Index) และดัชนี AGFI (Adjust Goodness of Fit Index) (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542 : 55-57)

2.2 การประมาณค่าพารามิเตอร์ในโมเดล พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ความมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านนโยบาย สมรรถนะองค์กร และภาวะผู้นำ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอไว้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย จำนวนและร้อยละของ ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ความโค้งและ และค่า สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา

ก่อนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยขออธิบาย ย ัญลักษณ์ บางตัวที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

χ^2	หมายถึง	ค่าไคสแควร์
df	หมายถึง	ค่าองศาอิสระ
R^2	หมายถึง	ความสามารถในการอธิบายตัวแปรแฝงโดยตัวแปรอิสระ
CFI	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องเปรียบเทียบ
NFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องของข้อมูลตามสมมติฐานกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์
RMSEA	หมายถึง	ดัชนีวัดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า
SRMR	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของเศษเหลือจากการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวน ร่วมที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างกับค่าประมาณจากค่าพารามิเตอร์
TE	หมายถึง	ค่าอิทธิพลรวมของตัวแปรที่ส่งถึงกัน
DE	หมายถึง	ค่าอิทธิพลทางตรงของตัวแปรที่ส่งถึงกัน
IE	หมายถึง	ค่าอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรที่ส่งถึงกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงาน แสดงรายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	397	77.2
หญิง	117	22.8
รวม	514	100.0
2. อายุ		
20 – 30 ปี	210	40.8
31 – 40 ปี	244	47.5
41 – 50 ปี	54	10.5
มากกว่า 50 ปี	6	1.2
รวม	514	100.0
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	14	2.7
ปริญญาตรี	355	69.1
ปริญญาโท	142	27.6
ปริญญาเอก	3	.6
รวม	514	100.0
4. ระยะเวลาในการทำงาน		
ต่ำกว่า 1 ปี	39	7.6
1 – 5 ปี	207	40.3
6 – 10 ปี	147	28.6
11-15 ปี	71	13.8

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16 – 20 ปี	36	7.0
มากกว่า 20 ปี	14	2.7
รวม	514	100.0

จากตาราง

4 พบว่า

1. เพศ จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 77.2 เป็นเพศหญิงร้อยละ 22.8

2. อายุ จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมามีอายุ 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.8 ส่วนอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.5 และอายุมากกว่า 50 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.2

3. ระดับการศึกษา จากข้อมูล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 27.6 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.7 และระดับปริญญาเอกมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ .6

4. ระยะเวลาในการทำงาน จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำงานมาเป็นระยะเวลา 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาระยะเวลา 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.6 ระยะเวลา 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.8 ระยะเวลาต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.6 ระยะเวลา 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.0 และระยะเวลามากกว่า 20 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.7

1.2 ผลการวิเคราะห์ความเบ้ (S) ความโค้ง (K) และค่าไคสแควร์ของตัวแปรที่ใช้ในโมเดล แสดงรายละเอียดดังตาราง 5

จากตาราง

5 ผลการวิเคราะห์การแจกแจงข้อมูลของตัวแปรทั้ง 16 ตัวแปร

พบว่า มีตัวแปรบางตัวมีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ ซึ่งอาจมีผลต่อการแปลความหมายที่ได้จากข้อมูลคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แปลงคะแนนของทุกตัวแปรให้อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน เพื่อให้ข้อมูลของทั้ง 16 ตัวแปรมีการแจกแจงที่เข้าใกล้โค้งปกติก่อนนำไปทดสอบความกลมกลืนของโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้วิธีความควรจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood : ML) มีข้อตกลงเบื้องต้นว่าข้อมูลที่นำมาทดสอบต้องมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ซึ่งผลจากการแปลงให้อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐานแล้ว ตรวจสอบการแจกแจงเป็นโค้งปกติรายตัวแปร พบว่า ค่าไคสแควร์ของตัวแปรสังเกตทั้งหมดไม่มีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 หมายถึงตัวแปรมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ส่วนค่าความเบ้ส่วนใหญ่เป็นลบ ดังนั้นข้อมูลทั้ง 16 ตัวแปร

หลังแปลงคะแนนแล้วสามารถนำไปใช้ในการประมาณค่าความน่าจะเป็นได้ตามข้อตกลงเบื้องต้น
ของวิธีความควรจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood : ML)

ตาราง 5 ความเบ้ ความโด่ง และค่าไคสแควร์ของตัวแปรที่ใช้ในโมเดล

ตัวแปร	บุคคลากร (n=514)		
	หลังแปลงคะแนน		
นโยบาย	S	K	p-value of χ^2
วัตถุประสงค์และเป้าหมาย	-0.013	0.085	0.996
ประชาสัมพันธ์	0.056	-0.006	0.998
มาตรการควบคุม	0.021	0.023	1.000
สมรรถนะองค์การ			
โครงสร้างองค์การ	-0.005	0.116	0.993
ทรัพยากร	-0.033	0.031	0.999
ภาวะผู้นำ			
ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์	-0.020	0.106	0.994
ความสามารถเชิงผลิตภาพ	0.002	0.109	0.994
การสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ	-0.002	0.116	0.993
การวัดและประเมินผล	-0.005	0.103	0.994
สังคม กฎหมายและจริยธรรม	-0.039	0.092	0.996
ความสำเร็จระดับบุคคล			
ความตระหนัก	-0.008	0.019	0.999
ความร่วมมือ	0.036	0.065	0.997
ความสำเร็จระดับองค์การ			
ความมีอิสระ	-0.032	0.117	0.993
ความต่อเนื่อง	0.001	0.113	0.994
การเตรียมการด้านบริหาร	-0.013	0.117	0.993
การเตรียมการด้านเทคนิค	0.045	0.041	0.998

1.3 ผลการวิเคราะห์ ค่าสหสัมพันธ์ (r) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ทั้ง 16 ตัวแปร พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 มีค่าอยู่ระหว่าง .100 ถึง .851 และมีสัมประสิทธิ์ที่ไม่มีนัยสำคัญจำนวน 1 คู่ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ที่อยู่ในกลุ่มตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรแฝงนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีค่าอยู่ระหว่าง .539 ถึง .656 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($.40 < r < .60$) ถึงระดับสูง ($.60 < r < .80$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรแฝงสมรรถนะองค์การ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่า .707 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับระดับสูง ($.60 < r < .80$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีค่าอยู่ระหว่าง .698 ถึง .851 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($.60 < r < .80$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรแฝงความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่า .720 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($.60 < r < .80$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรแฝงความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับองค์การ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีค่าอยู่ระหว่าง .435 ถึง .725 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($.40 < r < .60$) ถึงระดับสูง ($.60 < r < .80$) แสดงดังตาราง 6

ผลการวิเคราะห์การดำเนินการทางด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) สมรรถนะองค์การ ภาวะผู้นำ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคลและระดับองค์การ พิจารณาจาก ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยประเมินผลการดำเนินการด้านต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ กัลยา วาณิชย์บัญชา (2544) ซึ่งกำหนดระดับการประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 คือ ระดับการดำเนินการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 คือ ระดับการดำเนินการอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 คือ ระดับการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 คือ ระดับการดำเนินการอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 คือ ระดับการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการวัดด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) โดยรวมทั้งความชัดเจน วัตถุประสงค์ การประชาสัมพันธ์ และมาตรการควบคุม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาราย ด้าน การประชาสัมพันธ์มีค่าต่ำสุด ($M = 3.15$, $SD = 0.95$) แสดงให้เห็นว่า การประชาสัมพันธ์ด้าน นโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มากพอ ส่วนด้านมาตรการควบคุม ($M = 3.19$, $SD = 0.96$) อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ยังไม่มีการดำเนินการอย่างจริงจังมาก เท่าที่ควร

ผลการวัดสมรรถนะองค์การต่อการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

พบว่า โดยรวมทั้งด้านโครงสร้างองค์การและความพร้อมทรัพยากร อยู่ในระดับมาก

ผลการวัดด้านภาวะผู้นำ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า

ผู้นำให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้าน การวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่า ผู้นำให้ความสำคัญ กับด้านนี้น้อยกว่าด้านอื่น ๆ

ผลการวัดความสำเร็จของ

การนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับ

บุคคล พบว่า โดยรวมทั้งความตระหนักและความร่วมมืออยู่ในระดับมาก

ผลการวัดความสำเร็จของ

การนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับ

องค์การต่อการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านความมี อิศระ ด้านความต่อเนื่อง และด้านการบริหาร ส่วนด้านเทคนิคจะวัดการปฏิบัติ มีความสม่ำเสมอ มากน้อยเพียงใด ซึ่งใช้เกณฑ์การวัด แทนด้วย $0 =$ ไม่ปฏิบัติเลย $1 =$ ปฏิบัติไม่สม่ำเสมอ และ $2 =$ ปฏิบัติสม่ำเสมอ ผลการวัดที่ได้คือ $M = 1.66$, $SD = 0.48$ แสดงให้เห็นว่า มีการปฏิบัติที่ค่อนข้าง สม่ำเสมอ แสดงดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	1															
2	.572**	1														
3	.656**	.539**	1													
4	.486**	.433**	.544**	1												
5	.451**	.383**	.488**	.707**	1											
6	.428**	.343**	.462**	.714**	.612**	1										
7	.398**	.311**	.396**	.642**	.545**	.851**	1									
8	.420**	.302**	.416**	.613**	.557**	.803**	.832**	1								
9	.446**	.359**	.456**	.636**	.574**	.770**	.758**	.754**	1							
10	.399**	.321**	.412**	.585**	.537**	.705**	.751**	.722**	.698**	1						
11	.467**	.381**	.396**	.499**	.500**	.478**	.520**	.491**	.529**	.557**	1					
12	.448**	.254**	.343**	.435**	.426**	.449**	.483**	.466**	.437**	.553**	.720**	1				
13	.367**	.289**	.411**	.598**	.605**	.687**	.687**	.656**	.721**	.613**	.466**	.405**	1			
14	.371**	.312**	.403**	.585**	.522**	.669**	.648**	.691**	.681**	.573**	.498**	.451**	.692**	1		
15	.338**	.345**	.374**	.603**	.529**	.656**	.665**	.669**	.689**	.543**	.490**	.381**	.725**	.816**	1	
16	.124**	.086	.100*	.273**	.279**	.411**	.403**	.390**	.395**	.304**	.212**	.224**	.435**	.468**	.484**	1
M	3.520	3.150	3.190	3.525	3.497	3.610	3.692	3.680	3.600	3.862	3.653	3.956	3.670	3.697	3.546	1.667
SD	0.863	0.995	0.965	0.889	0.949	0.906	0.886	0.913	0.952	0.883	0.860	0.816	0.912	0.943	0.980	0.486

หมายเหตุ : 1. ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) ได้แก่ (1) วัตถุประสงค์ (2) การประชาสัมพันธ์ (3) มาตรการควบคุม

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร ได้แก่ (4) โครงสร้างองค์กร (5) ความพร้อมทรัพยากร

3. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงอเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ (6) ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ (7) ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ (8) การสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ (9) การวัดและประเมินผล

(10) สังคม ภูมิหมายและจริยธรรม

4. ความสำเร็จระดับบุคคล ได้แก่ (11) ความตระหนัก (12) การให้ความร่วมมือ

5. ความสำเร็จระดับองค์กร ได้แก่ (13) ความมีอิสระ (14) ความต่อเนื่อง (15) การบริหาร (16) ด้านเทคนิค 6. *p < .05, **p < .01

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์โมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ด้วยโปรแกรม LISREL 8.80 เพื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งผลการประเมินความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐานในการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า χ^2 (df=94) = 312 , p-value = 0.00, χ^2/df = 3.31, RMSEA = 0.15 , CFI = 0.95 , NFI = 0.92, SRMR = 0.06 ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนบางตัว แสดงให้เห็นว่าโมเดลตามสมมติฐานยังไม่มี ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากสัดส่วนไคสแควร์ต่อค่าองศาอิสระสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 3 นอกจากนี้ค่า p-value ควรสูงกว่า 0.05 RMSEA ควรอยู่ระหว่าง 0.06 ถึง 0.10 CFI และ NFI ควรสูงกว่า 0.95 ขึ้นไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการปรับโมเดล โดยการเลือกค่าพารามิเตอร์ที่สมควรตัดออกจากโมเดล ซึ่งการตัดพารามิเตอร์ใด ๆ ที่มีหลักฐานตามทฤษฎีอยู่จะต้องพิจารณาความเป็นไปได้ในการตัดว่าไม่กระทบต่อความน่าเชื่อถือของผลการศึกษาด้วย โดยพารามิเตอร์ที่ผู้วิจัยตัดออกจากโมเดล เป็นเส้นอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญ คือ เส้นอิทธิพลจากนโยบายไปยังความสำเร็จระดับองค์กร ดังนั้นผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องตัดเส้นอิทธิพลนี้ออก และ ทำการประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างเศษเหลือของตัวแปรสังเกตเพิ่มเติมเพื่อให้โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

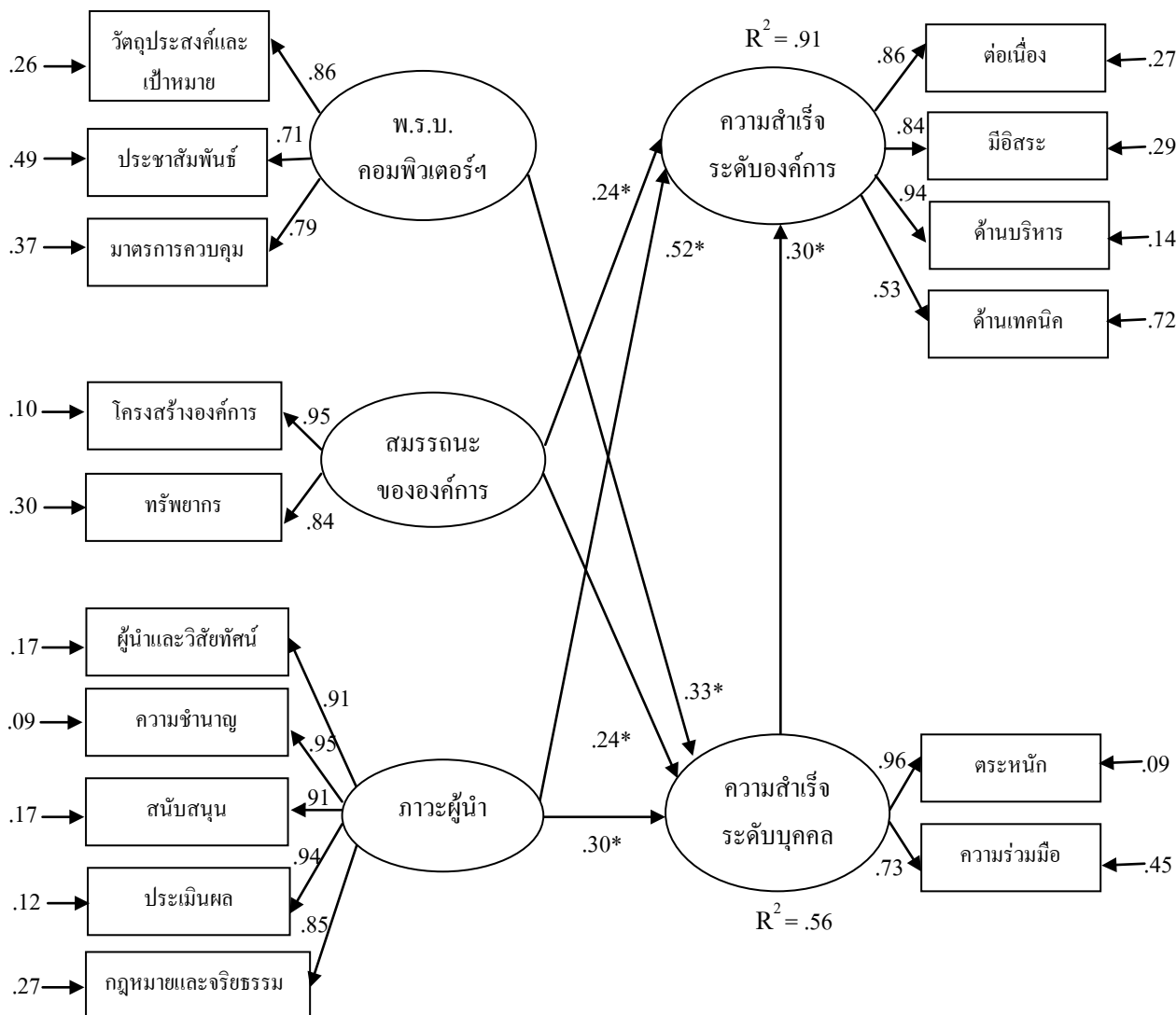
หลังการปรับโมเดล พบว่า χ^2 (df=70) = 128 , p-value = 0.00, χ^2/df = 1.82, RMSEA = 0.09, CFI = 0.98, NFI = 0.96, SRMR = 0.05 แสดงให้เห็นว่าหลังการปรับโมเดล ทำให้โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับรับได้ เนื่องจากดัชนี SRMR มีค่าเท่ากับ 0.05 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับดี คือต่ำกว่า 0.08 ดัชนี CFI มีค่าเท่ากับ 0.98 อยู่ในเกณฑ์ระดับดี คือสูงกว่า 0.95 ดัชนี RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.09 อยู่ในเกณฑ์ระดับรับได้ คือต่ำกว่า 0.10 อัตราส่วนไคสแควร์ต่อค่าองศาอิสระมีค่าไม่เกิน 3

ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลก่อนปรับและโมเดลหลังปรับ แสดงดังตาราง 5

ตาราง 7 คำนวณวัดความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลก่อนปรับและโมเดลหลังปรับ

ดัชนี	เกณฑ์		โมเดลก่อนปรับ		โมเดลหลังปรับ	
	ดี	รับได้	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2	>0.05	-	.00	ไม่ผ่าน	.00	ไม่ผ่าน
χ^2/df	<3	<5	3.31	ผ่าน (รับได้)	1.82	ผ่าน (ดี)
RMSEA	<0.06	<0.10	0.15	ไม่ผ่าน	0.09	ผ่าน (รับได้)
SRMR	<0.08	<0.10	0.06	ผ่าน (ดี)	0.05	ผ่าน (ดี)
CFI	>0.95	>0.90	0.95	ผ่าน (รับได้)	0.98	ผ่าน (ดี)
NFI	>0.95	>0.90	0.92	ผ่าน (รับได้)	0.96	ผ่าน (ดี)

หลังจากที่โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้ว ผู้วิจัย จึงทำการประมาณค่าพารามิเตอร์เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าอิทธิพลทางตรง ค่าอิทธิพลทางอ้อม และค่าอิทธิพลรวมจากตัวแปรเชิงสาเหตุต่อตัวแปรผลของ โมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ รายละเอียดแสดงดังภาพประกอบ 8 และ ตาราง 8

หมายเหตุ : χ^2 (df=70) = 128 , p-value = 0.00, $\chi^2/df = 1.82$, RMSEA = 0.09, CFI = 0.98,

NFI = 0.96, SRMR = 0.05,

ภาพประกอบ 8 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานของโมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ หลังการปรับโมเดล

ตาราง 8 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานของโมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ หลังการปรับโมเดล

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล					
	ความสำเร็จระดับบุคคล			ความสำเร็จระดับองค์กร		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
นโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ)	0.33*	-	0.33*	-	0.10*	0.10*
สมรรถนะองค์กร	0.24*	-	0.24*	0.24*	0.07	0.31*
ภาวะผู้นำ	0.30*	-	0.30*	0.52*	0.09	0.61*
ความสำเร็จระดับบุคคล	-	-	-	0.30*	-	0.30*
R ²	0.56			0.91		

จากภาพประกอบ 8 และตาราง 8 อธิบายได้ว่า

1. ความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับองค์กร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 เป็นไปตามสมมติฐาน การวิจัยข้อที่ 4

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กรอีก 2 ตัวแปร ได้แก่ สมรรถนะองค์กรมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับองค์กร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และภาวะผู้นำ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับองค์กร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ทั้งสามปัจจัยคือ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล ภาวะผู้นำ และสมรรถนะองค์กร สามารถอธิบายความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กรได้ร้อยละ 91

จากผลการวิจัยหมายความว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับองค์กร ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือภาวะผู้นำ อธิบายได้ว่า หากผู้นำในองค์กรให้ความสำคัญกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ โดยการกระตุ้นให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องศึกษา

รายละเอียดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอม พิวเตอร์ ฯ และสิ่งที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ พร้อมทั้งชักนำและส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ให้มีความทันสมัย สร้างให้เกิดกลุ่มการเรียนรู้ในฝ่ายงาน ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ก็ยิ่งส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับองค์การ คือส่งผลให้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง มีอิสระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ การตัดสินใจปัญหา และมีการดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึงมีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง

ปัจจัยที่สำคัญรองมาคือ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล อธิบายได้ว่า เมื่อบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ของสถาบันอุดมศึกษามีความตระหนักถึงความสำคัญของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาใช้ในสถาบัน และให้ความร่วมมือในการนำมาตรการต่างๆ ของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาใช้อย่างจริงจัง จะส่งเสริมให้การนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์การสูงขึ้นไปด้วย คือส่งผลให้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง มีอิสระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ การตัดสินใจปัญหา และมีการดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึง มีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง

ปัจจัยสุดท้ายคือ สมรรถนะองค์การ อธิบายได้ว่า หากองค์การ มีการจัดโครงสร้างองค์การให้มีความสอดคล้องกับแผนงาน โดย มีการกำหนดกระบวนการทำงานเกี่ยวกับการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไว้อย่างชัดเจน การสั่งการในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว รวมไปถึงมีความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณที่กำหนดเพียงพอกับปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ พร้อมทั้งมีบุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติงาน ก็ยิ่งส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับองค์การ คือส่งผลให้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง มีอิสระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

การตัดสินใจปัญหา และมีการดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึง มีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการ ภายในสถานอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ

ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล ได้แก่ นโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 สมรรถนะองค์การที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และภาวะผู้นำ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

จากผลการวิจัยหมายความว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) อธิบายได้ว่า หาก พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มีความชัดเจน สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย มีการเผยแพร่ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ มีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ รวมไปถึงมีการดำเนินคดีตามกฎหมายอย่างจริงจังเมื่อมีการกระทำผิด ก็ยิ่งส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล คือ บุคลากรให้ความตระหนักถึงความสำคัญของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาใช้ในสถาบัน และให้ความร่วมมือในการนำมาตรการต่าง ๆ ของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาใช้อย่างจริงจัง

ปัจจัยที่สำคัญรองมาคือ ภาวะผู้นำ อธิบายได้ว่า หากผู้นำในองค์การให้ความสำคัญกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ โดยการกระตุ้นให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอม พิวเตอร์ ฯ และสิ่งที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ พร้อมทั้งชักนำและส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับดำเนินการรองรับตามพ .ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ให้มีความทันสมัย สร้างให้เกิดกลุ่มการเรียนรู้ในฝ่ายงาน ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ก็ยิ่งส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล คือ บุคลากรให้ความตระหนักถึงความสำคัญของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาใช้ในสถาบัน และให้ความร่วมมือในการนำมาตรการต่าง ๆ ของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาใช้อย่างจริงจัง

ปัจจัยสุดท้ายคือ สมรรถนะองค์กร อธิบายได้ว่า หากองค์กร มีการจัดโครงสร้างองค์กรให้มีความสอดคล้องกับแผนงาน โดย มีการกำหนดกระบวนการทำงานเกี่ยวกับการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไว้อย่างชัดเจน การสั่งการในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว รวมไปถึงมีความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณที่กำหนดเพียงพอกับปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ ก็ยิ่งส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล คือ บุคลากรให้ความตระหนักถึงความสำคัญของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาใช้ในสถาบัน และให้ความร่วมมือในการนำมาตรการต่าง ๆ ของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาใช้อย่างจริงจัง

4. จะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านนโยบายไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับองค์กร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 อย่างไรก็ตามพบว่า ลักษณะความสัมพันธ์ที่พบถึงแม้ไม่เป็นความสัมพันธ์ทางตรง แต่พบว่าปัจจัยด้านนโยบายมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร ผ่านความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ปฏิบัติในระดับบุคคล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 อธิบายได้ว่า หากนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) มีความชัดเจน สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย มีการเผยแพร่ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ และมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ก็ยังทำให้บุคลากรมีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญในการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ นี้มาปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งความเข้าใจและความตระหนักดังกล่าวจะเป็นตัวช่วยทำให้เกิดความความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับองค์กรสูงมากขึ้น คือ ส่งผลให้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง มีอิสระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ การตัดสินใจ และมีการดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึง มีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการ ภายในสถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) ไปปฏิบัติ ในสถาบันอุดมศึกษา มีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) ที่ประกอบด้วย ความชัดเจน ของ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ และมาตรการควบคุม มีอิทธิพลทางตรงต่อ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล และระดับองค์กร
2. ปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์กร ที่ประกอบด้วย โครงสร้างขององค์กร ความ พร้อมของทรัพยากร มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติใน ระดับบุคคล และระดับองค์กร
3. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ที่ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ ความสามารถ เชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ การสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ การวัด และประเมินผล ประเด็นทางสังคม กฎหมาย และจริยธรรม มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของ การนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล และระดับองค์กร
4. ปัจจัยด้านความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับ บุคคล ที่ประกอบด้วย บุคลากรมีความ ตระหนัก และการให้ความร่วมมือ มีอิทธิพลทางตรงต่อ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร

สรุปผลการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) ที่ประกอบด้วย ความชัดเจน ของ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ และมาตรการควบคุม มีอิทธิพลทางตรงต่อ ความสำเร็จของการ นำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เพียง

บางส่วน เนื่องจาก ปัจจัยด้านนโยบายไม่มีอิทธิพลทางตรงแต่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์กร ที่ประกอบด้วย โครงสร้างขององค์กร ความพร้อมของทรัพยากร มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคลและระดับองค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 และ 0.24 ตามลำดับ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ที่ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ การสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ การวัดและประเมินผล ประเด็นทางสังคม กฎหมาย และจริยธรรม มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคลและระดับองค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 และ 0.52 ตามลำดับ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

4. ปัจจัยด้านความสำเร็จของการ นำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล ที่ประกอบด้วย บุคลากรมีความตระหนักและการให้ความร่วมมือ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยข้างต้น สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ของความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคลและองค์กร

ผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคลมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร แสดงให้เห็นว่า เมื่อบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ให้ความตระหนักถึงความสำคัญของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาใช้ในสถาบันและให้ความร่วมมือ ซึ่งได้แก่ ทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ เข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ เมื่อมีการจัดอบรม สนใจข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงานตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ รวมไปถึงให้ความร่วมมือโดยลงมือปฏิบัติในส่วนที่ผู้ให้บริการต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง ก็ยิ่งส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไป

ปฏิบัติในระดับองค์การขึ้น คือส่งผลให้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง มีอิสระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ การตัดสินใจปัญหา และมีการดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึง มีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง ซึ่งสอดคล้องกับ เจมส์ ซอล์ก (1983 อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร, 2551 : 185-192) เป็นนักวิชาการ ท่านหนึ่ง ที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านตัวผู้ปฏิบัติงานระดับล่าง ซึ่งทำการศึกษาด้านพฤติกรรมความร่วมมือของข้าราชการระดับล่างซึ่งเป็นผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หรือเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยค้นพบว่าพฤติกรรมความร่วมมือของผู้ปฏิบัติระดับล่างสามารถใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาความสำเร็จและความล้มเหลวของการปฏิบัติได้และสอดคล้องกับ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น (1961 : 5-8 อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร, 2550 : 122-125) ที่กล่าวไว้ว่า ความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีส่วนสำคัญและถือว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ของนโยบายมากที่สุดปัจจัยหนึ่ง ซึ่งองค์ประกอบของปัจจัยนี้เน้นไปที่ตัวผู้ปฏิบัติ มี 3 ประการคือ 1) การรับรู้และความเข้าใจของผู้ปฏิบัติที่มีต่อนโยบาย 2) ทิศทางในการตอบสนองต่อนโยบายของผู้ปฏิบัติ 3) ระดับการยอมรับในตัวนโยบายของผู้ปฏิบัติ

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไป

ปฏิบัติในระดับองค์การ ได้แก่ ภาวะผู้นำ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล และสมรรถนะองค์การ ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา

จะเกิดขึ้นได้นั้นปัจจัยแรกที่สำคัญคือ ภาวะผู้นำ เนื่องจากหากผู้นำให้ความสำคัญกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ โดยการกระตุ้นให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และสิ่งที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ พร้อมทั้งชักนำและส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ให้มีความทันสมัย สร้างให้เกิดกลุ่มการเรียนรู้ในฝ่ายงาน ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ก็ยิ่งส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์การ นั่นคือส่งผลให้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง มีอิสระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ การตัดสินใจปัญหา และมีการดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการ

จัดอบรมความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และ นักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึง มีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูล จราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง ซึ่งสอดคล้องกับ วิเชียร วิทยอุดม (2551 : 163) ที่กล่าวไว้ว่าผู้นำ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารงานในองค์กร องค์กรจะประสบความสำเร็จหรือ ล้มเหลวในการดำเนินงานนั้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือผู้นำ ถ้าองค์กรใดได้ผู้นำที่มีประสิทธิภาพก็ จะสามารถสั่งการและใช้อิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงาน ตลอดจนทำกิจกรรมต่าง ๆ ใน องค์กรให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี แต่ทางตรงกันข้ามถ้าองค์กรใดได้ผู้นำที่ไม่มีประสิทธิภาพ ก็จะไม่ สามารถสั่งการและใช้อิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชาให้เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งได้ ซึ่งจะเป็น ผลทำให้การปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ในองค์กรประสบความสำเร็จล้มเหลว

ปัจจัยที่สำคัญรองลงมา คือ ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไป ปฏิบัติในระดับบุคคล ซึ่งอธิบายไปแล้วข้อที่ 1

ปัจจัยสุดท้าย คือ สมรรถนะองค์กร กล่าวได้ว่า หากองค์กรมีการจัด โครงสร้างองค์กรให้มีความสอดคล้องกับแผนงาน โดยมีการกำหนดกระบวนการทำงานเกี่ยวกับการ ดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไว้อย่างชัดเจน การสั่งการในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปด้วยความ รวดเร็ว รวมไปถึงมีความพร้อมของทรัพยากร ได้แก่งบประมาณที่กำหนดเพียงพอกับปริมาณงาน ที่ต้องปฏิบัติ บุคลากรที่ปฏิบัติงานต้องมีความสามารถเหมาะสมกับงาน และมีการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ก็ยังส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร คือส่งผลให้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง มี อิศระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ การตัดสินใจปัญหา และมีการ ดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้ สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบาย ให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึง มีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่าง สม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง สอดคล้องกับ เฮดเวอร์ส (1980 อ้างถึงใน ศุภชัย ยาวะประภาส , 2548 : 111) ที่กล่าวไว้ว่า นโยบายที่จะประสบความสำเร็จนั้นต้องได้รับการ สนับสนุนทางทรัพยากรด้านการเงินและคนอย่างเต็มที่ มิฉะนั้นนโยบายนั้นจะปรากฏอยู่บน หน้ากระดาษเท่านั้น ปัจจัยทางด้านทรัพยากรที่ต้องคำนึงถึงอย่างมาก ได้แก่ ความสนับสนุน ทางด้านการเงิน กำลังและคุณภาพของบุคลากร และปัจจัยทางการบริการ และสอดคล้องกับ Hogwood and Gunn (1984 : 209) ที่กล่าวไว้ว่า โครงสร้างองค์กร เป็นส่วนที่สำคัญอย่างหนึ่งใน

การนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องมีการจัดโครงสร้างองค์การให้มีความสอดคล้องกับแผนงาน กิจกรรมและสภาพแวดล้อม และสอดคล้องกับ วรรณสาร (2551 : 134) ที่กล่าวไว้ว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับองค์การว่ามีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับที่คาดหวังไว้เพียงใด ดังนั้นนโยบายที่จะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีการจัดโครงสร้างองค์การที่เหมาะสม บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและด้านเทคนิค องค์การต้องมีการวางแผนเตรียมการ มีความพร้อมทั้งด้านอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ รวมถึงงบประมาณที่เพียงพอ

3. ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) พบว่า เป็นปัจจัยที่มีเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์การ ไม่พบว่ามีอิทธิพลทางตรง ทั้งนี้เมื่อดูจากผลการวัดการดำเนินการด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) พบว่า ในด้านการประชาสัมพันธ์และด้านมาตรการควบคุมมีค่าเฉลี่ยน้อย อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง แสดงให้เห็นได้ว่า การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ยังไม่มากเท่าที่ควร ส่วนในด้านมาตรการควบคุมก็ยังไม่สามารถบังคับใช้ได้มากนัก ซึ่งทำให้ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์การ แต่ปัจจัยด้านนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคลก่อนที่จะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์การ กล่าวได้ว่า หากนโยบาย (พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ) มีความชัดเจน สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย วัตถุประสงค์ของนโยบายมีความชัดเจน หน่วยงานที่รับผิดชอบมีการเผยแพร่ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์และมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ก็ยิ่งทำให้บุคลากรมีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญในการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ นี้มาปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งความเข้าใจและความตระหนักดังกล่าว จะเป็นตัวช่วยทำให้เกิดความความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์การสูงมากขึ้นคือส่งผลให้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง มีอิสระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ การตัดสินใจปัญหา และมีการดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึง มีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง สอดคล้องกับ O'Toole (1986 : 194) ที่กล่าวว่า นโยบายที่กำหนดออกมาต้องสามารถกำหนดโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติโดย

ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ วัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น ๆ จะต้องมีความชัดเจนและมีความสอดคล้องกัน ส่งผลให้การนำไปปฏิบัติกระทำได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ กล่าวได้ว่า หากนโยบายมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่มีความชัดเจน การนำนโยบายไปปฏิบัติก็สามารถกระทำได้อย่างถูกต้องและส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในองค์กร ตรงกันข้ามกับ สมรรถนะองค์กร และภาวะผู้นำซึ่งถึงแม้จะมีอิทธิพลทางตรง ทั้งความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคลและระดับองค์กร แต่ทั้งสองปัจจัยไม่ได้มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กรผ่านระดับบุคคล หมายความว่า แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับสมรรถนะองค์กร และภาวะผู้นำจะต้องมีการดำเนินการเพื่อกระตุ้นทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร เพื่อให้เกิดความสำเร็จไปทั้งสองระดับ จะกระทำเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ได้ เช่น การทุ่มเทพยายามขององค์กรต้องทำเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมจากบุคลากร และต้องจัดเตรียมทรัพยากรให้กับด้านเทคนิคเพื่อดำเนินการตาม โครงการให้มีประสิทธิภาพ หรือภาวะผู้นำ จะต้องกระตุ้นให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ และต้องคอยติดตามให้การนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารหรือหัวหน้าฝ่ายงาน

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ทั้งในระดับบุคคลและระดับ องค์กร แสดงให้เห็นว่า หากผู้นำให้ความสำคัญกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ก็จะช่วยส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับบุคคล และระดับ องค์กรขึ้น นั้นหมายความว่า ผู้บริหารหรือหัวหน้าฝ่ายงาน ควรมีการกระตุ้นให้บุคลากรที่รับผิดชอบมีส่วนร่วมพัฒนาวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ พร้อมทั้งศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และสิ่งที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างให้เกิดกลุ่มการเรียนรู้ในฝ่ายงาน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ สนับสนุนการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร เพื่อเพิ่มความสามารถ ในการปฏิบัติงานรองรับตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ สามารถจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ในการปฏิบัติตามแผนการดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไป

ยังฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างทั่วถึง และโดยเฉพาะด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารหรือหัวหน้าฝ่ายงานควรเพิ่มการดำเนินการด้านการวัดและประเมินผลให้มากขึ้น เนื่องจากการประเมินผลการดำเนินการด้านภาวะผู้นำ พบว่าภาวะผู้นำด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ การดำเนินการด้านการวัดและประเมินผล เช่น ทำการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล แปลผลการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนา ระบบสำหรับการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และทำการประเมิน คุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (Log File) อย่างสม่ำเสมอด้วย ก็จะยิ่งส่งผลให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานเกิดความตื่นตัวและตระหนักในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ เพิ่มมากขึ้น และองค์การที่มีผู้นำที่ให้ความสำคัญกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ และลงมือควบคุมดูแลอย่างจริงจัง ก็ยิ่งส่งผลให้องค์การเกิดความสำเร็จเพิ่มมากขึ้นคือส่งผลให้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ อย่างต่อเนื่อง มีอิสระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ การตัดสินใจ ปัญหา และมีการดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึง มีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับองค์การ

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์การ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ ไปปฏิบัติทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์การ ดังนั้น หากองค์การมีการจัดโครงสร้างองค์การให้มีความสอดคล้องกับแผนงาน โดยมี การกำหนดกระบวนการทำงานเกี่ยวกับการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้บุคลากรที่รับผิดชอบสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน ส่วนการ สั่งการในเรื่องการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ ควรเป็นไปด้วยความรวดเร็ว เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้ทันเวลาที่ รวมไปถึง องค์การควรจัดให้ มีความพร้อมของทรัพยากร เช่น บุคลากรที่ต้องมา ปฏิบัติงาน ด้านนี้ ต้องมีความสามารถเหมาะสมกับงาน และ ในเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งซอฟต์แวร์ ที่ใช้ปฏิบัติงาน ควรมีจัดซื้อไว้ อย่างเพียงพอ ก็จะยิ่งส่งผลให้ บุคลากรที่ปฏิบัติงานสามารถดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ ได้ตามขั้นตอนเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และองค์การที่มีการกำหนดโครงสร้างองค์การที่ดีและมีความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ก็ยิ่งส่งผลให้องค์การเกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ฯ ไปปฏิบัติสูงขึ้น คือส่งผลให้มี

การดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง มีอิสระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ การตัดสินใจปัญหา และมีการดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึงมีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ให้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง

1.3 ข้อเสนอแนะสำหรับเจ้าหน้าที่

ผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคลมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์กร แสดงให้เห็นว่า เมื่อ เจ้าหน้าที่ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ให้ความตระหนักและให้ความร่วมมือ จะส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ในระดับองค์กรขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาให้องค์กรเกิดความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ ควรเริ่มที่บุคคล นั่นคือเจ้าหน้าที่ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ควรทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และสิ่งที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ และเมื่อมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ก็ควรไปเข้าร่วมการอบรม เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และสิ่งที่หน่วยงานต้องปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น สนใจข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงานเพื่อหลีกเลี่ยงจากการกระทำความผิดตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ แล้วนำมาปฏิบัติในหน่วยงาน นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ ต้องให้ความร่วมมือ โดยลงมือปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างเต็มที่ รวมไปถึงบอกกล่าวบุคคลรอบข้างให้ช่วยกันปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ด้วยเสมอ หากเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบให้ความตระหนักและให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง ก็ยิ่งส่งผลให้องค์กรเกิดความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น คือส่งผลให้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ อย่างต่อเนื่อง มีอิสระในการปฏิบัติงานในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ การตัดสินใจปัญหา และมีการดำเนินการด้านบริหาร เช่น จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดูแลรับผิดชอบ กำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศอย่างชัดเจน มีการจัดอบรมความรู้ความเข้าใจในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ รวมไปถึงมีการดำเนินการด้านเทคนิคอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ให้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะในส่วนของผู้ให้บริการด้านเครือข่ายในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นผลการวิจัยจึงมีข้อจำกัดในการอ้างอิงผลการวิจัยไปใช้กับกลุ่มอื่น จึงน่าจะมีการศึกษากับผู้ให้บริการกลุ่มอื่น ๆ เช่น ผู้ให้บริการร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ (Internet Cafe) และร้านเกมออนไลน์ (Games Online) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติและตรวจสอบว่าเมื่อมีการประกาศใช้ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ แล้ว ส่งผลต่อการดำเนินการหรือไม่ หรือต้องมีการปรับตัวอย่างไรบ้าง

2.2 การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะเชิงปริมาณอย่างเดียว ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพร่วมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเพื่อค้นหาว่ามีตัวแปรสาเหตุใดอีกหรือไม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กุศล รักษา. 2539. “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีโครงการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กลุ่มผู้ดูแลระบบแห่งประเทศไทย. 2553. “ผลกระทบและการดำเนินการรองรับพ.ร.บ.ว่าด้วยการ กระทบความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550.” (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก <http://www.thaiadmin.org/board/index.php?topic=81896>. (16 มิถุนายน 2553).

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2553. “คำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยการ กระทบความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550.” (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก http://www.mict.go.th/download/law/38_.pdf. (15 มกราคม 2553).

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2553. “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทบความ ผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550.” (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก http://www.mict.go.th/download/law/20070618_CC_Final.pdf. (15 มกราคม 2553).

คมคาย กิตติสันต์. 2540. “นโยบายและการวางแผนประชาสัมพันธ์เพื่อการสร้างภาพพจน์ : ศึกษากรณี บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

จาริณี แสนยาพันธุ์. 2550. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการเสียภาษีผ่านระบบ อินเทอร์เน็ตไปปฏิบัติ”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (สำเนา)

จินตนา บุญบงการ และ ณีภูษพันธ์ เขจรนันท์ . 2550. **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ด
ยูเคชั่น จำกัด.

จินตนา สิงหเทพ. 2540. “การนำนโยบายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ :
ศึกษากรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ”, วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (สำเนา)

จุลศักดิ์ ชาญณรงค์. 2548. **รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาโครงสร้างองค์การของส่วนราชการ
ภาครัฐ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ชัยวัฒน์ รสหวาน. 2543. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายแก้ไขปัญหาหนี้สิน
ของเกษตรกรไปปฏิบัติในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ศึกษาเฉพาะกรณีการปฏิบัติตาม
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยกองทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน
ด้านหนี้สินและที่ดิน พ.ศ. 2536”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (สำเนา)

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. 2550. **ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รัตนไตร.

ธิดารัตน์ รัฐวิเศษ. 2550. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำนโยบายโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพไปสู่
การปฏิบัติของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดนครปฐม ”, วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. (สำเนา)

นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542. **โมเดลลิสเรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นนทพัฒน์ สิงห์ประยูร. 2548. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ กรณีศึกษา
นโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ”,
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (สำเนา)

นพมาศ เรื่องสงคราม และคณะ. 2546. รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมด้านการจราจรในเขตจังหวัดนครสวรรค์ไปปฏิบัติ.
นครสวรรค์ : สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.

นิคม นาคอ้าย. 2549. “องค์ประกอบคุณลักษณะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ”, ปริญญาานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (สำเนา)

บัญญัติ จันทร์ดา. 2550. “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ”, คุษฎีนิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา. (สำเนา)

บพิช รัตนบุรี. 2552. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณี สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร”, ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (สำเนา)

ประสพสุข หอมหวาน และครรชิต มาลัยวงศ์. 2542. “การสำรวจการใช้คอมพิวเตอร์ในสถาบันการศึกษา”, วารสารวิชาการเนคเทค. 1 (มกราคม), 2-10.

พิภพ วังเงิน. 2547. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น จำกัด.

พูนศักดิ์ ชูตาภา. 2544. “ปัญหาการบริหารงานของมหาเถรสมาคม ศึกษาปัญหาด้านการจัดโครงสร้างองค์กร”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. 2545. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.

พรณิถย์ นิตโรจน์. 2551. “การนำนโยบายจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ”,
 คุยฎีนิพนธ์ปรัชญาคุยฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
 (สำเนา)

มงคล ภาทรภูวนนท์. 2549. “การวิเคราะห์โครงสร้างองค์การและกระบวนการบริหารจัดการ
 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษยอดนิยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 กรุงเทพมหานคร”, คุยฎีนิพนธ์การศึกษาคุยฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยบูรพา. (สำเนา)

มยุรี อนุมานราชชน. 2547. นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด กระบวนการ และการวิเคราะห์.
 เชียงใหม่ : คະนึ่งนิจการพิมพ์.

มัลลิกา ต้นสอน. 2544. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธการพิมพ์ จำกัด.

รุ่งนภา ดาอินทร์. 2551. “ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อความสำเร็จในการบริหารขององค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลบริหารจัดการที่ดี : กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบล
 ดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)

รุ่งรัตน์ ชัยสำเริง. 2546. การเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.

ลำพูน อิงคภากร. 2550. “ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์แห่งชาติสุขอนามัย
 ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

วรเดช จันทรศร. 2551. ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สมาคมนักวิจัย
 มหาวิทยาลัยไทย.

- วิจิตร อาวะกุล. 2541. **เทคนิคการประชาสัมพันธ์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. 2542. **การบริหาร หลักการ ทฤษฎี และประเด็นทางการศึกษา**.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.
- วิเชียร วิทย์อุดม. 2551. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพฯ : ธนัชการพิมพ์ จำกัด.
- วัฒนชัย หงส์ปรีชา. 2542. “การนำนโยบายแก้ไขปัญหาจราจรไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณี
แผนงานพัฒนาโครงข่ายถนน ของสำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร”,
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (สำเนา)
- วันชัย มีชาติ. 2550. **การบริหารองค์การ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรศรา ทาทอง. 2550. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อ
การดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปปฏิบัติ”,
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (สำเนา)
- ศุภชัย ยาวะประภาส. 2548. **นโยบายสาธารณะ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2553. “รอบรู้ระบบเครือข่าย ม.อ. : ความติดตาม
พรบ.คอมฯ 50 ผู้ใช้ netcut ระบาด PSU WiFi.” (ออนไลน์). สืบค้นได้
จาก http://ccpr.cc.psu.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=106:-50-netcut-psu-wifi&catid=1:latest-news&Itemid=50&lang=en (5 มิถุนายน 2553).
- ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2553. “ระมัดระวังการละเมิดลิขสิทธิ์ไฟล์
ภาพยนตร์ เพลง และโปรแกรมประยุกต์.” (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก
<http://share.psu.ac.th/blog/network/13082>. (5 มิถุนายน 2553).

ศักดิ์วิวัฒน์ พระเดชพระชัย. 2541. “การนำนโยบายไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการแยกมูลฝอย
ก่อนนำทิ้ง สำนักงานเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (สำเนา)

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. 2550. นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ.
กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.

สมภพ ศรีเพ็ญ. 2538. “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ : ศึกษากรณี
แผนงานพัฒนาเยาวชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (สำเนา)

สมฤดี โสมเกษตรินทร์. 2550. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้มาตรการด้านกฎหมายตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพื่อสนับสนุนนโยบายอาหารปลอดภัยของ
เทศบาลในพื้นที่สาธารณสุข เขต 8 และ 9”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาอนามัยสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

สุชาติ เสวตบดี. 2549. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายแก้ปัญหาเสพติดไป
ปฏิบัติในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ”, คุยฎีนิพนธ์ศึกษาศษฎีบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. (สำเนา)

สุนิตดา เทศนิยม. 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายวางแผนครอบครัวไป
ปฏิบัติ”, คุยฎีนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรคุยฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร. (สำเนา)

สุमितตรา เจริมพันธ์. 2552. “ความสำเร็จของการนำนโยบายประหยัดพลังงานไปปฏิบัติใน
ภาคราชการ”, คุยฎีนิพนธ์ปรัชญาคุยฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (สำเนา)

- สุรินทร์ บัวงาม . 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ ในเขตการศึกษา 5”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (สำเนา)
- สุพัตรา เทียบเทียม. 2550. “ปัจจัยการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (สำเนา)
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553. “สถาบันอุดมศึกษาในสังกัด. ” (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก http://www.mua.go.th/data_main/university_1.xls. (4 มิถุนายน 2553).
- สำเร็จ สามัตถิยะ . 2538. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลของการนำนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาไปปฏิบัติ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (สำเนา)
- อนุ เจริญวงศ์ระยับ, ชุติกร ยิมสุด, และ ภิญญาพันธ์ ร่วมชาติ. 2549. “ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของการใฝ่รู้ทางวิทยาศาสตร์ในนักเรียนช่วงชั้นที่ 4”, วารสารวิธีวิทยาการวิจัย. 19 (มกราคม-เมษายน), 13-39.
- อาคม ใจแก้ว. 2551. วิธีวิทยาการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. สงขลา : แม็กมีเดีย วาย ทู เคเพลส.
- อิทธิชัย สีด้า. 2553. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสร้างเสริมสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (สำเนา)

อลงกต วรกี. 2540. “ความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายอำนาจในองค์กรกับประสิทธิภาพขององค์กร : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาล ”, ดุษฎีนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (ตำนาน)

ภาษาอังกฤษ

Hogwood, Brian W. and Gunn, Lewis A. 1984. **Policy analysis for the real world**. New York : Oxford University Press.

O'Toole, L. J., Jr. 1986. “Policy recommendations for multi-actor implementation: An assessment of the field”, **Journal of Public Policy** 6 (2), 181-210.

Schumacker, R. E. and Lomax, R. G. 2010. **A Beginner's Guide to Structural Equation Modeling**. 3rd edition. New York : Taylor & Francis Group.

Tabachnick, B. G. and Fidell, L. S. 2007. **Using Multivariate Statistic**. Boston : Pearson.

Thawilwadee Bureekul. 1998. “Major Factors Affecting Industrial Hazardous Waste Policy Implementation in Central Thailand”, Doctor of Philosophy Development Administration National Institute Of Development Administration.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. รศ.ดร.อาคม ใจแก้ว ผู้อำนวยการหลักสูตร ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิตสาขาการจัดการ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ผศ.ดร.ศักดิ์ชัย ปรีชาวีรกุล อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมโยธา
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. รศ.ดร.วรพิทย์ มีมาก อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ดร.สุमितตรา เจริญพันธ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสยาม

ภาคผนวก 2

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

**การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์
ไปปฏิบัติ**

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแสดงค่าอัตราส่วนความตรงตามเนื้อหา (content Validity)
ของแบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ แสดงรายละเอียดดังนี้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิเกณฑ์ที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิเกณฑ์ที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิเกณฑ์ที่ 3		
ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมาย						
1.	แนวทางหรือยุทธศาสตร์ของพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	+1	+1	0	2	0.66**
2.	วัตถุประสงค์ของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์นี้มีความ ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1
3.	วัตถุประสงค์ของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ง่ายต่อการ นำไปปฏิบัติให้สำเร็จ	+1	+1	+1	3	1
4.	ท่านรับรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี	+1	+1	0	2	0.66*
5.	พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์มีวัตถุประสงค์ที่สอดคล้อง กับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	+1	+1	0	2	0.66*
6.	เนื้อหาสาระในมาตราต่าง ๆ ของพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์นี้มีความชัดเจนสามารถทำความเข้าใจ และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	+1	+1	0	2	0.66**

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3		
ด้านการประชาสัมพันธ์						
1.	หน่วยงานของรัฐมีการเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในเรื่องลักษณะของการกระทำความผิดและบทลงโทษให้บุคคลในองค์กรได้รับทราบ	+1	+1	0	2	0.66*
2.	หน่วยงานของรัฐมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์โดยใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ ฯลฯ	+1	+1	+1	3	1
3.	หน่วยงานของรัฐ มีการจัดอบรม หรือสัมมนา เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ให้แก่สมาชิกหน่วยงานต่าง ๆ	+1	+1	0	2	0.66*
ด้านมาตรการควบคุม						
1.	มาตรการควบคุมตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์สามารถบังคับใช้ได้จริง	+1	+1	+1	3	1
2.	เมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้นตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์หน่วยงานของรัฐมีการดำเนินคดีตามกฎหมายอย่างจริงจัง	+1	+1	+1	3	1
3.	ควรมีการปรับปรุงแก้ไขบทลงโทษในหมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้เหมาะสมกับการกระทำฐานความผิด	+1	+1	0	2	0.66*

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3		
ด้านโครงสร้างองค์กร						
1.	การติดต่อสื่อสารกับผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในหน่วยงานของท่านเป็นไปด้วยความรวดเร็ว	+1	+1	+1	3	1
2.	เรื่องเล็กน้อยที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถตัดสินใจได้ ก็ให้ปฏิบัติไปตามความเหมาะสม	+1	0	0	1	0.33*
3.	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดกฎเกณฑ์และกระบวนการทำงานเกี่ยวกับการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	0	2	0.66*
4.	การสั่งการในเรื่องต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในหน่วยงานของท่านเป็นไปอย่างรวดเร็ว	+1	+1	+1	3	1
ด้านความพร้อมของทรัพยากร						
1.	งบประมาณที่กำหนดให้ใช้เพื่อการปฏิบัติงานรองรับต่อพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ เพียงพอ กับปริมาณงานที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ	+1	+1	+1	3	1
2.	ฝ่ายงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ การปฏิบัติงานรองรับต่อพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	3	1

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3		
ด้านความพร้อมของทรัพยากร						
3.	บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีทักษะและความรู้เป็น อย่างดีสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อ รองรับ ตามพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์และตามหน้าที่ที่ รับผิดชอบ	+1	+1	0	2	0.66*
4.	หน่วยงานของท่านได้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ รวมไปถึงซอฟต์แวร์ ที่ใช้สำหรับการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ	+1	+1	0	2	0.66*
5.	เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ รวมไปถึงซอฟต์แวร์ ที่ใช้สำหรับการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพ	+1	+1	0	2	0.66*
ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์						
1.	หัวหน้าฝ่ายงาน กระตุ้นและชักนำให้ บุคคล ที่ เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมพัฒนาวิสัยทัศน์เกี่ยวกับ การดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	0	2	0.66*
2.	หัวหน้าฝ่ายงาน สามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ เกี่ยวกับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ได้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.3		
ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์						
3.	หัวหน้าฝ่ายงาน ติดตามการปฏิบัติตามแผนในการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1
4.	หัวหน้าฝ่ายงาน ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	+1	3	1
5.	หัวหน้าฝ่ายงาน ใช้งบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ที่ได้รับ ส่งการบรรลุวิสัยทัศน์ ในการ ดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ของ หน่วยงาน อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1
ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ						
1.	หัวหน้าฝ่ายงานกระตุ้นให้บุคลากรศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ พัฒนา ขึ้นใหม่เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	0	+1	2	0.66*
2.	หัวหน้าฝ่ายงานสร้างให้เกิดกลุ่มการเรียนรู้ใน ฝ่ายงานเพื่อนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนา งานที่ปฏิบัติรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	+1	3	1

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.3		
ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ						
3.	หัวหน้าฝ่ายงานตระหนักในความสำคัญและพลังของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อความสำเร็จของงาน ในการดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	0	2	0.66*
4.	หัวหน้าฝ่ายงานส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ผ่านทางเว็บบอร์ด หรือเว็บไซต์ของหน่วยงาน	+1	+1	0	2	0.66*
5.	หัวหน้าฝ่ายงานสนับสนุน การเรียนรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรเพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะ ในการปฏิบัติงานรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	0	2	0.66*
ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ						
1.	หัวหน้าฝ่ายงาน สามารถ จัดสรร งบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ ในการปฏิบัติตามแผนการดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ไปยังฝ่ายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างทั่วถึง	+1	+1	0	2	0.66*
2.	หัวหน้าฝ่ายงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้สำหรับดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง และประยุกต์ใช้ระบบใหม่แทนระบบเดิมทันทีที่มีความต้องการ	+1	+1	0	2	0.66*

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.3		
ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ						
3.	หัวหน้าฝ่ายงานสามารถจัดการให้เกิดความเข้ากันได้ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศ นโยบาย ด้านพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ และการปฏิบัติ	+1	+1	0	2	0.66*
ด้านการวัดและประเมินผล						
1.	หัวหน้าฝ่ายงาน ทำการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล แปลผลการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาระบบสำหรับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	+1	+1	0	2	0.66*
2.	หัวหน้าฝ่ายงาน ทำการประเมิน คุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (Log File) ตามที่กำหนดใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ เป็นระยะ ๆ	+1	+1	0	2	0.66*
3.	หัวหน้าฝ่ายงาน ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานด้าน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	0	2	0.66*

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3		
ด้านทางสังคม กฎหมายและจริยธรรม						
1.	หัวหน้าฝ่ายงาน สนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานเกิดความรับผิดชอบต่อสังคม และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีตามที่กำหนดใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	0	2	0.66*
2.	หัวหน้าฝ่ายงานส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	+1	+1	0	2	0.66*
3.	หัวหน้าฝ่ายงานสามารถพัฒนานโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	-1	1	0.33**
4.	หัวหน้าฝ่ายงานสนับสนุนและจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยและเอื้อต่อสุขภาพในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	0	2	0.66*
ด้านความตระหนัก						
1.	ท่านมีการเรียนรู้ ทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่หน่วยงานต้องปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	0	2	0.66*
2.	เมื่อมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ท่านเข้าร่วมการอบรมทุกครั้ง	+1	+1	-1	1	0.33*
3.	ท่านสนใจข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงานเพื่อหลีกเลี่ยงจากการกระทำผิดตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์แล้วนำมาปฏิบัติในหน่วยงาน	+1	0	+1	2	0.66*

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3		
ด้านการให้ความร่วมมือ						
1.	ท่านได้ลงมือปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในส่วนที่ผู้ให้บริการต้องปฏิบัติอย่างเต็มที่	+1	+1	+1	3	1
2.	ท่านมีความเต็มใจที่จะร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา 26 ในกรณีที่เกิดการกระทำผิดขึ้นในสถาบัน	+1	+1	+1	3	1
3.	ท่านบอกกล่าวบุคคลรอบข้างให้ช่วยกันปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ด้วยเสมอ	+1	+1	+1	3	1
ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน						
1.	หัวหน้ากลุ่มงานสามารถตัดสินใจ เช่น การจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่จะใช้สำหรับจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์โดยไม่ผิดกฎระเบียบและนโยบายของหน่วยงาน	+1	0	0	1	0.33*
2.	หัวหน้ากลุ่มงาน พுகุญเกี่ยว กับแผนพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์อย่างไม่เป็นทางการบ่อยครั้ง	+1	+1	-1	1	0.33*
3.	ผู้บริหาร ในหน่วยงาน กำหนดให้มีกลุ่มทำงานที่ปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างชัดเจน และเหมาะสม	+1	+1	0	2	0.66*

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.3		
ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน						
4.	หัวหน้ากลุ่มงานสามารถตั้งโครงการใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิธีการรณรงค์ในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	+1	3	1
5.	หัวหน้ากลุ่มงานสามารถกำหนดวิธีการประเมินผลการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	+1	3	1
6.	ผู้บริหารในหน่วยงาน ให้หัวหน้ากลุ่มงานดูแลการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	+1	+1	+1	3	1
7.	หัวหน้ากลุ่มงานสามารถตั้งงบประมาณเกี่ยวกับการดำเนินงานตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ของหน่วยงานได้	+1	+1	+1	3	1
ด้านความต่อเนื่อง						
1.	หน่วยงานของท่าน มีการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ตลอดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึงปัจจุบัน	+1	+1	+1	3	1
2.	ตั้งแต่มีพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ผู้บริหาร ในหน่วยงาน ล้วนให้ความสำคัญในการปฏิบัติตามนโยบายนี้สืบเนื่องตลอดมา	+1	+1	+1	3	1
3.	หน่วยงานของท่านมีการนำเรื่องพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์เข้าวาระการประชุมเป็นระยะ ๆ	+1	+1	+1	3	1

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนท.3		
ด้านความต่อเนื่อง						
4.	หน่วยงานของท่าน จัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ และนโยบายให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	0	2	0.66*
5.	หน่วยงานของท่าน มีการผลักดันให้มีการพัฒนา ระบบที่ใช้สำหรับการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (Log File) อย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1
ด้านการเตรียมการด้านบริหาร						
1.	หน่วยงานของท่านมอบหมายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องศึกษา พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ รวมทั้งกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง อย่างจริงจัง	+1	+1	+1	3	1
2.	หน่วยงานของท่านจัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแล รับผิดชอบการปฏิบัติงานตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	3	1
3.	หน่วยงานของท่านแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ประสานงาน และให้ข้อมูลกับพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการ แต่งตั้งตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างชัดเจน	+1	+1	0	2	0.66*
4.	หน่วยงานของท่านกำหนดนโยบายสำหรับการใช้ สารสนเทศภายในสถาบันอุดมศึกษาไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3		
ด้านการเตรียมการด้านบริหาร						
5.	หน่วยงานของท่านจัดอบรมความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์และนโยบายการใช้สารสนเทศในสถาบันให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ	+1	0	0	1	0.33*
ด้านการเตรียมการด้านเทคนิค						
1.	มีการ ตรวจสอบประเมินบริการที่สถาบันอุดมศึกษา ให้บริการและข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่ต้องจัดเก็บ	+1	+1	0	2	0.66*
2.	มีการ จัดเตรียม และปรับเปลี่ยน อุปกรณ์ (Hardware) และโปรแกรม (Software) สำหรับใช้ในการจัดเก็บ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์	+1	+1	0	2	0.66*
3.	จัดทำและปรับปรุงระบบการยืนยันตัวตนหรือเรียกว่า user identified ก่อนเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถาบัน	+1	+1	0	2	0.66*
4.	ติดตั้ง และปรับปรุง อุปกรณ์ที่เรียกว่า firewall เพื่อปกป้องข้อมูล คอยตรวจจับและยับยั้งการเข้าใช้ระบบ อินเทอร์เน็ต	+1	+1	0	2	0.66*
5.	จัดการยับยั้ง proxy ของเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม หรือ ลามกอนาจาร เพื่อป้องกันการเข้าถึง	+1	+1	0	2	0.66*

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ข้อ	แบบวัดความสำเร็จของการนำพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไปปฏิบัติ	ผลการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนทที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนทที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนทที่ 3		
ด้านการเตรียมการด้านเทคนิค						
6.	จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษา	+1	+1	+1	3	1
7.	ปรับปรุงบัญชีผู้ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ให้สามารถระบุตัวตนได้ 1 บัญชีต่อ 1 ผู้ใช้	+1	+1	+1	3	1
8.	ทำการแก้ไขเทียบเวลาระบบคอมพิวเตอร์ให้ตรงกับเวลาอ้างอิงสากล	+1	+1	+1	3	1

* ได้แก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว

** ไม่ได้นำมาใช้

ภาคผนวก 3
ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบวัด

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด

ผู้วิจัยได้นำเสนอค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่ใช้ในการศึกษา โดยเสนอค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-Total Correlation) แยกเป็นรายข้อของแบบวัดแต่ละฉบับและค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบักโดยรวมของแบบวัดแต่ละฉบับ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแต่ละฉบับ มีดังนี้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านนโยบาย

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
วัตถุประสงค์และเป้าหมาย	
1. วัตถุประสงค์ของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติให้สำเร็จ	.538
2. วัตถุประสงค์ของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์นี้มีความชัดเจน	.643
3. ท่านรับรู้และเข้าใจเป้าหมายของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี	.475
4. พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์มีวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	.682
ค่าความเชื่อมั่น	.769
การประชาสัมพันธ์	
1. กระทรวง ICT มีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในเรื่องลักษณะของการกระทำความผิดและบทลงโทษให้องค์กรได้รับทราบ	.779
2. กระทรวง ICT มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์โดยใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ ฯลฯ	.794
3. กระทรวง ICT มีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ให้แก่สมาชิกหน่วยงานต่าง ๆ	.717
ค่าความเชื่อมั่น	.877
มาตรการควบคุม	
1. มาตรการควบคุมตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์สามารถบังคับใช้ได้จริง	.752
2. เมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้นตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์หน่วยงานของรัฐมีการดำเนินคดีตามกฎหมายอย่างจริงจัง	.809

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
3. บทลงโทษในหมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสมกับการกระทำฐานความผิด	.745
ค่าความเชื่อมั่น	.879
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	.899

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านสมรรถนะองค์การ

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
โครงสร้างองค์การ	
1. การติดต่อสื่อสารกับผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ในหน่วยงานของท่านเป็นไปด้วยความรวดเร็ว	.619
2. การปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถตัดสินใจได้ ก็ให้ปฏิบัติไปตามความเหมาะสม	.684
3. หน่วยงานของท่านมีการกำหนดกระบวนการทำงานเกี่ยวกับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไว้อย่างชัดเจน	.708
4. การสั่งการในเรื่องต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในหน่วยงานของท่านเป็นไปด้วยความรวดเร็ว	.758
ค่าความเชื่อมั่น	.851
ความพร้อมทรัพยากร	
1. งบประมาณที่กำหนดให้ใช้เพื่อการปฏิบัติงานรองรับต่อพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์เพียงพอกับปริมาณงานที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ	.690
2. บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีความสามารถสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.682
3. หน่วยงานของท่านได้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ	.805
4. ซอฟต์แวร์ที่ใช้สำหรับการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพ	.742
ค่าความเชื่อมั่น	.873
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	.908

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านภาวะผู้นำ

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์	
1. หัวหน้าฝ่ายงานกระตุ้นให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมพัฒนาวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.830
2. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ได้อย่างชัดเจน	.839
3. หัวหน้าฝ่ายงานติดตามการปฏิบัติตามแผนในการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง	.850
4. หัวหน้าฝ่ายงานส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.800
5. หัวหน้าฝ่ายงานใช้งบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ที่ได้รับสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ในการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ	.787
ค่าความเชื่อมั่น	.933
ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ	
1. หัวหน้าฝ่ายงานกระตุ้นให้บุคลากรศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นมาใหม่เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนา การดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.825
2. หัวหน้าฝ่ายงานสร้างให้เกิดกลุ่มการเรียนรู้ในฝ่ายงานเพื่อนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนางานที่ปฏิบัติรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.803
3. หัวหน้าฝ่ายงานตระหนักในความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อความสำเร็จของงานในการดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.733
4. หัวหน้าฝ่ายงานส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน	.790
5. หัวหน้าฝ่ายงานสนับสนุนการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรเพื่อเพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงานรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.795

ชื่อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
ค่าความเชื่อมั่น	.918
ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ	
1. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ในการปฏิบัติตามแผนการดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ไปยังฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างทั่วถึง	.770
2. หัวหน้าฝ่ายงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้สำหรับดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ อย่างต่อเนื่อง	.841
3. หัวหน้าฝ่ายงานประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ที่ใช้สำหรับดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ แทนระบบเดิมทันทีที่มีความต้องการ	.847
4. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถจัดการให้เกิดความเข้ากันได้ ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศ นโยบายด้านพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ และการปฏิบัติ	.765
ค่าความเชื่อมั่น	.915
ด้านการวัดและประเมินผล	
1. หัวหน้าฝ่ายงานทำการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล แปลผลการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาระบบสำหรับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	.692
2. หัวหน้าฝ่ายงานทำการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (Log File) ตามที่กำหนดในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ อย่างสม่ำเสมอ	.772
3. หัวหน้าฝ่ายงานใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้าน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.790
ค่าความเชื่อมั่น	.869
ด้านทางสังคม กฎหมายและจริยธรรม	
1. หัวหน้าฝ่ายงานสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงาน เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	.809
2. หัวหน้าฝ่ายงานส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงาน มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีตามที่กำหนดใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.846

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
3. หัวหน้าฝ่ายงานส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	.839
4. หัวหน้าฝ่ายงานสนับสนุนและจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	.799
ค่าความเชื่อมั่น	.924
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	.971

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความสำเร็จระดับบุคคล

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
ความตระหนัก	
1. ท่านทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่หน่วยงานต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.605
2. เมื่อมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ท่านเข้าร่วมการอบรมทุกครั้ง	.633
3. ท่านสนใจข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงานเพื่อหลีกเลี่ยงจากการกระทำความผิดตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์แล้วนำมาปฏิบัติในหน่วยงาน	.678
ค่าความเชื่อมั่น	.794
การให้ความร่วมมือ	
1. ท่านได้ลงมือปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในส่วนที่ผู้ให้บริการต้องปฏิบัติ อย่างเต็มที่	.668
2. ท่านมีความเต็มใจที่จะร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา 26 ในกรณีที่เกิดการกระทำผิดขึ้นในสถาบัน	.720
3. ท่านบอกกล่าวบุคคลรอบข้างให้ช่วยกันปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ด้วยเสมอ	.626
ค่าความเชื่อมั่น	.817
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	.878

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความสำเร็จระดับองค์กร

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน	
1. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถตัดสินใจ เช่น การจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่จะใช้สำหรับจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์โดยไม่ผิดกฎระเบียบของหน่วยงาน	.655
2. ผู้บริหารในหน่วยงานกำหนดให้มีกลุ่มทำงานที่ปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างชัดเจน	.753
3. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถตั้งโครงการใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิธีการรณรงค์ในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.772
4. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถกำหนดวิธีการประเมินผลการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.807
5. ผู้บริหารในหน่วยงาน ให้หัวหน้าฝ่ายงานดูแลการทำงานของ ผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	.749
6. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถตั้งงบประมาณเกี่ยวกับการดำเนินงานตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ของหน่วยงานได้	.737
ค่าความเชื่อมั่น	.908
ความต่อเนื่องของการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	
1. หน่วยงานของท่าน มีการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ตลอดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึงปัจจุบัน	.549
2. หน่วยงานของท่านมีการนำเรื่องพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์เข้าวาระการประชุมเป็นระยะ ๆ	.748
3. หน่วยงานของท่านจัดอบรมให้ความรู้ในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ให้กับบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง	.692
4. หน่วยงานของท่าน มีการผลักดันให้มีการพัฒนาระบบที่ใช้สำหรับการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (Log File) อย่างสม่ำเสมอ	.703
ค่าความเชื่อมั่น	.839

ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก
การเตรียมการด้านบริหาร	
1. หน่วยงานของท่านมอบหมายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับศึกษาพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ รวมทั้งกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง	.749
2. หน่วยงานของท่านจัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงานตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ	.849
3. หน่วยงานของท่านแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ประสานงานและให้ข้อมูลกับพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างชัดเจน	.821
4. หน่วยงานของท่านกำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศภายในสถาบันอุดมศึกษาไว้อย่างชัดเจน	.706
5. หน่วยงานของท่านจัดอบรมความรู้ความเข้าใจในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ และนโยบายการใช้สารสนเทศในสถาบันให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบ	.804
ค่าความเชื่อมั่น	.916
การเตรียมการด้านเทคนิค	
1. มีการตรวจประเมินบริการทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ให้บริการในสถาบันอุดมศึกษา	.324
2. มีการตรวจประเมินข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (Log File) ที่ต้องจัดเก็บ	.422
3. มีการจัดเตรียมหรือปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ (Hardware) โปรแกรม (Software) สำหรับใช้ในการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์	.476
4. จัดทำหรือปรับปรุงระบบการยืนยันตัวตนหรือเรียกว่า user authentication ก่อนเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถาบัน	.484
5. ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง	.489
6. ติดตั้งหรือปรับปรุงอุปกรณ์ที่เรียกว่า firewall เพื่อปกป้องข้อมูล คอยตรวจจับและยับยั้งการเข้าใช้ระบบอินเทอร์เน็ต	.445
7. จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษาอย่างน้อย 90 วัน	.549

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
8. ปรับปรุงบัญชีผู้ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ให้สามารถระบุตัวตนได้ 1 บัญชีต่อ 1 ผู้ใช้	.439
9. ทำการแก้ไขเทียบเวลาระบบคอมพิวเตอร์ให้ตรงกับเวลาอ้างอิงสากล	.484
ค่าความเชื่อมั่น	.769
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	.938

ภาคผนวก 4

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัด

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดด้านนโยบาย

ข้อคำถาม	สัมประสิทธิ์ องค์ประกอบ คะแนนมาตรฐาน
วัตถุประสงค์และเป้าหมาย	
1. วัตถุประสงค์ของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติให้สำเร็จ	.66
2. วัตถุประสงค์ของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์นี้มีความชัดเจน	.75
3. ท่านรับรู้และเข้าใจเป้าหมายของพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี	.57
4. พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์มีวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	.73
การประชาสัมพันธ์	
1. กระทรวง ICT มีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในเรื่องลักษณะของการกระทำความผิดและบทลงโทษให้องค์กรได้รับทราบ	.87
2. กระทรวง ICT มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์โดยใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ ฯลฯ	.86
3. กระทรวง ICT มีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ให้แก่สมาชิกหน่วยงานต่าง ๆ	.78
มาตรการควบคุม	
1. มาตรการควบคุมตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์สามารถบังคับใช้ได้จริง	.83
2. เมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้นตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์หน่วยงานของรัฐมีการดำเนินคดีตามกฎหมายอย่างจริงจัง	.86
3. บทลงโทษในหมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสมกับการกระทำฐานความผิด	.82

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดด้านสมรรถนะองค์การ

ข้อคำถาม	สัมประสิทธิ์ องค์ประกอบ
----------	----------------------------

	คะแนนมาตรฐาน
โครงสร้างองค์กร	
1. การติดต่อสื่อสารกับผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ในหน่วยงานของท่านเป็นไปด้วยความรวดเร็ว	0.65
2. การปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถตัดสินใจได้ ก็ให้ปฏิบัติไปตามความเหมาะสม	0.75
3. หน่วยงานของท่านมีการกำหนดกระบวนการทำงานเกี่ยวกับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ไว้อย่างชัดเจน	0.78
4. การสั่งการในเรื่องต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในหน่วยงานของท่านเป็นไปด้วยความรวดเร็ว	0.84
ความพร้อมทรัพยากร	
1. งบประมาณที่กำหนดให้ใช้เพื่อการปฏิบัติงานรองรับต่อพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์เพียงพอกับปริมาณงานที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ	0.76
2. บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีความสามารถสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	0.74
3. หน่วยงานของท่านได้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้สำหรับการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ	0.85
4. ซอฟต์แวร์ ที่ใช้สำหรับการปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพ	0.80

ผลการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดด้านภาวะผู้นำ

ข้อคำถาม	สัมประสิทธิ์ องค์ประกอบ คะแนนมาตรฐาน
----------	--

ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์

1. หัวหน้าฝ่ายงานกระตุ้นให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมพัฒนา วิสัยทัศน์เกี่ยวกับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	0.85
2. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ได้อย่างชัดเจน	0.87
3. หัวหน้าฝ่ายงานติดตามการปฏิบัติตามแผนในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง	0.89
4. หัวหน้าฝ่ายงานส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการ พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการดำเนินการตามพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์	0.81
5. หัวหน้าฝ่ายงานใช้งบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ที่ได้รับสู่การบรรลุ วิสัยทัศน์ในการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ของหน่วยงานอย่าง มีประสิทธิภาพ	0.82
ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญในวิชาชีพ	
1. หัวหน้าฝ่ายงานกระตุ้นให้บุคลากรศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ พัฒนาขึ้นมาใหม่เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนา การดำเนินการรองรับตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	0.86
2. หัวหน้าฝ่ายงานสร้างให้เกิดกลุ่มการเรียนรู้ในฝ่ายงานเพื่อนำ เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนางานที่ปฏิบัติรองรับตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	0.84
3. หัวหน้าฝ่ายงานตระหนักในสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ มีต่อความสำเร็จของงาน ในการดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์	0.79
<hr/>	
	สัมประสิทธิ์
ข้อคำถาม	องค์ประกอบ
	คะแนนมาตรฐาน
4. หัวหน้าฝ่ายงานส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ผ่านทางเว็บไซต์ของ หน่วยงาน	0.82
5. หัวหน้าฝ่ายงานสนับสนุนการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศของ บุคลากรเพื่อเพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงานรองรับตามพ.ร.บ.	

คอมพิวเตอร์	0.82
ด้านการสนับสนุนส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ	
1. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ในการปฏิบัติตามแผนการดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ไปยังฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างทั่วถึง	0.80
2. หัวหน้าฝ่ายงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้สำหรับดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ อย่างต่อเนื่อง	0.88
3. หัวหน้าฝ่ายงานประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ที่ใช้สำหรับดำเนินการรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ แทนระบบเดิมทันทีที่มีความต้องการ	0.88
4. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถจัดการให้เกิดความเข้ากันได้ ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศ นโยบายด้านพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ และการปฏิบัติ	0.82
ด้านการวัดและประเมินผล	
1. หัวหน้าฝ่ายงานทำการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล แปลผลการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาระบบสำหรับการดำเนินการตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	0.82
2. หัวหน้าฝ่ายงานทำการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (Log File) ตามที่กำหนดในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ อย่างสม่ำเสมอ	0.81
	สัมประสิทธิ์องค์ประกอบ
ข้อคำถาม	คะแนนมาตรฐาน
3. หัวหน้าฝ่ายงานใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้าน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	0.83
ด้านทางสังคม กฎหมายและจริยธรรม	
1. หัวหน้าฝ่ายงานสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงาน เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.86
2. หัวหน้าฝ่ายงานส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงาน มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีตามที่กำหนดใน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	0.89

3. หัวหน้าฝ่ายงานส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	0.87
4. หัวหน้าฝ่ายงานสนับสนุนและจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.84

ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดความสำเร็จระดับบุคคล

ข้อคำถาม	สัมประสิทธิ์องค์ประกอบคะแนนมาตรฐาน
ความตระหนัก	
1. ท่านทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่หน่วยงานต้องปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	0.70
2. เมื่อมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ท่านเข้าร่วมการอบรมทุกครั้ง	0.67
3. ท่านสนใจข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงานเพื่อหลีกเลี่ยงจากการกระทำความผิดตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์แล้วนำมา	

ปฏิบัติในหน่วยงาน	0.84
การให้ความร่วมมือ	
1. ท่านได้ลงมือปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในส่วนที่ผู้ให้บริการต้องปฏิบัติ อย่างเต็มที่	0.80
2. ท่านมีความเต็มใจที่จะร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา 26 ในกรณีที่เกิดการกระทำผิดขึ้นในสถาบัน	0.79
3. ท่านบอกกล่าวบุคคลรอบข้างให้ช่วยกันปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ด้วยเสมอ	0.74

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดความสำเร็จระดับองค์กร

ข้อคำถาม	สัมประสิทธิ์องค์ประกอบ คะแนนมาตรฐาน
ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน	
1. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถตัดสินใจ เช่น การจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่จะใช้สำหรับจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์โดยไม่ผิดกฎระเบียบของหน่วยงาน	0.68
2. ผู้บริหารในหน่วยงานกำหนดให้มีกลุ่มทำงานที่ปฏิบัติงานเพื่อรองรับตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างชัดเจน	0.79
3. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถตั้งโครงการใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิธีการรณรงค์ในการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	0.81

4. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถกำหนดวิธีการประเมินผลการดำเนินการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	0.86
5. ผู้บริหารในหน่วยงาน ให้หัวหน้าฝ่ายงานดูแลการทำงานของ ผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	0.80
6. หัวหน้าฝ่ายงานสามารถตั้งงบประมาณเกี่ยวกับการดำเนินงานตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ของหน่วยงานได้	0.77

ความต่อเนื่องของการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์

1. หน่วยงานของท่าน มีการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ตลอดมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึงปัจจุบัน	0.59
2. หน่วยงานของท่านมีการนำเรื่องพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์เข้าวาระการประชุมเป็นระยะ ๆ	0.80
3. หน่วยงานของท่านจัดอบรมให้ความรู้ในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ให้กับ บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง	0.82
4. หน่วยงานของท่าน มีการผลักดันให้มีการพัฒนาระบบที่ใช้สำหรับการ จัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (Log File) อย่างสม่ำเสมอ	0.77

ข้อคำถาม	สัมประสิทธิ์ องค์ประกอบ คะแนนมาตรฐาน
การเตรียมการด้านบริหาร	
1. หน่วยงานของท่านมอบหมายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับศึกษาพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์รวมทั้งกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง	0.80
2. หน่วยงานของท่านจัดตั้งคณะทำงานเพื่อดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงานตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ	0.89
3. หน่วยงานของท่านแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ประสานงานและให้ข้อมูลกับพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์อย่างชัดเจน	0.86
4. หน่วยงานของท่านกำหนดนโยบายสำหรับการใช้สารสนเทศภายในสถาบันอุดมศึกษาไว้อย่างชัดเจน	0.75
5. หน่วยงานของท่านจัดอบรมความรู้ความเข้าใจในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์และนโยบายการใช้สารสนเทศในสถาบันให้กับ บุคลากร อาจารย์ และ	

นักศึกษา ได้รับทราบ	0.84
---------------------	------

การเตรียมการด้านเทคนิค

1. มีการตรวจประเมินบริการทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ให้บริการในสถาบันอุดมศึกษา	0.35
2. มีการตรวจประเมินข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (Log File) ที่ต้องจัดเก็บ	0.46
3. มีการจัดเตรียมหรือปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ (Hardware) โปรแกรม (Software) สำหรับใช้ในการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์	0.54
4. จัดทำหรือปรับปรุงระบบการยืนยันตัวตนหรือเรียกว่า user authentication ก่อนเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถาบัน	0.57
5. ตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเข้าถึง	0.55
6. ติดตั้งหรือปรับปรุงอุปกรณ์ที่เรียกว่า firewall เพื่อปกป้องข้อมูล คอยตรวจจับและยับยั้งการเข้าใช้ระบบอินเทอร์เน็ต	0.54

ข้อคำถาม	สัมประสิทธิ์องค์ประกอบ	คะแนนมาตรฐาน
7. จัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Log File) ของผู้ใช้บริการภายในสถาบันอุดมศึกษาอย่างน้อย 90 วัน		0.66
8. ปรับปรุงบัญชีผู้ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ให้สามารถระบุตัวตนได้ 1 บัญชีต่อ 1 ผู้ใช้		0.52
9. ทำการแก้ไขเทียบเวลาระบบคอมพิวเตอร์ให้ตรงกับเวลาอ้างอิงสากล		0.62

ภาคผนวก 5

จำนวนกลุ่มตัวอย่างและจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนกลุ่มตัวอย่างและจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาค	ชื่อสถาบัน	จำนวนผู้ตอบ (คน)
ภาคกลาง		
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	7
	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	6
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	5
	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	6
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	5
	มหาวิทยาลัยศิลปากร	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	6
	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	5
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	5
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (ศูนย์เทเวศร์)	5
	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	6
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	6
	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	5
	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	5
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท	5
	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	5
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	5
	มหาวิทยาลัยเกริก	5
	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	6
	มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	5
	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	6
ภาค	ชื่อสถาบัน	จำนวนผู้ตอบ (คน)
ภาคกลาง		
	มหาวิทยาลัยสยาม	5

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	5
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	5
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	5
มหาวิทยาลัยชนบุรี	5
วิทยาลัยเซนต์หลุยส์	6
วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม	5
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	5
วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	5
มหาวิทยาลัยออร์ทกรุงเทพ	5
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น	5
มหาวิทยาลัยมหิดล	5
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	4
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	6
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	5
วิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์นนทบุรี	5
สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์	5
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	6
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี	5
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	5
มหาวิทยาลัยรังสิต	5
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	5
มหาวิทยาลัยปทุมธานี	5
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	5
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	5
<u>สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย</u>	5
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	4
มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	5

ภาค	ชื่อสถาบัน	จำนวนผู้ตอบ (คน)
-----	------------	---------------------

ภาคกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	5
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	5

	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	5
	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	5
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	5
	รวม	305
ภาคเหนือ		
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	5
	มหาวิทยาลัยขอนแก่น-เชียงใหม่	6
	มหาวิทยาลัยพายัพ	5
	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	4
	มหาวิทยาลัยโยนกมหาวิทยาลัยโยนก	5
	มหาวิทยาลัยนเรศวร	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	4
	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก	6
	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	4
	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	5
	รวม	54
ภาคอีสาน		
	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	7
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	5
	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	5
	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	5
ภาค	ชื่อสถาบัน	จำนวนผู้ตอบ (คน)
ภาคอีสาน		
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	5
	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ	4
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	5

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	5
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	4
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์	4
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	4
รวม	73
<hr/>	
ภาคใต้	
มหาวิทยาลัยทักษิณ	5
มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง	5
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	10
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	5
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	5
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	6
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	6
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	5
วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้	5
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	5
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	5
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต	5
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	5
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	5
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	5
รวม	82
<hr/>	
รวมทั้งหมด	100
	514

ภาคผนวก 6
คำสั่งและผลการวิเคราะห์หลังปรับโมเดล

DATE: 8/10/2012
TIME: 17:16

L I S R E L 8.80
BY
Karl G. Jöreskog and Dag Sörbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2006
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file D:\computer\coma.spj:
Full model for Computer Crime Act
Observed Variables
obj rela cm org res lvis lpro lsup lmeas
lsoci aware coo inde con manage tec
Covariance Matrix from file 'D:\computer\com.cov'
Sample Size = 100
Latent Variables comact compe lead indi organ
Relationships
obj = 1*comact
rela = comact
cm = comact
org = 1*compe
res = compe
lvis = 1*lead
lpro = lead
lsup = lead
lmeas = lead
lsoci = lead
aware = 1*indi
coo = indi
inde = 1*organ
con = organ
manage = organ
tec = organ
organ = compe lead indi
indi = comact compe lead
set the error covariance between cm and lpro free
set the error covariance between lsup and lmeas free
set the error covariance between inde and con free
set the error covariance between lvis and lsup free
set the error covariance between res and lsup free
set the error covariance between obj and lsup free
set the error covariance between org and lmeas free
set the error covariance between aware and inde free
set the error covariance between cm and org free
set the error covariance between cm and res free
set the error covariance between rela and lmeas free
set the error covariance between res and lvis free
set the error covariance between con and tec free
set the error covariance between org and lvis free
set the error covariance between obj and lmeas free
set the error covariance between lmeas and lsoci free
set the error covariance between lvis and lmeas free
set the error covariance between rela and lsoci free
set the error covariance between lpro and lmeas free
set the error covariance between cm and lmeas free
set the error covariance between aware and manage free
set the error covariance between rela and res free
set the error covariance between coo and inde free

set the error covariance between coo and manage free
 set the error covariance between cm and lsup free

Path Diagram
 lisrel output: me=ml mi sc ef
 End of Problem

Full model for Computer Crime Act

Covariance Matrix

	aware	coo	inde	con	manage	tec
aware	1.67					
coo	1.13	1.55				
inde	1.56	1.48	9.17			
con	1.86	1.39	3.93	4.93		
manage	1.97	1.55	6.30	4.57	6.92	
tec	0.87	0.49	2.55	2.40	2.49	3.59
obj	1.32	0.99	1.79	1.93	2.08	0.48
rela	1.26	0.72	1.39	1.85	1.99	0.49
cm	0.78	0.50	2.22	1.56	1.93	0.39
org	1.14	0.95	3.99	2.46	3.71	1.10
res	1.15	0.85	4.09	2.36	3.31	1.22
lvis	1.59	1.61	6.14	3.63	5.19	2.35
lpro	1.87	1.51	5.10	3.57	4.90	2.19
lsup	1.63	1.26	4.29	3.45	3.98	1.96
lmeas	1.34	0.91	3.38	2.76	3.12	1.45
lsoci	1.02	1.07	3.83	2.22	3.25	1.06

Covariance Matrix (continued)

	obj	rela	cm	org	res	lvis
obj	2.87					
rela	1.80	3.04				
cm	1.86	1.59	2.48			
org	1.38	1.20	1.68	3.29		
res	1.39	1.37	1.69	2.82	3.85	
lvis	1.80	1.40	1.83	3.48	3.36	6.86
lpro	1.66	1.48	1.29	2.88	2.67	5.20
lsup	1.71	1.40	1.55	2.45	2.70	3.97
lmeas	1.40	1.38	1.39	1.80	1.98	3.10
lsoci	1.05	0.74	1.13	2.11	1.86	3.69

Covariance Matrix (continued)

	lpro	lsup	lmeas	lsoci
lpro	5.29			
lsup	3.90	3.89		

lmeas	2.74	2.64	2.54	
lsoci	3.39	2.63	1.85	3.15

Full model for Computer Crime Act

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	indi	organ
aware	0	0
coo	1	0
inde	0	0
con	0	2
manage	0	3
tec	0	4

LAMBDA-X

	comact	compe	lead
obj	0	0	0
rela	5	0	0
cm	6	0	0
org	0	0	0
res	0	7	0
lvis	0	0	0
lpro	0	0	8
lsup	0	0	9
lmeas	0	0	10
lsoci	0	0	11

BETA

	indi	organ
indi	0	0
organ	12	0

GAMMA

	comact	compe	lead
indi	13	14	15
organ	0	16	17

PHI

	comact	compe	lead
comact	18		
compe	19	20	
lead	21	22	23

PSI

indi	organ
24	25

THETA-EPS

	aware	coo	inde	con	manage	tec
aware	26					
coo	0	27				
inde	28	29	30			
con	0	0	31	32		
manage	33	34	0	0	35	
tec	0	0	0	36	0	37

THETA-DELTA

	obj	rela	cm	org	res	lvis
obj	38					
rela	0	39				
cm	0	0	40			
org	0	0	41	42		
res	0	43	44	0	45	
lvis	0	0	0	46	47	48
lpro	0	0	49	0	0	0
lsup	51	0	52	0	53	54
lmeas	56	57	58	59	0	60
lsoci	0	64	0	0	0	0

THETA-DELTA (continued)

	lpro	lsup	lmeas	lsoci
lpro	50			
lsup	0	55		
lmeas	61	62	63	
lsoci	0	0	65	66

Full model for Computer Crime Act

Number of Iterations = 29

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

	indi	organ
aware	1.00	- -
coo	0.74	- -
	(0.09)	

	7.81		
inde	- -	1.00	
con	- -	0.72	
		(0.08)	
		8.97	
manage	- -	0.94	
		(0.07)	
		13.06	
tec	- -	0.38	
		(0.07)	
		5.67	

LAMBDA-X

	comact	compe	lead
obj	1.00	- -	- -
rela	0.86	- -	- -
	(0.11)		
	7.71		
cm	0.85	- -	- -
	(0.10)		
	8.56		
org	- -	1.00	- -
res	- -	0.94	- -
		(0.08)	
		11.30	
lvis	- -	- -	1.00
lpro	- -	- -	0.93
			(0.05)
			17.29
lsup	- -	- -	0.76
			(0.06)
			13.04
lmeas	- -	- -	0.62
			(0.05)
			12.17
lsoci	- -	- -	0.64
			(0.05)
			12.87

BETA

	indi	organ
indi	- -	- -
organ	0.63	- -
	(0.24)	
	2.62	

GAMMA

	comact	compe	lead
indi	0.28	0.17	0.16
	(0.08)	(0.08)	(0.06)
	3.55	2.20	2.62
organ	- -	0.36	0.57
		(0.13)	(0.11)
		2.69	5.20

Covariance Matrix of ETA and KSI

	indi	organ	comact	compe	lead
indi	1.53				
organ	2.56	6.69			
comact	1.12	2.31	2.08		
compe	1.39	3.69	1.41	2.97	
lead	1.96	5.54	1.96	3.12	5.67

PHI

	comact	compe	lead
comact	2.08 (0.41) 5.00		
compe	1.41 (0.32)	2.97 (0.48)	
lead	1.96 (0.45)	3.12 (0.57)	5.67 (0.97)
	4.35	5.46	5.84

PSI

Note: This matrix is diagonal.

indi	organ
0.67 (0.17)	0.63 (0.29)
4.00	2.17

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

indi	organ
0.56	0.91

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

indi	organ
0.56	0.87

Reduced Form

	comact	compe	lead
indi	0.28 (0.08)	0.17 (0.08)	0.16 (0.06)
	3.55	2.20	2.62
organ	0.18 (0.07)	0.46 (0.12)	0.66 (0.10)
	2.36	3.95	6.85

THETA-EPS

	aware	coo	inde	con	manage	tec
aware	0.14					

	(0.13)					
	1.06					
coo	- -	0.71				
		(0.13)				
		5.71				
inde	-0.95	-0.41	2.45			
	(0.26)	(0.24)	(0.42)			
	-3.73	-1.70	5.82			
con	- -	0.06	-0.89	1.45		
		(0.11)	(0.22)	(0.24)		
		0.56	-4.07	6.02		
manage	-0.46	-0.29	- -	- -	0.96	
	(0.17)	(0.16)			(0.19)	
	-2.77	-1.79			4.97	
tec	- -	- -	- -	0.56	- -	2.60
				(0.22)		(0.37)
				2.57		7.00

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

	aware	coo	inde	con	manage	tec
	0.91	0.54	0.73	0.71	0.86	0.28

THETA-DELTA

	obj	rela	cm	org	res	lvis
obj	0.74					
	(0.19)					
	3.90					
rela	- -	1.47				
		(0.24)				
		6.06				
cm	- -	- -	0.90			
			(0.18)			
			5.09			
org	- -	- -	0.41	1.13		
			(0.12)	(0.16)		
			3.32	2.01		
res	- -	0.16	0.52	- -	1.09	
		(0.17)	(0.21)		(0.21)	
		0.89	2.73		5.34	
lvis	- -	- -	- -	0.43	0.39	1.81
				(0.14)	(0.19)	(0.43)
				2.95	2.10	4.17
lpro	- -	- -	-0.37	- -	- -	- -
			(0.10)			
			-3.54			
lsup	0.22	- -	0.13	- -	0.26	-0.23
	(0.11)		(0.12)		(0.13)	(0.19)
	2.09		1.07		2.09	-1.20
lmeas	0.16	0.26	0.21	-0.21	- -	-0.39
	(0.12)	(0.12)	(0.11)	(0.08)		(0.15)
	1.33	2.15	1.87	-2.68		-2.57

lsoci	- -	-0.30 (0.15) -1.99	- -	- -	- -	- -
-------	-----	--------------------------	-----	-----	-----	-----

THETA-DELTA (continued)

	lpro	lsup	lmeas	lsoci
lpro	0.49 (0.11) 4.58			
lsup	- -	0.65 (0.12) 5.35		
lmeas	-0.50 (0.12) -4.11	-0.12 (0.12)	0.30 (0.14) 2.17	
lsoci	- -	- -	-0.29 (0.10) -2.94	0.85 (0.13) 6.58

Squared Multiple Correlations for X - Variables

obj	rela	cm	org	res	lvis
0.74	0.51	0.63	0.90	0.70	0.83

Squared Multiple Correlations for X - Variables (continued)

lpro	lsup	lmeas	lsoci
0.91	0.83	0.88	0.73

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 70

Minimum Fit Function Chi-Square = 142.19 (P = 0.00)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 128.65 (P = 0.00)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 58.65

90 Percent Confidence Interval for NCP = (30.66 ; 94.47)

Minimum Fit Function Value = 1.44

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.59

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.31 ; 0.95)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.092

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.067 ; 0.12)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.0052

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 2.63

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (2.35 ; 2.99)

ECVI for Saturated Model = 2.75

ECVI for Independence Model = 39.74

Chi-Square for Independence Model with 120 Degrees of Freedom = 3901.84

Independence AIC = 3933.84

Model AIC = 260.65

Saturated AIC = 272.00

Independence CAIC = 3991.52
Model CAIC = 498.59
Saturated CAIC = 762.30

Normed Fit Index (NFI) = 0.96
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.97
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.56
Comparative Fit Index (CFI) = 0.98
Incremental Fit Index (IFI) = 0.98
Relative Fit Index (RFI) = 0.94

Critical N (CN) = 70.92

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.18
Standardized RMR = 0.051
Goodness of Fit Index (GFI) = 0.86
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.73
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.44

Full model for Computer Crime Act

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-Y

	indi	organ
aware	- -	0.39
coo	- -	0.46
inde	0.88	- -
con	0.55	- -
manage	0.29	- -
tec	0.65	- -

Expected Change for LAMBDA-Y

	indi	organ
aware	- -	-0.11
coo	- -	0.09
inde	-0.66	- -
con	0.24	- -
manage	0.26	- -
tec	-0.19	- -

Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	indi	organ
aware	- -	-0.29
coo	- -	0.22
inde	-0.82	- -
con	0.30	- -
manage	0.32	- -
tec	-0.23	- -

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	indi	organ
aware	- -	-0.22
coo	- -	0.18
inde	-0.27	- -
con	0.14	- -
manage	0.12	- -
tec	-0.12	- -

Modification Indices for LAMBDA-X

	comact	compe	lead
obj	- -	0.30	1.28
rela	- -	0.14	0.02
cm	- -	0.08	1.66
org	0.05	- -	0.00
res	0.11	- -	0.00
lvis	0.18	0.59	- -
lpro	0.04	0.90	- -
lsup	1.34	0.51	- -
lmeas	1.35	0.74	- -
lsoci	0.30	0.13	- -

Expected Change for LAMBDA-X

	comact	compe	lead
obj	- -	-0.06	-0.09
rela	- -	0.04	-0.01
cm	- -	0.04	0.09
org	-0.03	- -	0.00
res	0.05	- -	0.00
lvis	-0.05	-0.21	- -
lpro	-0.02	0.10	- -
lsup	0.14	0.07	- -
lmeas	0.31	0.13	- -
lsoci	-0.05	0.03	- -

Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	comact	compe	lead
obj	- -	-0.10	-0.21
rela	- -	0.06	-0.03
cm	- -	0.06	0.21
org	-0.05	- -	0.00
res	0.07	- -	0.00
lvis	-0.08	-0.37	- -
lpro	-0.03	-0.16	- -
lsup	0.19	0.12	- -
lmeas	0.45	0.23	- -
lsoci	-0.07	0.06	- -

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	comact	compe	lead
obj	- -	-0.06	-0.13
rela	- -	0.04	-0.12
cm	- -	0.04	0.14

org	-0.03	- -	0.00
res	0.03	- -	0.00
lvis	-0.03	-0.14	- -
lpro	0.01	-0.07	- -
lsup	0.10	0.06	- -
lmeas	0.29	0.15	- -
lsoci	-0.04	0.03	- -

Modification Indices for BETA

	indi	organ
indi	- -	0.07
organ	- -	- -

Expected Change for BETA

	indi	organ
indi	- -	0.16
organ	- -	- -

Standardized Expected Change for BETA

	indi	organ
indi	- -	0.05
organ	- -	- -

Modification Indices for GAMMA

	comact	compe	lead
indi	- -	- -	- -
organ	-0.04	- -	- -

Expected Change for GAMMA

	comact	compe	lead
indi	- -	- -	- -
organ	-0.02	- -	- -

Standardized Expected Change for GAMMA

	comact	compe	lead
indi	- -	- -	- -
organ	0.07	- -	- -

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

	indi	organ
indi	- -	- -
organ	0.07	- -

Expected Change for PSI

	indi	organ
indi	- -	
organ	0.10	- -

Standardized Expected Change for PSI

	indi	organ
indi	- -	
organ	0.03	- -

Modification Indices for THETA-EPS

	aware	coo	inde	con	manage	tec
aware	- -					
coo	0.07	- -				
inde	- -	- -	- -			
con	0.01	0.07	- -	- -		
manage	- -	- -	0.15	0.02	- -	
tec	0.62	1.52	0.04	- -	0.39	- -

Expected Change for THETA-EPS

	aware	coo	inde	con	manage	tec
aware	- -					
coo	-0.12	- -				
inde	- -	- -	- -			
con	-0.01	0.03	- -	- -		
manage	- -	- -	-0.14	-0.03	- -	
tec	0.09	-0.17	0.05	- -	0.12	- -

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	aware	coo	inde	con	manage	tec
aware	- -					
coo	-0.07	- -				
inde	- -	- -	- -			
con	0.00	0.01	- -	- -		
manage	- -	- -	-0.02	-0.01	- -	
tec	0.04	-0.07	0.01	- -	0.02	- -

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	aware	coo	inde	con	manage	tec
obj	1.24	1.63	0.29	0.48	0.06	1.90
rela	0.02	0.00	2.40	0.61	0.76	0.47
cm	1.27	2.57	1.52	0.01	0.23	0.04
org	0.91	0.35	3.75	0.02	4.94	0.91
res	1.82	1.10	4.64	1.41	0.98	0.08
lvis	10.48	5.94	0.97	0.06	0.50	2.31
lpro	6.56	4.08	0.91	6.13	3.37	0.79
lsup	1.93	1.21	0.18	6.03	2.75	1.48

lmeas	3.92	2.53	0.03	0.46	1.19	0.31
lsoci	1.26	2.76	2.11	0.02	0.06	6.31

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	aware	coo	inde	con	manage	tec
obj	0.10	0.12	-0.10	0.09	0.03	-0.22
rela	0.01	0.00	-0.33	0.11	0.13	-0.13
cm	-0.08	-0.13	0.20	-0.01	-0.05	0.03
org	-0.08	0.05	-0.32	-0.02	0.25	-0.12
res	0.12	-0.10	0.41	-0.15	-0.13	-0.04
lvis	-0.29	0.24	0.20	0.03	-0.10	0.26
lpro	0.15	-0.13	-0.13	-0.23	0.17	0.10
lsup	-0.08	0.07	-0.06	0.22	-0.15	0.13
lmeas	0.13	-0.11	0.02	0.07	-0.11	-0.06
lsoci	-0.08	0.13	0.24	0.02	-0.03	-0.35

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	aware	coo	inde	con	manage	tec
obj	0.04	0.06	-0.02	0.02	0.01	-0.07
rela	0.01	0.00	-0.06	0.03	0.03	-0.04
cm	-0.04	-0.06	0.04	0.00	-0.01	0.01
org	-0.03	0.02	-0.06	0.00	0.05	-0.04
res	0.05	-0.04	0.07	-0.03	-0.02	-0.01
lvis	-0.08	0.07	0.03	0.01	-0.01	0.05
lpro	0.05	-0.05	-0.02	-0.04	0.03	0.02
lsup	-0.03	0.03	-0.01	0.05	-0.03	0.04
lmeas	0.06	-0.05	0.01	0.02	-0.03	-0.02
lsoci	-0.03	0.06	0.04	0.00	-0.01	-0.10

Modification Indices for THETA-DELTA

	obj	rela	cm	org	res	lvis
obj	- -					
rela	1.42	- -				
cm	- -	1.42	- -			
org	- -	0.37	- -	- -		
res	- -	- -	- -	0.37	- -	
lvis	0.04	- -	0.63	- -	- -	- -
lpro	0.73	- -	- -	0.01	- -	- -
lsup	- -	0.05	- -	- -	- -	- -
lmeas	- -	- -	- -	- -	0.08	- -
lsoci	0.39	- -	0.44	- -	0.01	- -

Modification Indices for THETA-DELTA (continued)

	lpro	lsup	lmeas	lsoci
lpro	- -			
lsup	2.28	- -		
lmeas	- -	- -	- -	
lsoci	3.63	1.60	- -	- -

Expected Change for THETA-DELTA

	obj	rela	cm	org	res	lvis
obj	- -					
rela	-0.28	- -				
cm	- -	0.24	- -			
org	- -	-0.30	- -	- -		
res	- -	- -	- -	5.72	- -	
lvis	0.03	- -	0.12	- -	- -	- -
lpro	-0.11	- -	- -	-0.02	- -	- -
lsup	- -	-0.04	- -	- -	- -	- -
lmeas	- -	- -	- -	- -	0.04	- -
lsoci	-0.07	- -	0.07	- -	-0.02	- -

Expected Change for THETA-DELTA (continued)

	lpro	lsup	lmeas	lsoci
lpro	- -			
lsup	- -	- -		
lmeas	- -	- -	- -	
lsoci	- -	0.61	- -	- -

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	obj	rela	cm	org	res	lvis
obj	- -					
rela	-0.10	- -				
cm	- -	0.09	- -			
org	- -	-0.10	- -	- -		
res	- -	- -	- -	1.63	- -	
lvis	0.01	- -	0.03	- -	- -	- -
lpro	-0.03	- -	- -	0.00	- -	- -
lsup	- -	-0.01	- -	- -	- -	- -
lmeas	- -	- -	- -	- -	0.01	- -
lsoci	-0.02	- -	0.03	- -	-0.01	- -

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA (continued)

	lpro	lsup	lmeas	lsoci
lpro	- -			
lsup	- -	- -		
lmeas	- -	- -	- -	
lsoci	- -	0.18	- -	- -

Maximum Modification Index is 10.48 for Element (6, 1) of THETA DELTA-EPSILON

Full model for Computer Crime Act

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	indi	organ
aware	1.24	- -
coo	0.91	- -
inde	- -	2.59
con	- -	1.87
manage	- -	2.44
tec	- -	0.99

LAMBDA-X

	comact	compe	lead
obj	1.44	- -	- -
rela	1.23	- -	- -
cm	1.23	- -	- -
org	- -	1.72	- -
res	- -	1.62	- -
lvis	- -	- -	2.38
lpro	- -	- -	2.22
lsup	- -	- -	1.81
lmeas	- -	- -	1.48
lsoci	- -	- -	1.52

BETA

	indi	organ
indi	- -	- -
organ	0.30	- -

GAMMA

	comact	compe	lead
indi	0.33	0.24	0.30
organ	- -	0.24	0.52

Correlation Matrix of ETA and KSI

	indi	organ	comact	compe	lead
indi	1.00				
organ	0.77	1.00			
comact	0.67	0.62	1.00		
compe	0.66	0.82	0.55	1.00	
lead	0.69	0.90	0.60	0.78	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

indi	organ
0.44	0.09

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	comact	compe	lead
indi	0.33	0.24	0.30
organ	0.10	0.31	0.61

Full model for Computer Crime Act

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

	indi	organ
aware	0.96	- -
coo	0.73	- -
inde	- -	0.86
con	- -	0.84
manage	- -	0.93
tec	- -	0.53

LAMBDA-X

	comact	compe	lead
obj	0.86	- -	- -
rela	0.71	- -	- -
cm	0.79	- -	- -
org	- -	0.95	- -
res	- -	0.84	- -
lvis	- -	- -	0.91
lpro	- -	- -	0.95
lsup	- -	- -	0.91
lmeas	- -	- -	0.94
lsoci	- -	- -	0.85

BETA

	indi	organ
indi	- -	- -
organ	0.30	- -

GAMMA

	comact	compe	lead
indi	0.33	0.24	0.30
organ	- -	0.24	0.52

Correlation Matrix of ETA and KSI

	indi	organ	comact	compe	lead
indi	1.00				

organ	0.77	1.00			
comact	0.67	0.62	1.00		
compe	0.66	0.82	0.55	1.00	
lead	0.69	0.90	0.60	0.78	1.00
PSI					

Note: This matrix is diagonal.

indi	organ
0.44	0.09

THETA-EPS

	aware	coo	inde	con	manage	tec
aware	0.06					
coo	- -	0.48				
inde	-0.22	-0.07	0.28			
con	- -	0.02	-0.15	0.24		
manage	-0.12	-0.06	- -	-0.03	0.13	
tec	- -	- -	- -	0.10	- -	0.71

THETA-DELTA

	obj	rela	cm	org	res	lvis
obj	0.31					
rela	- -	0.44				
cm	0.06	- -	0.43			
org	0.03	- -	0.18	0.12		
res	0.03	0.05	0.17	- -	0.29	
lvis	- -	-0.07	- -	0.09	0.08	0.26
lpro	- -	-0.03	-0.10	- -	-0.03	0.07
lsup	0.07	- -	0.04	-0.02	0.07	-0.04
lmeas	0.05	0.07	0.09	-0.08	- -	-0.07
lsoci	- -	-0.10	- -	0.06	- -	0.11

THETA-DELTA (continued)

	lpro	lsup	lmeas	lsoci
lpro	0.14			
lsup	-0.02	0.11		
lmeas	-0.13	-0.05	0.12	
lsoci	0.10	- -	-0.10	0.37

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	comact	compe	lead
indi	0.33	0.24	0.30
organ	0.10	0.31	0.61

Full model for Computer Crime Act

Total and Indirect Effects

Total Effects of KSI on ETA

	comact	compe	lead
indi	0.28	0.17	0.16
	(0.08)	(0.08)	(0.06)
	3.55	2.20	2.62
organ	0.18	0.46	0.66
	(0.07)	(0.12)	(0.10)
	2.36	3.95	6.85

Indirect Effects of KSI on ETA

	comact	compe	lead
indi	- -	- -	- -
organ	0.18	0.11	0.10
	(0.07)	(0.06)	(0.05)
	2.36	1.68	1.83

Total Effects of ETA on ETA

	indi	organ
indi	- -	- -
organ	0.63	- -
	(0.24)	
	2.62	

Largest Eigenvalue of B*B' (Stability Index) is 0.227

Total Effects of ETA on Y (continued)

	indi	organ
aware	1.00	- -
coo	0.72	- -
	(0.09)	
	7.66	
inde	0.48	1.00
	(0.22)	
	2.15	
con	0.36	0.75
	(0.16)	(0.09)
	2.21	8.75
manage	0.46	0.96
	(0.21)	(0.08)
	2.19	12.61
tec	0.19	0.40
	(0.09)	(0.07)
	2.11	5.77

Indirect Effects of ETA on Y

	indi	organ
aware	- -	- -
coo	- -	- -
inde	0.48	- -
	(0.22)	
	2.15	
con	0.36	- -
	(0.16)	

	2.21		
manage	0.46	-	-
	(0.21)		
	2.19		
tec	0.19	-	-
	(0.09)		
	2.11		

Total Effects of KSI on Y

	comact	compe	lead
aware	0.34	0.18	0.16
	(0.09)	(0.09)	(0.08)
	3.56	2.20	2.62
coo	0.24	0.13	0.11
	(0.07)	(0.07)	(0.06)
	3.27	2.13	2.50
inde	0.16	0.46	0.73
	(0.08)	(0.14)	(0.14)
	2.36	3.95	6.85
con	0.12	0.31	0.55
	(0.06)	(0.11)	(0.11)
	2.41	3.92	6.69
manage	0.15	0.39	0.70
	(0.08)	(0.14)	(0.13)
	2.39	4.01	7.20
tec	0.06	0.16	0.29
	(0.03)	(0.06)	(0.07)
	2.27	3.38	4.72

Full model for Computer Crime Act

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of KSI on ETA

	comact	compe	lead
indi	0.33	0.24	0.30
organ	0.10	0.31	0.61

Standardized Indirect Effects of KSI on ETA

	comact	compe	lead
indi	-	-	-
organ	0.10	0.07	0.09

Standardized Total Effects of ETA on ETA

	indi	organ
indi	-	-
organ	0.30	-

Standardized Total Effects of ETA on Y (continued)

	indi	organ
aware	1.24	-
coo	0.91	-

inde	0.78	2.59
con	0.56	1.87
manage	0.73	2.44
tec	0.30	0.99

Completely Standardized Total Effects of ETA on Y

	indi	organ
aware	0.96	- -
coo	0.73	- -
inde	0.26	0.86
con	0.25	0.84
manage	0.28	0.93
tec	0.16	0.53

Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	indi	organ
aware	- -	- -
coo	- -	- -
inde	0.78	- -
con	0.56	- -
manage	0.73	- -
tec	0.30	- -

Completely Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	indi	organ
aware	- -	- -
coo	- -	- -
inde	0.26	- -
con	0.25	- -
manage	0.28	- -
tec	0.16	- -

Standardized Total Effects of KSI on Y

	comact	compe	lead
aware	0.40	0.30	0.37
coo	0.30	0.22	0.27
inde	0.25	0.80	1.58
con	0.18	0.58	1.14
manage	0.24	0.75	1.49
tec	0.10	0.31	0.61

Completely Standardized Total Effects of KSI on Y

	comact	compe	lead
aware	0.31	0.23	0.29
coo	0.24	0.18	0.22
inde	0.08	0.26	0.52
con	0.08	0.26	0.51
manage	0.09	0.29	0.57

tec

0.05

0.16

0.32

Time used: 0.094 Seconds